

ዕለተ ብርሃን

ከመጽሐፍ ቅዱስ ምርጥ ክፍሎችን በመውሰድ
ለአንድ ዓመት የሚረዳ፤
በገለፍ በማገበር ጸሎት የሚጠቅም፤
የዕለቱ ማንበቢያ ።

መስከረም ፩ ቀን

በፊትህ የሚሄድ እርሱ እግዚአብሔር ነው፤ ከአንተ ጋር ይሆናል፤
አይጥልህም።

አንተ ከእኛ ጋር ካልወጣህ፤ ከዚህ አታውጣን።—አቤቱ፤ የሰው መንገድ፤ ክራሱ እንዳይደለ አውቃለሁ፤ አካሄዱንም ለማቅናት ከሚረመድ ሰው አይደለም።

የሰው አካሄድ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይጸናል፤ መንገዱንም ይወድዳል።

በወድቅም ለድንጋጌ አይጣልም፤ እግዚአብሔር እጁን ይዞ ይደግፈዋልና። እኔ ግን ዘወትር ከአንተ ጋር ነኝ፤ ተኝ አጀንም ያዝኸኝ። በአንተ ምክር መራኸኝ፤ ከክብር ጋር ተቀበልኸኝ።—ምት ቢሆን፤ ሕያወትም ቢሆን፤ መላእክትም ቢሆን፤ ግዛትም ቢሆን፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃይላትም ቢሆን፤ ከፍታም ቢሆን፤ ዝቅታም ቢሆን፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼአለሁ።

ዘዳግም ሙሉ፤ ጽ። ዘፀአት ሙሉ፤ ፲፭። ኤር. ፲፡ ፳፫። መዝ. ፱፡ ፳፫፤ ፳፱። መዝ. ፳፱፤ ፳፫፤ ፳፱። ሮሜ ፳፡ ፱፤ ፱፤ ፱።

መስከረም ፪ ቀን

እግዚአብሔር ረዳቴ ነው።

በመከራ ቀን እግዚአብሔር ይሰማህ፤ የያዕቆብ አምላክ ስም ያቁምህ። ከመቅደሱ ረድኤትን ያላክልህ፤ ከጽዮንም ያጥናህ። በማዳንህ ይሰ ይለናል፤ በአምላካችን ስም ከፍ ከፍ እንላለን። እነዚያ በሰረገላ እነዚያም በፈረስ ይታመናሉ፤ እኛ ግን በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ከፍ ከፍ እንላለን። እነርሱ ተሰነክለው ወደቁ፤ እኛ ግን ተነሣን፤ ጸንተንም ቆምን።

በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር። ለሰው ሁሉ ከሚሆነው በቀር ምንም ፈተና አል

ደረሰባችሁም ፤ ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው ፤ ትታገሡም ዘንድ እንደት ችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላችኋል ።

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?—እግዚአብሔር ረዳቱ ነው፤ አልፈራም ።

የምናመልከው አምላካችን ያድነን ዘንድ ይችላል ፤ ያድነናል ።

መዝ. ፻፲፯ ፡ ፯ ። መዝ. ፲፱ ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ፭ ፡ ፮ ፡ ፭ ። ዘካ. ፱ ፡ ፯ ። ልቀር ፲ ፡ ፲፫ ። ሮሜ ፭ ፡ ፴፩ ። መዝ. ፻፲፮ ፡ ፯ ። ዳን. ፫ ፡ ፲፮ ።

መስከረም ፫ ቀን

እናንተ የምድር ጨው ናችሁ ።

ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም ፤ በሕያውና ለዘላለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ ።—የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል ።—የትንሣኤ ልጆች ስለሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው ።

የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ግን ይኸው የእርሱ ወገን አይደለም ። ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ቢሆን ሰውነታችሁ በኃጢአት ምክንያት የሞተ ነው ፤ መንፈሳችሁ ግን በጽድቅ ምክንያት ሕያው ነው ። ነገር ግን ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር ፤ ክርስቶስ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በእናንተ በሚኖረው በመንፈሱ ፤ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ ሕይወትን ይሰጠዋል ።—በመበስበስ ይዘራል ፤ ባለመበስበስ ይነሣል ።

በነፍሳችሁ ጨው ይኑርባችሁ ፤ እርስ በርሳችሁም ተስማሙ ።—ለሚሰሙት ጸጋን ይሰጥ ዘንድ ፤ እንደሚያስፈልግ ለማንጽ የሚጠቅም ማናቸውም በጎ ቃል አንጂ ከፉ ቃል ከአፋችሁ ከቶ አይውጣ ።

ማቴ. ፭ ፡ ፲፫ ። ማቴ. ፩ ፡ ፳፫ ። ዮሐ. ፲፩ ፡ ፳፭ ። ሉቃ. ፳ ፡ ፴፯ ። ሮሜ ፭ ፡ ፱—፲፩ ። ልቀር. ፲፭ ፡ ፵፪ ። ማር. ፱ ፡ ፶ ። ኤፌ. ፱ ፡ ፳፱ ።

መስከረም ፬ ቀን

ወደ ልጄ ተብረት የጠራችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው ።

ከነናው ክብር—በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወያው ልጄ ይህ ነው የሚል ያ ድምፅ በመጣሱ ጊዜ ከእግዚአብሔር አብ ክብርንና ምስጋናን ተቀብሎአልና ።—የእግዚአብሔር ልጆች ተብስን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደ ሰጠን እየ ፤ እንዲሁም ነን ።

እንደ ተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ—ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን ፤ ማለት የእግዚአብሔር ወራሾች ነን . . . ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን ።

እርሱ የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርይ ምሳሌ ሆኖ ።—መልክሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አዘታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ ።

የእምነታችንን ራስና ፈጃሚውን ኢየሱስን ተመልክተን ፤ በፈታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንኖጥ ፤ እርሱ ነውርን ንቆ በፈተም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሞ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦ አል ።—በእነርሱም ዘንድ ደስታዬ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በኋላም እናገራለሁ ።—የክርስቶስ ሥቃይ በእኛ ላይ እንደ በሣ ፤ እንዲሁ መጽናናታችን ደግሞ በክርስቶስ በኩል ይባዛልናልና ።

ጳጳ. ቆሮ. ፩ ፡ ፱ ። ጳጳ. ፩ ፡ ፲፮ ። ልቀር. ፫ ፡ ፩ ። ኤፌ. ፭ ፡ ፩ ። ሮሜ ፭ ፡ ፲፯ ። ዕብ. ፩ ፡ ፫ ። ማቴ. ፭ ፡ ፲፮ ። ዕብ. ፲፪ ፡ ፪ ። ዮሐ. ፲፮ ፡ ፲፫ ። ልቀር. ፩ ፡ ፭ ።

መስከረም ፭ ቀን

ሁለት አሳብ ያለው ሰው በመንገዱ ሁሉ ይወላውላል ።

ማንም ፅርፍ በእጁ ይህ ወደ ኋላ የሚመለከት ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም ።

ወደ እግዚአብሔር የሚያርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋል ። በምንም ሳይጠራጠር

በእምነት ያለምን፣ የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቀ የባሕርን ማዕበል ይመስላል። . . . ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይቻልም—የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት አመኑ፡ ይሆንላችሁማል።

እንደ ስሕተት ሽንገላ ባለ ተንኳል በሰዎችም ማታለል ምክንያት በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፋገጠምን ወዲያና ወዲህም እየተንገረፍን ሕፃናት መሆን ወደ ፊት አይገባንም፤ ነገር ግን እውነትን በፍቅር እየያዝን በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ራስ ወደሚሆን ወደ ክርስቶስ እንደግ። በእኔ ኑሩ።—ድካማችሁ በጌታ ከነቱ እንዳይሆን እውቃችኋልና። የምትደላደሉ፡ የማትነቃነቁም፤ የጌታም ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ።

ማቴ. ፮፡፳፱። ያሴ. ፩፡፭። ሉቃ. ፱፡፳፪። ዕብ. ፲፩፡፮። ያሴ. ፩፡፮። ማር. ፲፩፡፳፱። ኤፌ. ፱፡፲፱። ማቴ. ፲፭፡፱። ፩ቆሮ. ፲፭፡፶፭።

መስከረም ፯ ቀን

ልቅሶ ማታ ይመጣል። ጥዋት ግን ደስታ ይሆናል።

በዚህ መከራ ማንም እንዳይናወጥ፤ ለዚህ እንደ ተመረጥን ራሳችሁ ታውቃላችሁና። በእውነት ከእናንተ ጋር ሳለን፤ መከራን እንቀበል ዘንድ እንዳለን አስቀድመን እንነግራችሁ ነበር።—በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ትናግራላችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይሀላችሁ፤ እኔ ዓለምን እሸንፌዋለሁ።

ክብርህን ሳይ እጠግባለሁ።—ሌሊቱ አልፎአል፤ ቀኑም ቀርቦአል።—እርሱ እንደ ማለፍ ብርሃን እንደ ፀሐይ አወጣጥ፡ በጥዋትም ያለ ደመና እንደሚደምቅ ከዝናም በኋላ ከምድር እንደሚበቅል ልምላሜ ይሆናል። ሞትን ለዘሰጋለም ይውጣል። ጌታ እግዚአብሔርም ከፊት ሁሉ እንባን ያብሳል።—ምትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፤ ከዘንም ቢሆን ወይም ጨካኝነት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፤ የቀደመው ሥርዓት አልፎአልና።—እኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው፡ ጌታን በእየር

ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠምለን፤ . . . ለሰዚህ እርስ በርሳችሁ በዚህ ቃል ተጽናኑ።

መዝ. ፳፱፡፭። ያሴ. ፩፡፭። ዮሐ. ፲፮፡፱። መዝ. ፲፮፡፲፭። ሮሜ ፲፫፡፲፪። ይሳሙ. ፳፫፡፱። ኢሳ. ፳፭፡፭። ራእይ. ፳፩፡፱። ሐተሰ. ፱፡፲፮። ፲፭።

መስከረም ፯ ቀን

እግዚአብሔር ቸር እንደ ሆነ ቅመሱ እይም፤ በእርሱ የሚታመን ለው ምስጉን ነው።

የወይን ጠጅ የሆነውን ውኃ በቀመስ ጊዜ ከወዴት እንደ መጣ አላወቀም። . . . ሰው ሁሉ አስቀድሞ መልካሙን የወይን ጠጅ ያቀርባል፤ ከሰከሩም በኋላ መናኘውን፤ እንተሰ መልካሙን የወይን ጠጅ እስከ እሁን አቆይተሃል አለው። ትናጋ መብልን እንደሚቀምስ፤ ጆሮ ቃልን ትለያለችና።—አመንሁ ስለዚህም ተናገርሁ።—ያመንሁትን እውቃለሁ።—ከጥላው በታች እጅግ ወድጄ ተቀመጥሁ፤ ፍሬውም በጉሮ ሮዬ ጣፋጭ ነው። የእግዚአብሔር ቸርነት።—ለገዛ ልጄ ያልራራለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አላልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት አይሰጠንም?

ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደሆነ፤ ለመዳን በእርሱ እንድታድጉ . . . የቃልን ወተት ተመኙ።

በአንተ የሚታመኑት ሁሉ ግን ደስ ይላቸዋል፤ ስዛላለሙ ደስ ይላቸዋል።

መዝ. ፱፫፡፭። ዮሐ. ፱፡፱። ፲። ኢዮብ ፱፱፡፫። ይቆሮ. ፱፡፲፫። ይጢሞ. ፩፡፲፪። መኃ. ፱፡፫። ሮሜ ፱፡፱። ሮሜ ፳፡፱። ሐይ. ፱፡፱። መዝ. ፳፡፲፩።

መስከረም ፰ ቀን

ዓይንህ ቆሬ፤ ማለት በጨካኝነት የተገኘ ምንጭ።

የእግዚአብሔርን ስጦታና።—ውኃ እጠጪኝ የሚልሽ ማን መሆኑን ስታውቁ፤ እንደ ትላምኚው ነበርሽ የሕይወትም ውኃ ይሰጥሽ ነበር።—ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ። ይህን ግን

በእርሱ የሚያምኑ ሊቀዘሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ተናገረ። የሰማ ይን መስኮት ባልከፍትላችሁ፤ በረከትንም እትረፍርፈ። ባላፈስሰላችሁ በዚህ ፈትነኝ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።—እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ፤ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይሰጣቸው?—ለምኑ፤ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፤ ታገኙማላችሁ።

ልጆች ስለሆናችሁ እግዚአብሔር አባ አባት ብሎ የሚመኝ የልጁን መንፈስ በልባችሁ ውስጥ ላክ።—አባ አባት ብለን የምንመሰብትን የልጅነትን መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ እንደ ገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና።

መላ. ፲፩፡፲፱። ዮሐ. ፱፡፫። ዮሐ. ፯፡፱፤፱፤፱። ሚል. ፫፡፲። ሉቃ. ፲፩፡፲፫። ሉቃ. ፲፩፡፱። ገላ. ፱፡፮። ሮሜ. ፰፡፲፭።

መስከረም ፱ ቀን

ዓይኖቼን ወደ ተራሮች እነሣሁ፤ ረዳቱ ከወዴት ይምጣ?
ረዳቱ ሰማይና ምድርን ከሠራ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

ተራሮች በኢየሩሳሌም ዙሪያ እንደ ሆኑ፤ ከዛሬ ጀምሮ ለዘላለም እግዚአብሔር በሕዝቡ ዙሪያ ነው።

በሰማይ የምትኖር ሆይ፤ ዓይኖቼን ወደ እንተ እነሣሁ። እነሆ፤ የባሪያዎች ዓይኖች ወደ ጌታቸው እጅ እንደ ሆኑ፤ የባሪያይቱም ዓይን ወደ እመቤትዋ እጅ እንደ ሆነ፤ እንዲሁ እስኪምረን ድረስ ዓይናችን ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ነው።—ረዳቱ ሆነኸኛልና፤ በክንፎችህም ጥላ ደስ ይለኛልና።

አምላካችን ሆይ፤ እንተ አትፈርድባቸውም? ይህን የመጣብንን ታላቅ ወገን እንቃወም ዘንድ እንችልም፤ የምናደርገውንም አናውቅም፤ ነገር ግን ዓይኖቻችን ወደ እንተ ናቸው።—እርሱ እግሮቼን ከወጥመድ ያወጣቸዋልና ዓይኖቼ ሁልጊዜ ወደ እግዚአብሔር ናቸው።—ረድኤ ታችን ሰማይንና ምድርን በሠራ በእግዚአብሔር ስም ነው።

መዝ. ፻፳፡፩፤፪። መዝ. ፻፳፱፡፪። መዝ. ፻፳፪፡፩፤፪። መዝ. ፳፪፡፯። ማቴ. ፳፡፲፩። መዝ. ፳፱፡፲፭። መዝ. ፻፳፫፡፭።

መስከረም ፲ ቀን

ድሆች ስንሆን ብዙዎችን ባለ ጠጎች እናደርጋለን።

የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸር ስጦታ አውቃችኋልና፤ ህብታም ሲሆን፤ እናንተ በእርሱ ድህነት ባለ ጠጎች ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድሀ ሆነ።—እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና።—አምላኬም እንደ ባለ ጠግነቱ መጠን በከብር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላባችኋል።—እግዚአብሔር፤ ሁልጊዜ በነገር ሁሉ ብቃትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ሥራ ሁሉ ትበዙ ዘንድ፤ ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል።

እግዚአብሔር በእምነት ባለ ጠጎች እንዲሆኑ ለሚወዱትም ተስፋ ስለ እርሱ የሰጣቸውን መንግሥት እንዲወርሱ የዚህን ዓለም ድሆች አልመረጠምን?—እንደ ሰው ጥዘብ ጥበቦች የሆኑ ብዙዎች፤ ኃያላን የሆኑ ብዙዎች፤ ባላባቶች የሆኑ ብዙዎች አልተጠሩም። ነገር ግን እግዚአብሔር ጥበቦችን እንዲያላፍር የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ፤ ብርቱንም ነገር እንዲያላፍር እግዚአብሔር የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ። ነገር ግን የጋይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሽከላ ዕቃ ውስጥ እለን።

ዳቂ. ፮፡፲። ዳቂ. ፰፡፱። ዮሐ. ፩፡፲፯። ፊልጵ. ፱፡፲፱። ዳቂ. ፱፡፭። ያዕ. ፪፡፩። ዳቂ. ፩፡፳፮፤፳፯። ዳቂ. ፱፡፯።

መስከረም ፲፩ ቀን

የመንፈስ ቅዱስ ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን። አሜን።

እኔ አብን እለምናለሁ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ እጽናኝ ይሰጣችኋል፤ እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለ ሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የአውነት መንፈስ ነው። ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ። ከራሱ አይነግርምና... እርሱ ያከብረኛል፤ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና።

በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን... ፈሰሰ። ከጌታ ጋር የሚተባበር ግን እንድ መንፈስ ነው። ሥጋ

ችሁ... በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁምን ? በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም ።

ለቤዛ ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ።—ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል፤ እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል ።

ዩ ቆሮ. ፲፫፡፲፬ ። ዮሐ. ፲፬፡፲፮—፲፮ ። ዮሐ. ፲፮፡፲፫፡፲፬ ። ሮሜ ፭፡፭ ። ዩ ቆሮ. ፮፡፲፮፡፲፱ ። ኤፌ. ፱፡፱ ። ሮሜ ፰፡፳፮ ።

መስከረም ፲፪ ቀን

አባቲ፣ ቢቻልስ፣ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን አንተ እንደ ምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን።

አሁን ነፍሴ ታወቁለች ምንስ አላለሁ ? አባት ሆይ፣ ከዚህ ለዓት አድነኝ።

ፈቃዴን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጄአለሁና።—ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ።—እርሱም በሥጋው ወራት ከሞት ሊያድነው ወደሚችል ከብርቱ ጩኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትንና ምልጃን አቀረበ፤ እግዚአብሔርንም ስለ መፍራቱ ተሰማለት፤ ምንም ልጅ ቢሆን፣ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ።

አባቲን አንድለምን እርሱም አሁን ከአሥራ ሁለት ጭፍሮች የሚበዙ መላእክት እንዲሰድሉኝ የማይቻል ይመስለኛልን?—ክርስቶስ መከራን ይቀበላል በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ይነሣል፤ በስሙም ንስሐና የኃጢአት ስርዩት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአል።

ማቴ. ፳፮፡፱፱ ። ዮሐ. ፲፪፡፳፮ ። ዮሐ. ፮፡፱፳ ። ፊል. ፪፡፭ ። ዕብ. ፭፡፮፡፭ ። ማቴ. ፳፮፡፱፫ ። ሉቃ. ፳፱፡፱፮፡፱፮ ።

መስከረም ፲፫ ቀን

ድል የሚነሣ ይህን ይወርሳል።

በዚህች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ፣ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን።—አሁን ግን የሚበልጠውን እርሱም ሰማ ያዊ አገር ይኖራል። ለእዚህ እግዚአብሔር አምላካቸው ተብሎ ሊጠራ በእነርሱ አያርፍም፤ ከተማን እዚጋጅቶላቸዋልና።—ለሕያው ተስፋና ለማይጠፋ፣ እድፈትም ለሌለበት ለማያልፍም ርስት... ለእናንተ በሰማይ ቀርቶላችኋል።

ነገር ሁሉ የእናንተ ነውና፤... ዓለምም ቢሆን ሕይወትም ቢሆን ሞትም ቢሆን ያለውን ቢሆን የሚመጣውም ቢሆን፣ ሁሉ የእናንተ ነው።—ዓይን ያላየችው ጆርም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንደ ተጻፈ፣ እንዲህ አንናገራለን።... ለእኛ እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው። ሙሉ ደመወዝን እንድትቀበሉ እንጂ የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።—እኛ ደግሞ ሸክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን... በፊታችን ያለውን ሩሜ በትእግሥት እንራጥ።

ራክይ ፳፩፡፯ ። ዩ ቆሮ. ፲፭፡፲፱ ። ዕብ. ፲፩፡፲፮ ። ያሴጥ. ፩፡፱ ። ዩ ቆሮ. ፫፡፳፩፡፳፪ ። ዩ ቆሮ. ፪፡፱፡፲ ። ዩ ዮሐ. ፭፡ዕብ. ፲፪፡፩ ።

መስከረም ፲፬ ቀን

የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸር ለጠታ (ጸጋ) አውቃችኋል።

ቃል ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ከብር የሆነውን ከብሩን አየን።—ውበትህ ከሰው ልጆች ይልቅ ያምራል፤ ሞገስ (ጸጋ) በክንፈሮችህ ፈለሰ።—ሁሉ ይመሰክራለት ነበር፤ ከአፉም ከሚወጣው ከጸጋው ቃል የተነሣ... ተደንቁ።

ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደሆነ።—በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን በነፍሱ ምስክር አለው።—የምናውቀውን እንናገራለን ያየን ውን እንመሰክራለን።

እግዚአብሔር ነፍስ እንደ ሆነ ቅመሱ እየም ፤ በእርሱ የሚታ መን ሰው ምስጉን ነው።—ከጥላው በታች እጅግ ወደጂ ተቀመጥሁ ፤ ፍሬውም በጉርሮዬ ጣፋጭ ነው።

እርሱም ጸጋዬ ይበቃሃል ፤ ኃይሌ በድካም ይፈጽማልና አለኝ።—እንደ ክርስቶስ ከሞታ መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ ተሰጠን።—ልዩ ልዩን የእግዚአብሔርን ጸጋ ደጋግ መጋቢዎች እንደ መሆናችሁ ፤ እያንዳንዳችሁ የጸጋን ስሞታ እንደ ተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሉ።

ደቆሮ. ፳፡፱። ዮሐ. ፩፡፲፱። መዝ. ፵፱፡፪። ሉቃ. ፱፡፳፪። ሄዴ. ፱፡፲፱። ዮሐ. ፩፡፲፱። ዮሐ. ፱፡፲፱። መዝ. ፵፱፡፳። ሉቃ. ፱፡፲፱። ደቆሮ. ፲፱፡፱። ኤፌ. ፱፡፯። ሄዴ. ፱፡፲፱።

መስከረም ፲፭ ቀን

እኛን በሚቁጣጠር በእርሱ ዓይኖቹ ፊት ሁሉ ነገር . . . የተገለጠ ነው።

ስለዚህ በጨለማ የተሰወረውን ደግሞ ወደ ብርሃን የሚያወጣ የልብንም ምክር የሚገልጽ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ጊዜው ሳይደርስ እንዳች አትፍረዱ ፤ በዚያን ጊዜም ለእያንዳንዱ ምስጋናው ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሆናል።—ፍርድን ሁሉ ለወልድ ሰጠው እንጂ አብ በአንድ ሰው በንኳ አይፈርድም። የሰው ልጅም ስለሆነ ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ሰጠው።— ዓይኖቹ እንደ አሳት ነበላል ነበሩ።

እግዚአብሔር እንዴት ያውቃል? በልዑል በንድ በውኑ እውቀት አለ? ይላሉ።—ይህን አድርገህ ዝም አልሁህ ፤ እኔ እንደ አንተ እሆን ዘንድ ጠረጠርህ ፤ እዘልፍሃለሁ በፊትህም እቆማለሁ።—የማይገሰጥ የተከደን ፤ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለም። አቤቱ ፤ ፊቃዬ ሁሉ በፊትህ ነው ፤ ጭንቀቴም ከአንተ አይሰወርም።—አቤቱ ፤ ፍተኝ መርምረኝም ፤ ከላሊቱንና ልቤን ፈትን።

ዕብ. ፱፡፲፱። ደቆሮ. ፱፡፳። ዮሐ. ፩፡፳፪። ሉቃ. ፲፱፡፪። መዝ. ፵፱፡፳። ደቆሮ. ፲፱፡፳። ዮሐ. ፩፡፳፪።

መስከረም ፲፮ ቀን

ሞት ድል በመነሣት ተዋጠ።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሣትን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን።

እንግዲህ ልጆቹ በሥጋና በደም ከሰሚክፈሉ ፤ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሸር ፤ ይኸውም ዲያብሎስ ነው ፤ በሕይወታቸው ሁሉ ስለ ሞት ፍርሃት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ ፤ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈሉ።

ከክርስቶስ ጋር ከሞትን ከእርሱ ጋር ደግሞ በሕይወት እንድንኖር እናምናለን ፤ ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቶ ወደ ፊት እንዳይሞት ሞትም ወደ ፊት እንዳይገዛው እናውቃለንና። መሞትን አንድ ጊዜ ፈጽሞ ለኃጢአት ሞቶአልና ፤ በሕይወት መኖርን ግን ለእግዚአብሔር ይኖራል።

እንዲሁም እናንተ ደግሞ ለኃጢአት እንደ ሞታችሁ ፤ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ሆናችሁ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደ ሆናችሁ ራሳችሁን ቀጥሎ።

በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን።

ደቆሮ. ፲፭፡፱፱። ደቆሮ. ፲፭፡፶፯። ዕብ. ፱፡፲፱። ፲፭፡፳። ሮሜ ፮፡፳፡፲፩። ሮሜ ፳፡፱።

መስከረም ፲፯ ቀን

በውኑ እግዚአብሔር . . . አዝዞአልን?

ፈታኝ ቀርቦ—የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ . . . ፤ እርሱም ኢየሱስ መልሶ . . . ተጽፎአል እለው . . . ተጽፎአል እለው . . . ተጽፎአል እለው።—ያን ጊዜ ዲያብሎስ ተወው።

ከአንተ ጋር እመለስና አገዛ ዘንድ አይቻለኝም ፤ በዚህም ስፍራ ከአንተ ጋር እንጀራ አልበላም ፤ ሙጋም አልጠጣም ፤ . . . በእግዚአብሔር ቃል ተብሎልኛልና እለ። እርሱም—እኔ ደግሞ እንደ አንተ ነቢያ

ነኝ፤ መልእክም፡—አንጀራ ይበላ ዘንድ፡ ውኃም ይጠጣ ዘንድ፡ ከአንተ ጋር ወደ ቤትህ መልሰው ብሎ በእግዚአብሔር ቃል ተናገረኝ አለው። ዋሽቶም ተናገረው። ከእርሱም ጋር ተመለሰ።—በእግዚአብሔር እፍላይ ያመፀ ያ የእግዚአብሔር ሰው ነው፤ እግዚአብሔር አንድ ተናገረው ቃል፡ እግዚአብሔር ለእንበሳ አሳልፎ ሰጥቶታል፤ ሰብሮም ገድሎታል።—ነገር ግን እኛ ብንዘን ወይም ከሰማይ መልእክ፤ ከሰበክን ላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ፤ የተረገመ ይሆን።—አንተን እንዳልበድል፤ ቃልህን በልቤ ሰወርሁ።

ዘፍ፡ ፫ ፡ ፩ = ማቴ. ፱ ፡ ፫ ፡ ፱ ፡ ፯ ፡ ፲ ፡ ፲፩ ። ርኅነ፡ ፲፫ ፡ ፲፭—፲፱፡፳፮ ። ገላ. ፩ ፡ ፭ = መዝ. ፻፲፭ ፡ ፲፩ ፡

መስከረም ፲፰ ቀን

ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ፤ የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ ያወራል።

የማይታየው በሐርይ እርሱም የዘላለም ኃይሉ ደግሞም እምላክ ነቱ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተሠሩት ታውቆ ግልጥ ሆኖ ይታያል።—ራሱን ያለ ምስክር አልተወም።—ቀን ለቀን ነገርን ታወጣለች፤ ሌሊትም ለሌሊት እውቀትን ትናገራለች። ነገር የለም መናገርም የለም፤ ድምፃቸውም አይሰማም።

የጣቶችህን ሥራ ሰማዮችን በየሁ ጊዜ፤ ጨረቃንና ከዋክብትን አንተ የሠራሃቸውን፤ ታስበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ትጉበኛውም ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?

የፀሐይ ክብር አንድ ነው የጨረቃም ክብር ሌላ ነው የከዋክብትም ክብር ሌላ ነው፤ በክብር አንድ ኮከብ ከሌላው ኮከብ ይለያልና። የሙታን ትንሣኤ ደግሞ እንዲሁ ነው።—ጥበበኞቹም አንድ ሰማይ ጸዳል፤ ብዙ ሰዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ አንድ ክዋክብት ለዘላለም ይደምቃሉ።

መዝ. ፲፮ ፡ ፩ = ሮሜ. ፩ ፡ ፳ = የሐዋ. ፲፱ ፡ ፲፯ = መዝ. ፲፮ ፡ ፪ ፡ ፫ = መዝ. ፳ ፡ ፫ ፡ ፱ = ፩ ቆሮ. ፲፭ ፡ ፵፩ ፡ ፵፪ = ዳን. ፲፪ ፡ ፫ =

መስከረም ፲፱ ቀን

አብ . . . የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ይሁን እንዲሁ የደርጋልና።

እግዚአብሔር ጥበብን ይሰጣልና፤ ከአፋም እውቀትና ማስተዋል ይወጣሉ።—ወደረኞቻችሁ ሁሉ ሊቃውሙና ሊከራከሩ የማይችሉትን አፍና ጥበብ እስጣችኋለሁ።

እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ፤ በርታ፤ ልብዘም ይጽና።—ጸጋዬ፤ ያበቃገል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና።

በእግዚአብሔር አብ ተወደው።—የሚቀድሰውና የሚቀድሱት ሁሉ ከአንድ ናቸውና፤ ስለዚህም ምክንያት . . . ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው አያፍርም። ሰማይንና ምድርንስ የሞላሁ እኔ አይደለሁምን? ይላል እግዚአብሔር።—ሁሉን በሁሉ የሚሞላ የእርሱ ሙሉቱ ናት። እኔ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ ሌላም የሚያድን የለም።—እርሱም በእውነት ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት እንደ ዘን እናውቃለን።

ከእግዚአብሔር አብ ከመድኃኒታችንም ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ምሕረት ሰጣምም ይሁን።

ዮሐ. ፭ ፡ ፲፱ = ምሳ. ፪ ፡ ፯ = ሉቃ. ፳፩ ፡ ፲፭ = መዝ. ፳፯ ፡ ፲፱ = ፪ ቆሮ. ፲፪ ፡ ፱ = ይሁዳ. ፩ ፡ ፩ ብ. ፪ ፡ ፲፩ ፡ ፲፫ = ኤር. ፳፫ ፡ ፳፱ = ኤፌ. ፩ ፡ ፳፫ = ኢሳ. ፵፫ ፡ ፲፩ = ዮሐ. ፱ ፡ ፵፪ = ቲቶ. ፩ ፡ ፱ =

መስከረም ፳ ቀን

እቤቱ፤ መንገድዘን አመልክተኝ፤ ፍለጋህንም አስተምረኝ።

ሙሉ እግዚአብሔርን . . . እሁን በፊትህ ሞገስን አግኝቼ እንደሆነ፤ እውቅህ ዘንድ . . . መንገድዘን እባክህ አሳየኝ . . . አለው። እግዚአብሔርም።—እኔ ከአንተ ጋር እሄዳለሁ፤ እሳርፍህማለሁ አለው። ለሙሴ መንገዱን አስታወቀ፤ ለእሥራኤል ልጆችም አደራረጉን። ዝናቸን ለፍርድ ይመራል፤ ለገሮችም መንገድን ያስተምራቸዋል። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ማን ነው? በሚመርጠው መንገድ ያስተምራ

ዋል ፡— በፍጹም ልብዐ በእግዚአብሔር ታመን ፡ በራስህም ማለተዋል አትደገፍ ፡ በመንገድህ ሁሉ እርሱን እወቅ ፡ እርሱም ጎዳናህን ያቀና ልሃል ።

የሕይወትን መንገድ አሳየኸኝ ፡ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠገብኸኝ ፡ በቀኝህም የዘላለም ፍሥሐ አለ ፡— አስተምርሃለሁ ፡ በምትሄድበትም መንገድ እመራሃለሁ ፡ ዓይኖቼን በአንተ ላይ አጠናለሁ ፡— የጻድቃን መንገድ ግን እንደ ንጋት ብርሃን ነው ፡ ሙሉ ቀን እስኪሆንም ድረስ እየተጨመረ ይበራል ።

መዝ. ፳፱ ፡ ፱ ፡ ዘፀ. ፴፫ ፡ ፲፱ ፡ መዝ. ፻፱ ፡ ፯ ፡ መዝ. ፳፱ ፡ ፱ ፡ ፲፱ ፡ ምላ. ፫ ፡ ፭ ፡ ፯ ፡ መዝ. ፲፯ ፡ ፲፩ ፡ መዝ. ፴፩ ፡ ፳ ፡ ምላ. ፱ ፡ ፲፭ ።

መስከረም ፳፩ ቀን

በነገር ሁሉ ወደ እርሱ ራስ ወደሚሆን ወደ ክርስቶስ እንደግ ።

በመጀመሪያ ቡቃያ ሷላም ዛሬ ሷላም በዛላው ፍጹም ሰብል ታፈራለች ፡— ሁላችን የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በማወቅ ወደ ሚገኝ እንድንት ፡ ሙሉ ሰውም ወደ መሆን ፡ የክርስቶስም ሙላቱ ወደሚሆን ወደ ሙላቱ ልክ እስክንደርስ ድረስ ፡— ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር ሲያመዘገቡ ፡ ራሳቸውንም ከራሳቸው ጋር ሲያስተያየ ፡ እያስተውሉም ፡ የሚመክ ግን በጌታ ይመክ ፡ እግዚአብሔር የሚያመስ ግንኙ እንጂ ራሱን የሚያመስግን እርሱ ተፈትኖ የሚወጣ አይደለምና ፡— እካሉ ግን የክርስቶስ ነው ፡ ትሕትናንና የመለክነትን አምልኮ እየወደደ ፡ በላየውም ያለ ፈቃድ እየገባ ፡ በሥጋዊም አእምሮ በክንቱ እየታዘየ ማንም አይፋረድባችሁ ፡ እንደዚህ ያለ ሰው ራስ ወደሚሆን ነው አይጠጋም ፡ ከእርሱም አካል ሁሉ በጅማትና በማሰሪያ ምግብን እየተቀበለ እየተጋጠመም ፡ እግዚአብሔር በሚሰጠው ማደግ ያድጋል ።

በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እይቱ ።

ኤፌ. ፱ ፡ ፲፭ ፡ ማር. ፱ ፡ ፳፰ ፡ ኤፌ. ፱ ፡ ፲፫ ፡ ዳዊ. ፲ ፡ ፲፱ ፡ ፲፯ ፡ ፲፰ ፡ ቆላ. ፪ ፡ ፲፯—፲፱ ፡ ዴጴ. ፫ ፡ ፲፱ ።

መስከረም ፳፪ ቀን

እንተ እንድትበልጥ ግን እድርገሃል? ያልተቀበልኸውስ ምን አለህ?

በእግዚአብሔር ጸጋ የሆንሁ እኔ ነኝ ፡— ለፍጥረቱ የበኩራት ዓይነት እንድንሆን በእውነት ቃል አስበ ወለደን ፡— ምሕረት ለወደደ ወይም ለሮጠ አይደለም ፡ ከሚምር ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ፡— ትምክህት እንግዲህ ወይት ነው? እርሱ ቀርቶአል ፡— የሚመክ በእግዚአብሔር ይመክ . . . ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቢዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁ ከእርሱ ነው ።

በበደላችሁና በኃጢአታችሁ ሙቃን ነበራችሁ ፡ በእነርሱም ፡ በዚህ ዓለም እንዳለው ኑሮ ፡ በማይታዘዙትም ልጆች ላይ አሁን ለሚሠራው መንፈስ አለቃ እንደሆነው በአየር ላይ ሥልጣን አባለው አለቃ ፈቃድ ፡ በፊት ተመላለሳችሁባቸው ፡ በነዚህም ልጆች መካከል እኛ ሁላችን ደግሞ ፡ የሥጋችንንና የልቡናችንን ፈቃድ እያደረግን ፡ በሥጋችን ምኞት በፊት እንኖር ነበርን እንደ ሌሎቹም ደግሞ ከፍጥረታችን የቁጣ ልጆች ነበርን ፡— በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ለም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል ፡ ተቀድሳችኋል ፡ ጸድቃችኋል ።

ዳቆሮ. ፱ ፡ ፯ ፡ ዳቆሮ. ፲፭ ፡ ፲ ፡ ያሴ. ፱ ፡ ፲፭ ፡ ሮሜ. ፱ ፡ ፲፭ ፡ ሮሜ. ፫ ፡ ፳፯ ፡ ዳቆሮ. ፩ ፡ ፴ ፡ ፴፩ ፡ ኤፌ. ፪ ፡ ፩—፫ ፡ ዳቆሮ. ፯ ፡ ፲፩ ።

መስከረም ፳፫ ቀን

አገልግሎት ልዩ ልዩ ነው ጌታም እንድ ነው ።

በንጉሡ ቤተ መዛግብት ላይ የዓዲኤል ልጅ አዝሞት ሹም ነበር ፡ . . . በግንቦችም ቤተ መዛግብት ላይ . . . የናታን ሹም ነበረ ፡ መሬቱን በሚያበጃጁትና እርሻውን በሚያርሱት ላይ ዒዝረ ሹም ነበረ ፡ በወይንም በታዎች ላይ . . . ስሜኢ ሹም ነበረ ፡ እነዚህ ሁሉ ዘንጉሡ በዳዊት ሀብት ላይ ሹሞች ነበሩ ።

እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን አንዳንዶቹን ፡ አስቀድሞ ሐዋርያትን ፡ ሁለተኛም ነቢያትን ፡ ሦስተኛም አስተማሪዎችን ፡ ቀጥሎም ተሐ

ከሕግ ሥራ የሆኑት ሁሉ ከእርግጥን በታች ናቸውና፤ በሕግ መጽሐፍ በተጻፉት ሁሉ ጸንቶ የማይኖር የማይደርግም ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና። ጸድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎአልና ማንም በእግዚአብሔር ፊት በሕግ እንዳይጸድቅ ግልጥ ነው።

አንግዲህ ሕግ ምንድር ነው? ተስፋው የተሰጠው ዘር እስኪመጣ ድረስ . . . ስለ ሕግ መተላለፍ ተጨመረ።

ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጉዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናግሮ፤ በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረ።

አቤቱ፣ ባሪያህ ይሰማልና ተናገር።

፩ሳሙ. ፫፡፲፮። ሚክ. ፮፡፳። ዘዳግ. ፲፡፲፫። ገላ. ፫፡፲፩፤ ፲፪። ዕብ. ፩፡፩፤ ፪፡፪። ፩ሳሙ. ፫፡፱።

መስከረም ፳፯ ቀን

ጌታዬ እግዚአብሔር ሆይ፤ . . . በበረከትህ የባሪያህ ቤት ለዘላለም ይባረክ።

አንተ፣ አቤቱ፣ ባርከኸዋል፤ ለዘላለምም ቡሩክ ይሆናል።—የእግዚአብሔር በረከት ባለጠጋ ታደርጋለች፤ ሳዘንንም ከእርስዋ ጋር አይጨምርም።

ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብዕ-ዕ ነው አንዳለ የጌታን የኢየሱስን ቃል ለታሰቡ ያገባችሁ ዘንድ በሁሉ አሳየኋችሁ።—ነገር ግን ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ድሆችንና ጉንድሾችን እንከሶችንም ዕውሮችንም ጥራ፤ የሚመልሱት ብድራት የሳቸውምና ብዕ-ዕ ትሆናለህ በጻድቃን ትንሣኤ ይመልስልሃልና።—ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ። ተርቤ አብልታችሁኛልና፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳ ሁኔ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርጌ አልብላችሁኛልና፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታስራ ወደ እኔ መጥታችኋልና።

ለችግረኛና ለምስኪን የሚያስብ ምስጉን ነው፤ እግዚአብሔር በክፉ ቀን ያድነዋል።

እግዚአብሔር በቅንነት የሚሄዱትን ከመልካም ነገር አያሳጣቸውም።

፩ሳሙ. ፮፡፳፱። ሄ፡፳፮. ፲፮፡፳፮። ምሳሌ ፲፡፳፱። የሐዋ. ፳፡፱፳። ሉቃ. ፲፱፡፲፫፤ ፲፱። ማቴ. ፳፭፡፴፱—፴፮። መዝ. ፱፡፳። መዝ. ፳፫፡፲፩።

መስከረም ፳፰ ቀን

እግሮቼን በድንጋይ ላይ አቆማቸው።

ያ ዓለት ክርስቶስ ነበር።—ስምዖን ጴጥሮስ . . . አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ። በዚችም አለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እውራለሁ፤ የገንዘብ ደጃችም አይችሏትም።—መጻኅም በሌላ በማንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለበዎች የተሰጠ ስም ከበማይ በታች ሌላ የለምና።

የተረዳንበት እምነት።—በምንም ሳይጠራጠር በእምነት ይለምን፤ የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቃ የባሕርን ማዕበል ይመስላልና። ከክርስቶስ ፍቀር ማን ይለየናል? መከራ፤ ወይስ ጭንቀት፤ ወይስ ስደት፤ ወይስ ራብ፤ ወይስ ራቀትነት፤ ወይስ ፍርሃት፤ ወይስ ሰይፍ ነው? በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን። ሞት ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ መላእክትም ቢሆን፤ ግዛትም ቢሆን፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃይላትም ቢሆን፤ ከፍታም ቢሆን ገቅታም ቢሆን፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ከለን ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼአለሁ።

መዝ. ፴፱፡፪። ርቆሮ. ፲፡፱። ማቴ. ፲፮፡፲፮፤ ፲፭። የሐዋ. ፱፡፲፪። ዕብ. ፲፡፳፱። ያዕ. ፩፡፮። ሮሜ ፳፡፴፭፤ ፴፭—፴፱።

መስከረም ፳፱ ቀን

የእግዚአብሔር ቃላት የንጹ ቃላት ናቸው።

ቃልህ አጅግ የነጠረ ነው፤ ባሪያህም ወደደው።—የእግዚአብሔር ሥርዓት ቅን ነው፤ ልብንም ደስ ያስኛል፤ የእግዚአብሔር ትእዛዝ

ብሩህ ነው፡ ፃይንንም ያበራል።—የእግዚአብሔር ቃሉ ሁሉ ተፈትናለች፤ እርሱም ለሚታመኑት ጋሻ ነው። እንዳይዘልፍህ፤ ሐሰተኛም እንዳትሆን በቃሉ እንዳች አትጨምር።

አንተን እንዳልበድል፤ ቃልህን በልቤ ሰወርሁ። ትእዛዝህን አሰላስላለሁ፤ መንገድህንም አፈልጋለሁ።—ወንድሞች ሆይ፤ እውነተኛ የሆነውን ነገር ሁሉ፤ ጭምትነት ያለበትን ነገር ሁሉ፤ ጽድቅ የሆነውን ነገር ሁሉ፤ ንጹሕ የሆነውን ነገር ሁሉ፤ ፍቅር ያለበትን ነገር ሁሉ፤ መልካም ወሬ ያለበትን ነገር ሁሉ፤ በነነት ቢሆን ምስጋናም ቢሆን፤ እነዚህን አስቡ።—በእርሱ እንድታድጉ አሁን እንደ ተወለዱ ሕፃናት ተንከሱል የሌለበትን የቃልን ወተት ተመኙ።

የእግዚአብሔርን ቃል ቀላቅለው እንደሚሸቃቅጡት እንደብዙዎቹ አደደለንምና፤ በቅንነት ግን ከእግዚአብሔር እንደ ተላከን በእግዚአብሔር ፈት በክርስቶስ ሆነን እንናገራለን።—የእግዚአብሔርን ቃል በውሸት እንቀላቅልም።

መዝ. ፲፩፡፮። መዝ. ፻፲፰፡፻፵፱። መዝ. ፲፮፡፳። ምላ. ፴፡፭፡፮፡፳። መዝ. ፻፲፰፡፲፩፡፲፭። ፊሊ. ፱፡፳። ፩ኢጥ. ፪፡፪። ፪ቆሮ. ፱፡፲፮። ፪ቆሮ. ፱፡፪።

መስከረም ፴ ቀን

እናንተ እንዲህ ጸልዩ፡—በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ።

ኢየሱስ . . . ወደ ሰማይ ዓይኖቼን እነሣና እንዲህ አለ፡—አባት ሆይ።—አባቴና . . . አባታችሁ።—በእምነት በኩል ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁ።—አባ አባት ብለን የምንጮኸ በትን የልጅነትን መንፈስ ተቀዘላችሁ እንጂ አንድ ገና ለፍርሃት የባር ነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና። የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመሰክራል።

ልጆችም ስለሆናችሁ እግዚአብሔር አባ አባት ብሎ የሚጮህ የልጁን መንፈስ በልባችሁ ውስጥ ላዘ። ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ ባሪያ አይደለህም።

እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ አብ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰማችኋል። እስከ አሁን በሰሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ ትቀበሉማላችሁ።

ሁሉንም የሚገዛ ጌታ፡—እኔም እቀበላችኋለሁ፤ ለእናንተም አባት እሆናለሁ እናንተም ለእኔ ወንድ ልጆችና ሴት ልጆች ትሆናላችሁ ይላል።

ማቴ. ፮፡፱። ዮሐ. ፲፯፡፩። ዮሐ. ፳፡፲፯። ገላ. ፫፡፳፮። ሮሜ ፮፡፲፭፡፲፮። ገላ. ፱፡፯፡፯። ዮሐ. ፲፮፡፳፫፡፳፱። ፪ቆሮ. ፯፡፲፮፡፲፭።

ጥቅምት ፩ ቀን

ስምህ ይቀደስ።

ስሙ ቀናተኛ የሆነ እግዚአብሔር ቅንዓት ያለው አምላክ ነውና ለሌላ አምላክ አትሰገድ።

አቤቱ፤ በአማልክት መካከል እንደ አንተ ያለ ማን ነው? በምስጋና የተፈራረህ፤ ድንቅንም የምታደርግ፤ በቅድስና የከበረ እንደ አንተ ያለ ማን ነው?—ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ . . . ሁሉን የሚገዛ ጌታ አምላክ። ለስሙ የሚገባ ክብርን ለእግዚአብሔር አምሎ።—እግዚአብሔርን በረጅምና ከፍ ባለ ዙፋን ላይ ተቀምጦ አየሁት፤ የልብሱም ዘርፍ መቅደሱን ሞልቶት ነበር። ሱራፊልም ከእርሱ በላይ ቆመው ነበር። . . . አንዱም ለአንዱ፡—ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ ምድር ሁሉ ከክብሩ ተሞልታለች እያሰ ይጮኸ ነበር። እኔም . . . ጠፍቻለሁና ወዮልኝ፤ አልሁ። መስማትንስ በጆሮ በመስማት ሰምቼ ነበር፤ አሁን ግን ዓይኔ አየችህ፤ ስለዚህ ራሴን እንቃለሁ።

የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ዜጋጤነት ሁሉ ያንጻናል።—ከቅድስናው እንድንካፈል።—ወንድሞች ሆይ፤ . . . ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም . . . እንድንገባ ድፍረት ስላለን . . . በቅን ልብ እንቅረብ።

ማቴ. ፮፡፱። ዘፀ. ፴፪፡፲፱። ዘፀ. ፲፭፡፲፩። ራእይ ፱፡፳። ፩ዜና ፲፯፡፳፱። ኢሉ. ፯፡፩፡፫። ኢዮብ ፵፪፡፭፡፮። ፩ዮሐ. ፩፡፮። ዕብ. ፲፪፡፲። ዕብ. ፲፡፲፱። ፳፪።

ጥቅምት ፪ ቀን

መንግሥትህ ትምጣ ።

በእነዚያም ነገሥታት ዘመን የሰማይ እምላክ ለዘላለም የማይፈርስ መንግሥት ያስነሣል ፤ ለሌላ ሕዝብም የማይሰጥ መንግሥት ይሆናል ፤ እነዚያንም መንግሥታት ሁሉ ይፈጫቸዋል ያጠፋቸውማል ፤ ለዘላለምም ይቆማል ።—አጅ ሳይነካው ድንጋይ . . . ተፈንቅሎ ።—በመን ፊሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ።—የእግዚአብሔር መንግሥት በመጠበቅ አትመጣም ፤ ደግሞም—እንኳት በዚህ ወይም እንኳት በዚያ አይሉላትም ። እነሆ ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት በመከላከላችሁ ናትና ።

ለእናንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምስጢር ማወቅ ተሰጥቶ አችኋል ። በምድር ዘርን እንደሚዘራ ሰው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደዚህ ናት ሌሊትና ቀን ይተኛልም ይነሣልም ፤ እርሱም እንደት እንደሚሆን ሳያውቅ ዘሩ ይበቅላል ያድግማል ። ፍሬ ግን ሲበስል መከር ደርሶአልና ወዲያው ማጭድ ይልካል ።

እናንተ . . . ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ፤ የሰው ልጁ በማታሰቡበት ሰዓት ይመጣልና ። መንፈሱና ሙሽራይቱም—ና ይላሉ ። የሚሰማም—ና ይበል ።

ማቴ. ፯፡፲ ። ዳን. ፪፡፱፱ ። ዳን. ፪፡፱፱ ። ዘክ. ፬፡፯ ። ሉቃስ ፲፮፡፳፡፳፩ ። ማር. ፬፡፲፩፡፳፮፡፳፯፡፳፱ ። ማቴ. ፳፱፡፱፱ ። ራሱይ ፳፱፡፲፮ ።

ጥቅምት ፫ ቀን

ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን ።

የጌታ ፈቃድ ምን እንደ ሆነ አስተውሉ ።

ከእነዚህ ከታናናቸው አንዱ እንዲጠፋ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፈቃድ አይደለም ።

ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም መቀደሳችሁ ነውና ።—ከእንግዲህ ወዲህ በሥጋ ልትኖሩ በቀረላችሁ ዘመን እንደ እግዚአብሔር

ፈቃድ እንጂ እንደ ሰው ምኞት እንዳትኖሩ ።—በእውነት ቃል አስበ ወለደን ። ስለዚህ ርኩሰትን ሁሉ . . . አስወግዳችሁ . . . ።

እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ።—(ኢየሱስ) የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ ፤ እርሱ ወንድሜ ነው እንደም እናቴም አለ ።—ይህን ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል ። ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት ገፋው ፤ በዓለት ላይም ስለተመሠረተ አልወደቀም ።—ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል ።

ማቴ. ፯፡፲ ። ኤፌ. ፭፡፲፮ ። ማቴ. ፲፮፡፲፱ ። ፩ተሉ. ፱፡፫ ። ጴጴ. ፱፡፱ ። ያዕ. ፩፡፲፮፡፳፩ ። ጴጴ. ፩፡፲፮ ። ማር. ፫፡፱፱ ። ማቴ. ፯፡፳፱ ። ጴጴ. ፩፡፲፮ ።

ጥቅምት ፬ ቀን

የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን ።

ገብመስሁ አረጀሁም ፤ ጻድቅ ሲጣል ፤ ዘሩም እህል ሲለምን አላየሁም ።—እንጀራም ይሰጠዋል ፤ ውኃውም የታመነች ትሆናለች ።—ቁራዎቹ በየጥቀትና በየማታ እንጀራና ሥጋ ያመጡለት ነበር ፤ ከወንዙም ይጠጣ ነበር ።

አምላኬ እንደ ባለ ጠግነቱ መጠን በከብር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላባችኋል ።—ያላችሁም ይበቃችሁ ፤ እርሱ ራሱ—አለቅህም ከቶም አልተውህም ብሎአልና ።

ለው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ነገር ሁሉ በሕይወት እንዲኖር እንጂ (ለው) በእንጀራ ብቻ (በሕይወት) እንዳይኖር ያስታውቅህ ዘንድ አስጨነቀህ ፤ አስራበህም . . . መና አበላህ ።—ኢየሱስም—እውነት እውነት እላችኋለሁ ፤ እውነተኛ እንጀራ ከሰማይ የሚለጣችሁ አባቲ ነው እንጂ ከሰማይ እንጀራ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም ፤ የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና አላቸው ። ስለዚህ—ጌታ ሆይ ይህን እንጀራ ዘወትር ስጠን አሉት ።

ማቲ. ፮፡፲፫ = መዝ. ፶፪፡፩፡፪ = ናሆ. ፩፡፫ = ሮሜ ፰፡፴፩ = ዳን. ፫፡፲፯ = ዮሐ. ፲፡፳፱ = ሄዮሐ. ፱፡፱ = መዝ. ፻፲፫፡፱ = ሄዮሐ. ፳፫፡፲፫፡፲፱ =

ጥቅምት ፳ ቀን

አሜን ።

ያበጅ ያድርግ፤ የጌታዬም . . . አምላክ ይህን ይናገር ።

በምድር ላይ የተባረከ በእውነት አምላክ (በዕብራይስጥ «በእሜኑ» ማለት ነው) ይባረካል፤ በምድርም ላይ የማለ በእውነት አምላክ (በእሜኑ) ይምላል ።

እግዚአብሔር በእብርሃም ተስፋ በሰጠው ጊዜ . . . ከእርሱ በሚበልጥ በማንም ሊምል ሰላልቻል፤ በራሱ ማለ። ስዎች ከእነርሱ በሚበልጠው ይምላሉና፤ ለማስረዳትም የሆነ መሐላ የሙግት ሁሉ ፍጻሜ ይሆናል፤ ስለዚህም እግዚአብሔር፤ የተስፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ እንደማይለወጥ አብልጦ ሊያሳያቸው ስለ ፈቀደ፤ እግዚአብሔር ሊዋሽ በማይቻል በሁለት በማይለወጥ ነገር፤ በፈቃቱን ያለው ተስፋ ለመያዝ ለሸሸን ለእኛ ብርቱ መጽናናት ይሆናልን ዘንድ፤ በመሐላ በመካከል ገባ ።

አሜን የሆነው፤ የታመነውና እውነተኛው ምስክር . . . ይላል።—እግዚአብሔር ለሰጠው የተስፋ ቃል ሁሉ አዎን ማለት በእርሱ ነውና፤ ስለዚህ በእግዚአብሔር ስለ ክብሩ በእኛ የሚነገረው አሜን በእርሱ ደግሞ ነው ። ብቻውን ተአምራትን የሚያደርግ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ። የምስጋናው ስም ለዓለምና ለዘላለም ይበረክ፤ ምስጋናውም ምድርን ሁሉ ይምላል። ይሁን፤ ይሁን ።

ማቲ. ፮፡፲፫ = ሄዮሐ. ፳፫፡፲፱ = ኢሳ. ፳፭፡፲፮ = ዕብ. ፮፡፲፫፡፲፭—፲፰ = ራእይ ፫፡፲፱ = ደቆሮ. ፩፡፳ = መዝ. ፳፩፡፲፰፡፲፱ ።

ጥቅምት ፱ ቀን

በክርስቶስ . . . ምክር . . . የፍቅር መጽናናት . . . የመንፈስ ኅብረት።

ከሌት የተወለደ ሰው የሕይወቱ ዘመን ጥቂት ቀን ነው፤ መከራም ይሞላዋል። እንደ አበባ ይወጣል፤ ይረገፋልም፤ እንደ ጥላም

ይሸሻል፤ እርሱም አይጸናም።—የልቤ አምላክ ሆይ፤ ልቤና ሥጋዬ አበቀ፤ እግዚአብሔር ግን ለዘላለም ዕድል ፋንታዬ ነው ።

እኔም አብን እለምናለሁ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል፤ እሳብ በሰሜ የሚልከው . . . መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ ።—የርሳራኔ እባት የመጽናናትም ሁሉ አምላክ የሆነ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና እባት ይባረክ። እርሱ በመከራችን ሁሉ ያጽናናል፤ ስለዚህም እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር በምንጽናናበት መጽናናት በመከራ ሁሉ ያሉትን ማጽናናት እንችላለን ።

ኢየሱስ እንደ ሞተና እንደ ተነሣ ከመንን፤ እንዲሁም በኢየሱስ ያንቀላቀሱትን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ያመጣቸዋልና። እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን። ስለዚህ እርስ በርሳችሁ በዚህ ቃል ተጽናኑ ።

ፊል. ፪፡፩ = ኢዮብ ፲፱፡፩፡፪ = መዝ. ፳፪፡፳፮ = ዮሐ. ፲፱፡፲፮፡፳፮ = ደቆሮ. ፩፡፫፡፱ = ሄዮሐ. ፱፡፲፱፡፲፭፡፲፰ ።

ጥቅምት ፲ ቀን

አምላክህ እግዚአብሔር ይቀበልህ ።

ምን ይገዢ ወደ እግዚአብሔር ፊት ልምጣና በልዑል አምላክ ፊት ልሰገድ? የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የእንዳን ዓመት ጥጃ ይገዢ በፊቱ ልምጣን? እግዚአብሔር በሺህ እውራ በጎች ወይስ በአልፍ የዘይት ፈሳሾች ደስ ይለዋልን? ወይስ የበኩር ልጄን ስለ በደሌ፤ የሆዴንም ፍሬ ስለ ነፍሴ ኃጢአት እሰጣለሁን? ሰው ሆይ፤ መልካሙን ነግሮሃል፤ እግዚአብሔርም ከእንተ ዘንድ የሚሻው ምንድን ነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ፤ ምሕረትንም ትወድድ ዘንድ፤ ከአምላክህም ጋር በትሕትና ትሄድ ዘንድ አይደለምን?

ሁላችን እንደ ርኩስ ሰው ሆነናል፤ ጽድቃችንም ሁሉ እንደ መርገም ጨርቅ ነው።—ጽድቅ የለም እንድንሳ። ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጉድሎአቸዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል አንዲያ በጸጋው ይጸድቃሉ። እርሱንም

እግዚአብሔር በእምነት የሚገኝ በደሙም የሆነ ማስተሰሪያ አድርጎ አቆመው ፤ ራሱም ጻድቅ እንዲሆን በኢየሱስም የሚያምነውን እንዲያጽድቅ አሁን በዚህ ዘመን ጽድቁን ያላይ ዘንድ ነው።

በእርሱ ሆኖችሁ ተሞልታችኋል።

፪ ሳሙ. ሸ፪፡፳፫። ሚክ. ፯፡፮—፳። ኢሳ. ፳፬፡፮። ሮሜ ፫፡፲፡፳፫—፳፮። ቆላ. ፪፡፲።

ጥቅምት ፲፩ ቀን

ባርያ ከፊታው አይበልጥም ፤ መልከተኛም ከላከው አይበልጥም ። ይህን ብታውቁ ፤ ብታደርጉትም ብፁዓን ናችሁ።

ማናቸውም ታላቅ ሆኖ እንዲቆጠር በመከላከቸው ክርክር ሆነ። እንዲሁም አላቸው፡—የአሕዛብ ነገሥታት ይገዙአቸዋል ፤ በላያቸውም የሚሰጡት ቸርነት አድራጊዎች ይባላሉ። እናንተ ግን እንዲህ አትሁኑ ፤ ነገር ግን ከእናንተ ታላቅ የሆነ በመከላከቻው እንደ ታናሽ ፤ የሚገዛም እንደሚያገለግል ይሁን። በማዕድ የተቀመጠ ወይስ የሚያገለግል ማናቸው ታላቅ ነው? የተቀመጠው አይደለምን? እኔ ግን በመከላከቻው እንደሚያገለግል ነኝ።—እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ስብዙዎች ቢዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም። ኢየሱስ... ከእራት ተነሣ ልብሱንም አኖረ ፤ ማበሻም ጨርቅ ወስዶ ታጠቀ ፤ በኋላም በመታጠቢያው ውኃ ጨመረ ፤ የደቀ መዛሙርቱንም አግር ሊያጥብና በታጠቀበት ማበሻ ጨርቅ ሊያብስ ጀመረ።

ዮሐ. ፲፫፡፲፮፡፲፮። ሉቃስ ፳፪፡፳፬—፳፮። ማቴ. ፳፡፳፰። ዮሐ. ፲፫፡፫—፭።

ጥቅምት ፲፪ ቀን

እግዚአብሔር ዙፋኑን በሰማይ አዘጋጀ ፤ መንግሥቱም ሁሉን ትገዛለች።

ዕጣ በጉያ ይጣላል ፤ መደብዋ ሁሉ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።— ክፉ ነገር በከተማ ላይ የመጣ እንደ ሆነ ያደረገው እግዚአብሔር አይደለምን?

እኔ እግዚአብሔር ነኝ ከእኔ ሌላ ማንም የለም ፤ ከእኔም በቀር አምላክ የለም ፤ በፀሐይ መውጫና በምዕራብ ያሉ ከእኔ በቀር ማንም

ሌላ እንደ ሌላ ያውቁ ዘንድ አስታጠቅሁህ ፤ አንተ ግን አላወቅኸኝም ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ፤ ከእኔም ሌላ ማንም የለም። ብርሃንን ሠራሁ ፤ ጨለማውንም ፈጠርሁ ፤ ደኅንነትን አሠራለሁ ፤ ክፋትንም አፈጥራለሁ ፤ እነዚህን ሁሉ ያደረግሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ።

በሰማይም ሠራዊት በምድርም ላይ በሚኖሩ መካከል እንደ ፈቃዱ ያደርጋል ፤ እኚንም የሚከስክላት ወይም—ምን ታደርጋለህ? የሚለው የለም።—እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል? ጠላቶቹን ሁሉ ከእግር በታች እስኪያደርግ ድረስ ሊነግሥ ይገባዋልና።—አንተ ታናሽ መንጋ ፤ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ በኋላ ፈቃድ ነውና አትፍሩ።

መዝ. ፻፪፡፲፱። ምላ. ፲፮፡፴፫። አሞጽ ፫፡፮። ኢሳ. ፴፭፡፭—፮። ዳን. ፱፡፴፭። ሮሜ ፳፡፴፩። ፩ቆሮ. ፲፭፡፳፭። ሱቃ. ፲፪፡፴፪።

ጥቅምት ፲፫ ቀን

ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው።

ፈተኛው ሰው አዳም ሕይወት ነፍሱ ሆነ... ኋለኛው አዳም ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ሆነ።—ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው ከመንፈስ የተወለደ መንፈስ ነው።—እንደ ምሕረቱ መጠን በአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳኝን እንጂ ፤ እኛ ስላደረግንው በጽድቅ ለስ ነበረው ሥራ አይደለም።

የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ግን ይኸው የእርሱ ወገን አይደለም። ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ቢሆን ሰውነታችሁ በኃጢአት ምክንያት የሞተ ነው ፤ መንፈሳችሁ ግን በጽድቅ ምክንያት ሕይወት ነው። ነገር ግን ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእኛ ገን ዘንድ ቢኖር ፤ ክርስቶስ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በእኛ ገን በሚኖረው በመንፈሱ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ ሕይወትን ይሰጠዋል።

እኔም አሁን ሕይወት ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል ፤ አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ... በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው።—እናንተ ደግሞ ለኃጢአት እንደ ሞታችሁ ፤ ግን

በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ሆናችሁ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደ ሆናችሁ ራሳችሁን ቁጠሩ።

ዮሐ. ፯፡፳፫ = ፩ቆሮ. ፲፭፡፵፭ = ዮሐ. ፫፡፭ = ቴቶ. ፫፡፭ = ሮሜ. ፩፡፱-፲፩ = ገላ. ፪፡፳ = ሮሜ ፩፡፲፩ =

ጥቅምት ፲፬ ቀን

ድሆችና ምስኪኖች ውኃ ይሻሉ አያንድም፣ ምሳሳቸውም በጥግት ደርቆአል፤ እኔ እግዚአብሔር እሰማቸዋለሁ።

በጎውን ማን ያሳየናል? የሚሉ ብዙ ናቸው።—ከፀሐይ በታች በደከመበት ድካም ሁሉና በልቡ አሳብ የሰው ጥቅም ምንድር ነው? ዘመኑ ሁሉ ጎዘን፣ ጥረትም ትካዜ ነው፤ ልቡም በሌሊት አይተኛም፤ ሁሉም ከንቱ ነፋስንም እንደ መክተል ነው።—እኔን የሕያውን ውኃ ምንጭ ትተውኛል፤ የተቀደዱትንም ጉድጓዶች፣ ውኃውን ይይዙ ዘንድ የማይችሉትን ጉድጓዶች፣ ለራሳቸው ቆፍረዋል።

ወደ እኔም የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም።—በተጠማ ላይ ውኃን . . . አፈሰሳለሁ።—ጽድቅን የሚረብና የሚጠመብ፡፡ ጭን ናቸው፤ ይጠግባሉና።

አምላኬ፣ አምላኬ፣ ወደ አንተ እገመግማለሁ፤ ነፍሴ አንተን ተጠማች፣ ሥጋዬ አንተን እንዴት ናፈቀች እንጨትና ውኃ በሌለበት በምድረ በዳ።

ኢሳ. ፵፩፡፲፯ = መዝ. ፱፡፯ = መዝ. ፪፡፳፪፣፳፫፡፲፯ = ኤር. ፪፡፲፫ = ዮሐ. ፯፡፵፯ = ኢሳ. ፵፱፡፫ = ማቴ. ፭፡፯ = መዝ. ፳፪፡፩ =

ጥቅምት ፲፭ ቀን

የነገር ሁሉ መጨረሻ ቀርቦአል።

ታላቅና ነጭ ዙፋንን በእርሱምላይ የተቀመጠውን አየሁ፤ ምድርና ሰማይም ከፊቱ ሸኹ።—አሁን ያሉ ሰማያትና ምድር . . . እስከሚጠፉ በት እስከ ፍርድ ቀን ድረስ ተጠብቀው በዚያ ቃል ለእሳት ቀርተዋል።

አምላካችን መጠጊያችንና ኃይላችን፣ ባንሃን በታላቅ መከራም ረዳታችን ነው። ለስዚህ ምድር ብትነዋወጥ፣ ተራሮችም ወደ ባሕር

ልብ ቢወሰዱ አንፈራም። ውኆቻቸው ጮኹ ተናወጡም፤ ተራሮችም ከኃይሉ የተነሣ ተናወጡ።—ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ . . . አትደንግጡ።

በሰማይ ያለ በእጅ ያልተሠራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሠራ ሕንጻ እንዳለን እናውቃለን።—ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንደ ተሰፋ ቃሉ እንጠብቃለን። ለስዚህ፣ ወዳጆች ሆይ፣ ይህን እየጠበቃችሁ ያስነውርና ያለ ነቀፋ ሆናችሁ በሰላም በእርሱ እንድትገኙ ትጉ።

ጴጌጥ. ፱፡፯ = ራእይ. ፳፡፲፩ = ጴጌጥ. ፫፡፯ = መዝ. ፵፭፡፩-፫ = ማቴ. ፳፱፡፯ = ጴቆሮ. ፭፡፩ = ጴጌጥ. ፫፡፲፫፣፲፱ =

ጥቅምት ፲፮ ቀን

መንፈሳችሁን ጠብቁ።

ዮሐንስ መልሶ፣—እቤቱ፣ አንድ ሰው በስምህ አጋንንትን ሲያወጣ አየነው፤ ከእኛ ጋርም ስለማይከተል ከለክላነው አለው። ኢየሱስ ግን።—የማይቃወማችሁ ከእናንተ ጋር ነውና አትከልክሉት አለው። ጌታ ሆይ፣ ኤልያስ ደግሞ እንዳደረገ እሳት ከሰማይ ወርዶ ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህ? አሉት። እርሱ ግን . . . ገወዳቸውና፣—ምን ዓይነት መንፈስ እንደ ሆነላችሁ አታውቁም . . . አለ።

ኤልያድና ሞዳድ በሰፈር ትንቢት ይናገራሉ። . . . የነጭ ልጅ ኢያሱ፣—ጌታዬ መሴ ሆይ፣ ከልክላቸው አለው። መሴም፣—የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ፣ እግዚአብሔርም በእነርሱ ላይ መንፈሱን ቢያወርድ፣ አንተ ሰለ እኔ ትቀናለህን፣ አለው።

የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትልግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የውሃት፣ ራስን መግዛት ነው። . . . የክርስቶስ ኢየሱስም የሆኑት ሥጋን ከክፉ መሸቱና ከምኞቱ ጋር ሰቀሉ። በመንፈስ ብንኖር በመንፈስ ደግሞ እንመላለስ። እርስ ዘርሳችን አየተነሣሣንና አየተቀናናን በከንቱ እንመክ።

ሚል. ፪፡፲፭ = ሉቃ. ፱፡፱፣፵፱፡፶፩፣፶፭ = ዘኁ. ፲፩፡፳፯-፳፰ = ገላ. ፭፡፳፪-፳፮ =

ጥቅምት ፲፯ ቀን

እነርሱን አሳው . . . ለበረከትም ሁን ።

በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ።

የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፤ መጽናናትን ያገኛሉና ። የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና ። ጽድቅን የሚረቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው። ይጠግባሉና የሚሙሩ ብፁዓን ናቸው፤ ይማራሉና ። ልብን ጽሑፍ ብፁዓን ናቸው፤ እግዚአብሔርን ያዩታልና ። የሚያስተራርቁ ብፁዓን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና ። ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ። ሲነቅፉአችሁና ሲያሳድዱአችሁ በእኔ ምክንያት ክፉውን ሁሉ በውሸት ሲናገሩ ባችሁ ብፁዓን ናችሁ ። ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ፤ ሐሜትም አድርጉ ። ብፁዓንስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚጠብቁት ናቸው ።

ወደ ሕይወት ዛፍ ለመድረስ ሥልጣን እንዲኖራቸው በደጆች ዋም ወደ ከተማይቱም እንዲገቡ ልብሳቸውን የሚያጥቡ ብፁዓን ናቸው ።

ዘፍ. ፲፪ ፣ ፪ ። ማቴ. ፭ ፣ ፫—፲፪ ። ሉቃ. ፲፩ ፣ ፳፰ ። ራእይ ፳፪ ፣ ፲፱ ።

ጥቅምት ፲፰ ቀን

ጠላቱ ።

በመጠን ኑሩ ንቁም፤ በላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገኝ አንበሳ ይዘራልና—ዲያብሎስን . . . ተቃወሙ ከእናንተም ይሸሻል ።

የዲያብሎስን ሽንገላ ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ ልብሱ ። መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፤ ካላለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዢዎች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከክፉት መንፈሳዊያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ ። ለሰዚህ በክፉው ቀን ለመቃወም፤ ሁሉንም ፈጽማችሁ ለመቆም እንድትችሉ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ እንሁ ። እንግዲህ

ወገባችሁን በእውነት ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥሩ ለብሳችሁ፤ በሰላም ወንጌልም በመዘጋጀት እግድቻችሁ ተጫምተው ቁሙ፤ በሁሉም ላይ ጨምራችሁ የሚንበላበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ አገሁ ።

ጠላቱ ሆይ፤ ብወድቅ እነሣለሁና፤ በጨለማም ብቀመጥ እግዚአብሔር ብርሃን ይሆንልኛልና በእኔ ላይ ደስ አይበልሽ ።

ማቴ. ፲፫ ፣ ፳፭ ። ርዕ. ፯ ፣ ፳ ። ያዕ. ፱ ፣ ፯ ። ኤፌ. ፮ ፣ ፲፩—፲፮ ። ሚክ. ፯ ፣ ፳ ።

ጥቅምት ፲፱ ቀን

ዳዊት . . . በእምላኩ በእግዚአብሔር ልቡን አበረታ ።

ጌታ ሆይ፤ ወደ ማን እንሄዳለን? እንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ—የመንግሥትን አውቃለሁና፤ የሰጠሁትንም እድራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቼአለሁ ።

በጨነቀኝ ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፤ ወደ እምላኬም ጮኸሁ፤ ከመቀደሱም ቃሌን ሰማኝ፤ ጨኸትም በፊቱ ወደ ጀርመን ገባ ። በመከራዬ ቀን ደረሰብኝ፤ እግዚአብሔር ግን ደገፋዬ ሆነ፤ ወደ ሰፊ ስፍራም አወጣኝ፤ ወድዶኛልና አዳነኝ ።

እግዚአብሔርን ሁል ጊዜ እበርከዋለሁ፤ ምስጋናውም ዘወትር በአፈነው ። ነፍሴ በእግዚአብሔር ትከብራለች፤ ገሮችም ሰምተው ደስ ይላቸዋል ። እግዚአብሔርን ከእኔ ጋር ታላቅ አድርጉት፤ በእንድነትም ስሙን ከፍ ከፍ እናድርግ ። እግዚአብሔርን ፈለግሁት መለሰልኝም፤ ከመከራዬም ሁሉ አዳነኝ ። እግዚአብሔር ቸር እንደ ሆነ ቅመሉ እዩም ፤ በእርሱ የሚታመን ሰው ምስገን ነው ።

፩ ሳሙ. ፴ ፣ ፮ ። ዮሐ. ፮ ፣ ፳፰ ። ዪጣ. ፩ ፣ ፲፪ ። መዝ. ፲፯ ፣ ፯፤ ፲፱ ። መዝ. ፴፫ ፣ ፩—፱ ፣ ፳ ።

ጥቅምት ፳ ቀን

የወይናችንን ቦታ የሚያጠፉትን ቀበሮች፤ ጥቃቅኑን ቀበሮች እጥምዳችሁ ያዙልን ።

ስሕተትን ማን ያስተውላታል? ከተሰወረ ኃጢአት እንጻኝ—የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይጉድለው፤ ብዙዎቹም የሚረከቡበት

አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ እንዳያስጨንቅ፡—በመልካም ትርጉሙ ነበር፤ ለአውነት እንዳትታዘዙ ማን ከለከላችሁ?

በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽመው ይህን ተረድቼአለሁ። ለክርስቶስ ወንጌል እንደ ሚገባ ኑሩ፡—አንደበት ደግሞ ትንሽ ብልት ሆኖ በታላላቅ ነገር ይመክል። እነሆ፤ ትንሽ እሳት እንደት ያለ ትልቅ ጫካ ያቃጥላል። አንደበትም አላት ነው። አንደዘት በብልቶቻችን መካከል ዓመፀኛ ዓለም ሆኖአል፤ ሥጋን ሁሉ ያላድፋልና፤ የፍጥረትንም ሩጫ ያቃጥላል፤ በገሃነምም ይቃጠላል። አንደበትን ሊገራ ማንም ሰው አይችልም፤ የሚገድል መርዝ የሞላበት ወላዋይ ክፋት ነው።—ንግግራችሁ ሁልጊዜ፤ በጨው እንደ ተቀመመ፤ በጸጋ ይሁን።

መኃ. ፪፡፲፭። መዝ. ፲፭፡፲፱። ዕብ. ፲፱፡፲፭። ገላ. ፭፡፮። ፊል. ፳፡፮። ያዕ. ፫፡፮። ቆላ. ፱፡፮።

ጥቅምት ፳፩ ቀን

እንደ ተናገረህ አድርግ።

እንዲፈራረህ በሪያህን በቃልህ አጽና በቃልህ ታምኛለሁና ለሚሰድቡኝ በነገር እመልስላቸዋለሁ። ለባሪያህ ተስፋ ያስደረግኸውን ቃል ህን አስብ። በእንግድነቲ አገር ሥርዓትህ መዝሙር ሆነችኝ። ከአእላፋት ወርቅና ብር ይልቅ የአፍህ ሕግ ይሻለኛል። አቤቱ፤ ቃልህ በሰማይ ለዘላለም ይኖራል። እውነትህ ለልጅ ልጅ ናት።

እግዚአብሔር፤ የተስፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ እንደማይለወጥ አብልጦ ሊያሳያቸው ስለ ፈቀደ፤ እግዚአብሔር ሊዋሽ በማይቻል በሁለት በማይለወጥ ነገር፤ በፈቃችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሸሸን ለእኛ ብርቱ መጽናናት ይሆንልን ዘንድ፤ በመሐላ በመካከል ገባ፤ ይህም ተስፋ እንደ ነፍስ መልሕቅ አለን እርሱም እርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃውም ውስጥ የገባ ነው፤ በዚያም ኢየሱስ ስለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ።

እጅግ ታላቅ የሆነ ተስፋ።

፪ ሳሙ. ፯፡፳፭። መዝ. ፲፯፡፱። ማቴ. ፱፡፱። ማር. ፱፡፱። ማቴ. ፳፡፱። ዕብ. ፮፡፲፭—፳። ፪ ዴጥ. ፳፡፱።

ጥቅምት ፳፪ ቀን

ሰሙ ድንቅ መካር . . . ተብሎ ይጠራል።

የእግዚአብሔር መንፈስ፤ የጥበብና የማስተዋል መንፈስ፤ የምክርና የኃይል መንፈስ፤ የእውቀትና እግዚአብሔርን የመፍራት መንፈስ ያርፍበታል።

በውኑ ጥበብ አትጮኸምን? ማስተዋል ድምፅዋን አትሰጥምን? እናንተ ሰዎች፤ እናንተን እጠራለሁ፤ ድምጺም ወደ ሰዎች ልጆች ነው። እናንተ አላዋቂዎች፤ ብልሃትን አስተውሉ፤ እናንተም ሰነፎች፤ ጥበብን በልባችሁ ያዙ። የከበረች ነገርን እናገራለሁና ስሙ፤ ከንፈሮቼም ቅን ነገርን ለመናገር ይከፈታሉ። ምክርና መልካም ጥበብ የእኔ ነው፤ ማስተዋል እኔ ነኝ፤ ብርታትም አለኝ።

ድንቅ ምክር ከሚመክር በግብሩም ማለፊያ ከሆነው ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ወጥቶአል።—ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ ቢጎድለው፤ ላይነት፤ በልግስና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን፤ ለእርሱም ይሰጠዋል።—በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራሱም ማስተዋል አትደገፍ፤ በመንገድህም ሁሉ እርሱን እወቅ፤ እርሱም ጎዳናህን ያቀናልሃል።

ኢሊ. ፱፡፮። ኢሊ. ፲፩፡፱። ምላ. ፳፡፩—፮፡፲፱። ኢሊ. ፳፭፡፳፱። ያዕ. ፳፡፭። ምላ. ፫፡፭።

ጥቅምት ፳፫ ቀን

ኃያል አምላክ።

ውበትህ ከሰው ልጆች ይልቅ የምራል፤ ሞገስ በከንፈሮችህ ፈሰሰ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ለዘላለም በረከህ። ኃያል ሆይ፤ በቀንጅናህና በውበትህ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ። . . . ተከናወን ንገሥም። አምላክ ሆይ፤ ዙፋንህ ለዘላለም ነው፤ የመንግሥትህ በትር የቅንነት በትር ነው።—በዚያ ጊዜ ለልጆችህ በራእይ ተናገርህ እንዲሁም አልህ—ረድኤቴን በኃያል ላይ አናርሁ።—ባልንጀራዬ በሆነው ሰው . . . ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

እነሆ ፡ አምላክ መድኃኒቱ ነው ፤ ጌታ አግዚአብሔር ኃይሌና ዝማሬዬ ነውና ፤ መድኃኒቱም ሆኖአልና በእርሱ ታምኜ አልፈራም።— በክርስቶስ ሁልጊዜ ድል በመንግቱ ለሚያዘረን . . . ለአምላክ ምስጋና ይሁን።

ሳትሰናከሉ እንዲጠብቃችሁ ፤ በክብርም ፊት በደበታ ነውር የሌላችሁ አድርጎ እንዲያቆማችሁ ለሚችለው ብቻውን ለሆነ አምላክና መድኃኒታችን ከዘመን ሁሉ በፊት አሁንም አስከ ዘላለምም ድረስ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ክብርና ግርማ ኃይልም ሥልጣንም ይሁን ፤ አሜን።

ኢሳ. ፱ ፡ ፮ ። መዝ. ፵፱ ፡ ፱—፱ ፡ ፮ ። መዝ. ፱፻ ፡ ፲፱ ። ዘክ. ፲፫ ፡ ፮ ። ኢሳ. ፲፱ ፡ ፱ ። ፪ ቆሮ. ፱ ፡ ፲፱ ። ይሁ. ፳፬ ፡ ፳፭ ።

ጥቅምት ፳፬ ቀን

የዘላለም አባት ።

እስራኤል ሆይ ፡ ስማ ፤ አምላካችን አግዚአብሔር አንድ አግዚአብሔር ነው።

አኔና አብ አንድ ነን ፤ አብ በእኔ እንደ ሆነ እኔም በአብ አንድ ሆን ሁ።—አኔንስ ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር።—ፊልጶስ—ጌታ ሆይ ፡ አብን አሳየንና ይበቃናል አለው። ኢየሱስም አለው አንተ ፊልጶስ ፤ ይህን ያህል ዘመን ከእናንተ ጋር በኖር አታውቁኝምን? እኔን ያየ አብን አይቶአል።—እነሆኝ እኔን አግዚአብሔር የሰጠኝንም ልጆች።—ከነፍሱ ድካም ብርሃን ያያል ደስም ይለዋል።—ያለውና የነበረው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዝ ጌታ አምላክ—አልፋና ምጌጋ እኔ ነኝ ይላል።—አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ።—አግዚአብሔርም ሙሴን—«ያለና የሚኖር» እኔ ነኝ አለው ፤ እንዲህ ለእስራኤል ልጆች—«ያለና የሚኖር» ወደ አናንተ ላከኝ ትላለህ አለው።

ስለ ልጁ ግን—አምላክ ሆይ ፤ ዙፋኑን እስከ ዘላለም ድረስ ይኖራል . . . ይላል።—አርሱም ከሁሉ በፊት ነው ሁሉም በእርሱ ተጋጥሞአል።—በእርሱ የመለኮት ሙላት ሁሉ በሰውነት ተገልጦ ይኖራልና።

ኢሳ. ፱ ፡ ፮ ። ዘዳግ. ፮ ፡ ፱ ። ዮሐ. ፲ ፡ ፱ ፡ ፱፻ ። ዮሐ. ፳ ፡ ፲፱ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፳ ፡ ፱ ። ሐ. ፱ ፡ ፲፫ ። ኢሳ. ፶፫ ፡ ፲፩ ፤ ራእይ ፩ ፡ ፭ ። ዮሐ. ፳ ፡ ፶፭ ። ዘፀ. ፫ ፡ ፲፱ ። ሐ. ፩ ፡ ፭ ። ቆላ. ፩ ፡ ፱ ።

ጥቅምት ፳፭ ቀን

የሰላም አለቃ ።

ሕዝብህን በጽድቅ ፤ ችግረኞችህንም በኖርድ ይጻኝ ዘንድ። ተፈርኾና ከረብቶች ለሕዝብህ ሰላምን ይቀበሉ። ለችግረኞች ሕዝብ በጽድቅ ትፈርዳለህ ፤ የድሆችንም ልጆች ታድናለህ ፤ ክፉውንም ታዋርዶ ዋለህ። ፀሐይ በሚኖርበት ዘመን ሁሉ ፤ በጨረቃም ፊት ለፊት ለልጅ ልጅ ይኖራል። አንደ ዝናብ በታሠደ መስክ ላይ ፤ በምድርም ላይ እንደሚንጠበጠብ ጠብታ ይወርዳል። በዘመኑም ጽድቅ ያብባል ፤ ጨረቃም እስኪያልፍ ድረስ ሰላም ብዙ ነው።—ክብር ለአግዚአብሔር በአርያም ይሁን ፤ ሰላምም በምድር ለሰውም በኃ ፊቃድ።

ይህም ከላይ የመጣ ብርሃን በገብነት በአምላካችን ምሕረትና ርኅራኄ ምክንያት ነው ፤ ብርሃኑም በጨለማና በሞት ጥላ ተቀምጠው ላሉት ያበራል እግርቻችንንም በሰላም መንገድ ያቀናል።—የሁሉ ጌታ በሚሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላም . . . በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግራችኋለሁ። በዓለም ላላችሁ መከራ አለባችሁ ፤ ነገር ግን አይዘክችሁ ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።—ሰላምን እተውላችኋለሁ ፤ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም።—አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የአግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አላባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠበቃል።

ኢሳ. ፱ ፡ ፮ ። መዝ. ፳፭ ፡ ፱—፱ ። ሉቃ. ፱ ፡ ፲፱ ። ሉቃ. ፩ ፡ ፳፭ ፤ ፳፱ ። ዮሐ. ፲ ፡ ፱፻ ። ዮሐ. ፲፮ ፡ ፱፻ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፳፮ ። ፊል. ፱ ፡ ፮ ።

ጥቅምት ፳፮ ቀን

የዚች ዓለም መልክ እሳፊ ነው።

ማቱላላ የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ ስድሳ ዘጠኝ ዓመት ሆነ ፤ ሞተም።

የተዋረደው ወንድም ግን በከፍታው ፡ ባለ ጠጋም በውርደቱ ይመክ ፤ እንደ ሣር አበባ ያልፋልና። ፀሐይ ከትኩላት ጋር ይወጣ

ልና ፡ ሣርንም ያመልጋልና ፡ አበባውም ይረግፋልና ፡ የመልኩም ውበት ይጠፋልና ፤ እንዲሁ ደግሞ ባለ ጠጋው በመንገዱ ይዝላል ፡— ሕይወታችሁ ምንድር ነው ፣ ጥቂት ጊዜ ታይቶ ኋላ እንደሚጠፋ እንፍ ዋለች ፡ ናችሁና ፡— ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉና ፤ የግእዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል ።

አቤቱ ፡ ፍጻሜዬን አስታውቀኝ ፡ የዘመኔ ቊጥሮች ምን ያህል እንደ ሆኑ ፤ እኔ ምን ያህል ወደ ኋላ እንደምቀር አውቅ ዘንድ ፡— ሰላምና ደኅንነት ነው ሲሉ ፤ ያን ጊዜ ምጥ እርጉዝን እንደሚያዛት ጥፋት በድንገት ይመጣባቸዋል ከቶም አያመልጡም ። እናንተ ግን ፡ ወንድሞች ፡ ሆይ ፡ ቀኑ እንደ ሌባ ይደርስባቸዋል ዘንድ በጨለማ አይደላችሁም ።

ጳጳሩ ፡ ጌ ፡ ሙሴ ፡ ዘፍጥ. ሩ ፡ ሩጌ ። ያዱ ፡ ሩ ፡ ሙ—ጌ ። ያዱ ፡ ሙ ፡ ጌ ። ጳጳሩ ፡ ጌ ፡ ጌ ። መዝ. ፴፭ ፡ ፱ ። ሸተሱ ፡ ሩ ፡ ጌ ፡ ሙ ።

ጥቅምት ፳፯ ቀን

በእውነትህ ምራኝ ፤ አስተምረኝ ።

እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል ።—እናንተም ከቅዱሱ ቅባት ተቀብላችኋል ፤ ሁሉንም ታውቃላችሁ ።

ወደ ሕግና ወደ ምስክር ሂደት ፤ እንዲሁም ያለውን ቃል ባይናገሩ ንጋት አይበራላቸውም ።—የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣጽ ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል ።—ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን ፤ መጻን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱላን መጻሕፍትን እውቀሃል ።

አስተምርሃለሁ በምትሄድበትም መንገድ እመራሃለሁ ፤ ዓይኖቼን በእንተ ላይ አጠናለሁ ።—የሰውነት መብራት ዓይን ናት ። ዓይንህ እንግዲህ ጤናማ ብትሆን ፤ ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል ።—ፈቃዱን ሊያ

ደርግ የሚወድ ቢኖር ፤ እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቢሆን . . . ያውቃል ።—ተላላፊዎችና ሰነፎች እንኳ አይስተበትም ።

መዝ. ፳፱ ፡ ፭ ። ዮሐ. ፲፮ ፡ ፲፫ ። ጳጳሩ ፡ ጌ ፡ ጌ ። ኢሳ. ፶ ፡ ፳ ። ጳጳሩ ፡ ጌ ፡ ጌ ። ፲፮ ፡ ፲፮ ። ጳጳሩ ፡ ጌ ፡ ጌ ። መዝ. ፴፭ ፡ ፳ ። ማቴ. ፳ ፡ ፳፱ ። ዮሐ. ፯ ፡ ፲፮ ። ኢሳ. ፴፭ ፡ ፳ ።

ጥቅምት ፳፰ ቀን

እነሆ ፡ በትሰግሥት የጸኑትን ብፁዓን እንላቸዋለን ።

መክራ ትሰግሥትን እንዲያደርግ ፤ ትሰግሥትም ፈተናን ፈቀናም ተስፋን እንዲያደርግ አያወቅን ፤ በመከራችን . . . እንመክላለን ፤ በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ ተስፋ አያሳፍርም ።—ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም ፤ ዳሩ ግን በኋላ ለለመዱት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል ።—ወንድሞቼ ሆይ ፤ የእምነታችሁ መፈተን ትእግሥትን እንዲያደርግላችሁ አውቃችሁ ፤ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቊጠሩት ። ትሰግሥትም ምንም የሚገባችሁ ሳይኖር ፍጹማንና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ ሥራውን ይፈጽም ። በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው ፤ ከተፈተነ በኋላ ለሚወዱት ተስፋ ስለ እርሱ የሰጣቸውን የሕይወትን አክሊል ያቀበላልና ።—እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመክ እወዳለሁ ። . . . ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና ።

ያዱ ፡ ሩ ፡ ጌ ። ሮሜ. ፭ ፡ ፫ ፡ ፭ ። ሐብ. ፲፪ ፡ ፲፩ ። ያዱ ፡ ሩ ፡ ሙ—፱ ። ፲፪ ። ጳጳሩ ፡ ጌ ፡ ጌ ። ፲፪ ፡ ፱ ። ፲ ።

ጥቅምት ፳፱ ቀን

የእስራኤል ልጆች እንደ ሁለት ትናንቾች የፍየል መንጋዎች ሆነው በፈታቸው ሰፈሩ ፤ ሰርያውያን ግን ምድሩን ሞልተው ነበር ።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ።—ሰርያውያን ፤—እግዚአብሔር የተፈራረች አምላክ ነው እንጂ የሸለቆ አምላክ አይደለም ብለዋልና ይህን ታላቅ ጭፍራ ሁሉ በእጅህ አሳልፌ እሳጠዋለሁ ፤ እኔም እግዚአብሔር

ልፎ ሰጠ፤ እድፈት ወይም የፊት መጨማድ ወይም እንዲህ ያለ ነገር ሳይሆንበት ቅድስትና ያለ ነውር ትሆን ዘንድ ክብርት የሆነችን ቤተ ክርስቲያን ለራሱ እንዲያቀርብ ፈለገ።—ያጌጠና የተጣራ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ እድትጉናጽፍ ተሰጥቶአታል። ቀጭኑ የተልባ እግር የቅዱስን ጽድቅ ሥራ ነውና።—ከክፉ ሕሊና ለመንጸት ልባችንን ተረፎተን ሰውነታችንንም በጥሩ ውኃ ታጥባን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ።

እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሰቸዋል ? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው።— መተላለፉ የቀረችለት ኃጢአቱም የተከደነችለት ምስጉን ነው። እግዚአብሔር በደልን የማይቈጥርበት በመንፈሱም ሽንገላ የሌለበት ሰው ምስጉን ነው።

፩ቆሮ. ፮፡፲፩ = ፩ዮሐ. ፩፡፯ = ኢሳ. ፶፫፡፭ = ኤፌ. ፭፡፳፭—
፳፮ = ራእይ ፲፱፡፳ = ዕብ. ፲፡፳፪ = ሮሜ ፳፡፴፫ = መዝ. ፴፩፡፩፤፪ =

ኅዳር ፫ ቀን

በደኅናኸ ነውን ? . . ደኅና ነው አለች።

ያው አንዱ የእምነት መንፈስ በላለን ፤ አኛ ደግሞ እናምናለን። የተቀጣን ስንሆን አንገደልም፤ ኅዘንተኞች ስንሆን ዘወትር ደስ ይለናል፤ ደሆች ስንሆን ብዙዎችን ባለ ጠጎች እናደርጋለን፤ አንዳች የሌለን ስንሆን ሁሉ የአኛ ነው።

በሁሉ እንገፋለን እንጂ አንጨነቅም፤ እናመነታለን እንጂ ተስፋ አንቈርጥም፤ እንሰደዳለን እንጂ አንጣልም፤ እንወድቃለን እንጂ አንጠፋም፤ የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሸከመን እንዘራለን። ስለዚህም አንታክትም፤ ነገር ግን የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳን የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል። የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት፤ ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለምን ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርጋልናልና፤ የሚታየው የጊዜው ነውና፤ የማይታየው ግን የዘላለም ነው።

ወዳጅ ሆይ ፤ ነፍስህ እንደሚከናወን ፤ በነገር ሁሉ እንዲከናወን ፤ ጌህና ጤና እንዲኖርህ እጸልያለሁ።

፪ነገ. ፱፡፳፮ = ፪ቆሮ. ፱፡፲፫ = ፪ቆሮ. ፯፡፱፡፲ = ፪ቆሮ. ፱፡፳—፲፡፲፮—፲፭ = ፫ዮሐ. ፪ =

ኅዳር ፬ ቀን

በእርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት እለን።

እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን ፤ በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ።

አብ ስለ ወልድ እንዲከበር በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ። ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ። እኔም አብን እስምናለሁ ለዘላለም ከእናንተ ጋር አንዲኖር ሌላ አጽናኝ ያስጣችኋል፤ እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለ ሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ።— በመጠራታችሁ በአንድ ተስፋ አንድ ተጠራችሁ እንድ አካልና አንድ መንፈስ አለ፤ አንድ ጌታ አንድ ሃይማኖት አንዲት ጥምቀት ፤ ከሁሉ በላይ የሚሆን በሁሉም የሚሠራ በሁሉም የሚኖር አንድ አምላክ የሁሉም አባት አለ።—ስትጸልዩ እንዲህ በሉ።—በስማዎት የምትኖር አባታችን ሆይ።

ወንድሞች ሆይ ፤ በመረቀልን በአዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም . . . እንቅረብ።

ኤፌ. ፪፡፲፭ = ዮሐ. ፲፮፡፳፫ = ዮሐ. ፲፱፡፲፫፡፲፱፡፲፮፡፲፮ = ኤፌ. ፱፡፱—፮ = ሉቃ. ፲፩፡፪ = ዕብ. ፲፡፲፱፡፳፡፳፪ =

ኅዳር ፭ ቀን

በዮርዳኖስ ትዕቢት እንዴት ታደርጋለህ?

እንደ መከር ወራት ሁሉ ዮርዳኖስ እጅግ ሞልቶ ነበር። የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳን ታቦት የተሸከሙ ካህናት በዮርዳኖስ መካከል

በደረቅ መሬት ጸንተው ቆመው ነበር ፤ ሕዝቡም ሁሉ የርዳኛስን ፈጽመው እስኪሻገሩ ድረስ እስራኤል ሁሉ በደረቅ መሬት ተሻገሩ ።

በእግዚአብሔር ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ ፤ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አንሶ የነበረውን ኢየሱስን ከሞት መከራ የተነሣ የክብርና የምስጋናን ዘውድ ተቃዋሚ እናየዋለን ።

በሞት ጥላ መክከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም ፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያጸናኑኛል ።—በውኃ ውስጥ ባለፍህ ጊዜ ከአንተ ጋር እሆናለሁ ፤ በወንዞችም ውስጥ ባለፍህ ጊዜ አያሰጥሙህም ።

አትፍራ ፤ ፊተኛውና መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ ፤ ሞጅም ነበርሁ እነሆም ፤ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው ነኝ ፤ የሞትና የሲኦልም መክፈቻ አለኝ ።

ኤር. ሸፎ፣ ፩ ። ኢየሱ. ፫፣ ፲፭ ። ኢየሱ. ፫፣ ፲፮ ። ዕብ. ፪፣ ፱ ። መዝ. ሸፎ፣ ፱ ። ኢሳ. ፵፫፣ ፪ ። ራእይ. ፩፣ ፲፮፣ ፲፭ ።

ኅዳር ፮ ቀን

እኛ ፍጥረቱ ነን ።

ንጉሡ ታላላቅ ምርጥ ምርጥ ድንጋዮችን ይቆፍሩና ይጠርቡ ዘንድ ለቤቱም መሠረት ይረበርቡት ዘንድ እዘዘ ።—ቤቱም በተሠራ ጊዜ ፈጽመው በተወቀሩ ድንጋዮች ተሠራ ፤ በተሠራም ጊዜ መራጃና መጥረቢያ የብረትም ፅቃ ሁሉ በቤቱ ውስጥ አልተሰማም ።

እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ . . . መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ ።—በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ ታንጸችኋል ፤ የማዕዘኑም ራስ ድንጋይ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው ፤ በእርሱም ሕንጻ ሁሉ እየተጋጠመ በጌታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ያድጋል ፤ በእርሱም እናንተ ደግሞ ለእግዚአብሔር መኖሪያ ለመሆን በመንፈስ እብራችሁ ትሠራላችሁ ።—እንናጥ ቀድሞ ወገን አልነበራችሁም እሁን ግን የእግዚአብሔር ወገን ናችሁ ።

የእግዚአብሔር ሕንፃ ናችሁ ።—በለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው ፤ እሮጌው ነገር አልፎአል ፤ እነሆ ፤ ሁሉም እዲስ ሆኖአል ።—ነገር ግን ለዚህ የሠራን እግዚአብሔር ነው እርሱም የመንፈሱን መያዣ ሰጠን ።

ኤፌ. ፪፣ ፲ ። ስነጉ. ፭፣ ፲፮ ። ስነጉ. ፮፣ ፯ ። ስኢጥ. ፪፣ ፭ ። ኤፌ. ፪፣ ፳—፳፪ ። ስኢጥ. ፪፣ ፲ ። ስቆሮ. ፫፣ ፱ ። ፪ቆሮ. ፭፣ ፲፮ ። ፪ቆሮ. ፭፣ ፳ ።

ኅዳር ፯ ቀን

ከቅዱሳን ጋር . . . የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ ።

ወደ ጽዮን ተራራና ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ ደርሳችኋል ፤ ወደ ሰማያዊቱም ኢየሩሳሌም ፤ በደብቃም ወደ ተሰበሰቡት ወደ እስላሳት መላእክት ፤ በሰማያትም ወደ ተጻፉ ወደ በነሱት ማኅበር ፤ የሁሉም ዳኛ ወደሚሆን ወደ እግዚአብሔር ፤ ፍጹማንም ወደ ሆኑት ወደ ጸድቃን መንፈሶች ።

እነዚህ ሁሉ እምነው ሞቱ ፤ የተሰማቸውን የተስፋ ቃል አላገኙ ምና ፤ ዳሩ ግን ከሩቅ ሆነው አዩትና ተሳለሙት ፤ በምድሪቱም እንግዶችና መጸተኞች እንዲሆኑ ታመኑ ።—እኛ አገራችን በሰማይ ነውና ፤ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠባበቃለን ፤ እርሱም ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስገዛ እንደሚችልበት አሠራር፤ ከቡር ሥጋውን እንዲመበል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል ።—እርሱ አብ ከጨለማ ሥልጣን አጸነን ፤ . . . ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት አፈለሰን ።

ነፍስን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምኞት ትርቁ ዘንድ እንግዶችና መጸተኞች እንደ መሆናችሁ አለምናችኋለሁ ።

ኤፌ. ፪፣ ፲፱ ። ዕብ. ሸፎ፣ ፳፪ ። ሸፎ፣ ፳፫ ። ዕብ. ሸፎ፣ ፲፫ ። ፊል. ፫፣ ፳ ። ሸፎ፣ ፳፩ ። ዊላ. ፩፣ ፲፫ ። ስኢጥ. ፪፣ ፲፭ ።

ኅዳር ፰ ቀን

ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳል ።

ኃጢአትን የሚያርብ ፤ መከራንም የሚዘሩ ይላንኑ ያጭዳሉ ።—ነፋስን ዘርተዋል ፤ በውሉ ነፋስንም ያጭዳሉ ።—በዝግ ሥጋው የሚዘራ ከሥጋ መከሰስን ያጭዳል ።

ጽድቅን የሚዘራ ግን የታመነ ዋጋ አለው።—በመንፈስ ግን የሚዘራው ከመንፈስ የዘላለምን ሕይወት ያጭዳል። ባንዝልም በጊዜው እናጭዳለንና መልካም ሥራን ለመሥራት አንታክት። እንግዲያስ ጊዜ ካገኘን ዘንድ ለሰው ሁሉ ይልቁንም ለሃይማኖት ቤተ ሰዎች መልካም እናድርግ።

ያለውን የሚበትን ሰው አለ። ይጨመርለታልም፤ ያለ ቅጥ የሚነፍግ ሰውም አለ። ይደክያልም። የምትባረክ ነፍስ ትጠግባለች፤ የረከም እርሱ ደግሞ ይረከል።—በጥቂት የሚዘራ በጥቂት ደግሞ ያጭዳል፤ በበረከትም የሚዘራ በበረከት ደግሞ ያጭዳል።

ገላ ፮፡፯ = ኢዮብ ፱፡፳። ሆሌ ፳፡፯። ገላ ፮፡፳። ምሳሌ ፲፩፡፲፰። ገላ ፮፡፳፡፲፩። ምሳሌ ፲፩፡፳፱፡፳፭። ይቆሮ ፱፡፮።

ኅዳር ፱ ቀን

እኔ መጥኛ በዓይኔ እስካይ ድረስ የነገሩኝን እላመንሁም ነበር፤

እነሆም፤ እኩሌታውን አልነገሩኝም ነበር።

ንግሥተ ዓዜብ በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድበታለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳር መጥታለችና፤ እነሆም፤ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ እለ።—ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን።

እምነታችሁ በእግዚአብሔር ጋይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን፤ ቃሌም ስብከቴም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበረ። ነገር ግን—ዓይን ያላየችው ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ እንዲህ እንናገራለን። መንፈስም የእግዚአብሔርን ጥልቀ ነገር ስንኳ ሳይቀር ሁሉን ይመረምራልና ስለኛ እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው።

ዓይኖችህ ንጉሥን በውበቱ ያይታል።—እርሱ እንዳለ እናየዋለን።—ከሥጋዬ ተለይኛ እግዚአብሔርን እንዳይ እውቃለሁ።—ከብርሀን ሳይ እጠግባለሁ።

ጳጉ ፲፡፯። ማቴ. ፲፱፡፵፪። ዮሐ. ፩፡፲፬። ጴጥሮ. ፪፡፬። ጴጥሮ. ፲፡፲፩። ኢሳ. ፶፬፡፲፮። ጴጥሮ. ፫፡፪። ኢዮብ. ፲፱፡፳፭። መዝ. ፲፮፡፲፭።

ኅዳር ፲ ቀን

የእግሬን ሰፍራ አከብራለሁ።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።—ሰማይ ዙፋኔ ነው፤ ምድርም የእግሬ መረገጫ ናት።

በውኑ እግዚአብሔር ከሰው ጋር በምድር ላይ ይኖራልን? እነሆ፤ ሰማይ ከሰማያትም በላይ ያለ ሰማይ ይይዝህ ዘንድ አይችልም፤ ያልቀንሰ እኔ የሠራሁት ቤት እንዴት ያንሰ ይሆን?

የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና።—ገና አንድ ጊዜ በቅርብ ዘመን እኔ ሰማያትንና ምድርን ባሕርንና የብስንም አናውጣለሁ፤ አሕዛብን ሁሉ አናውጣለሁ፤ በአሕዛብ ሁሉ የተመረጠውም ፅቃ ይመጣል፤ ይዘንም ቤት በክብር እሞላለሁ። ያላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር። ከፊተኛው ያልቅ የዚህ የሁለተኛው ቤት ክብር ይበልጣል፤ ያላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

አዲስ ሰማይንና አዲስ ምድርንም አየሁ፤ ፊተኛው ሰማይና ፊተኛዬ ምድር አልፈዋልና፤ ባሕርም ወደ ፊት የለም። ታላቅም ድምፅ ከሰማይ።—እነሆ፤ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው። ከእነርሱም ጋር ያድራል፤ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ። እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ እምላካቸው ይሆናል።

ኢሳ. ፳፡፲፫። ኢሳ. ፳፮፡፩። ይዘ. ፯፡፲፱። ሐጌ. ፪፡፯። ራእይ ፳፩፡፩፡፫።

ኅዳር ፲፩ ቀን

አንድ እግዚአብሔር አለና፤ በእግዚአብሔርና በሰውም መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ፤ እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ

እየሰሰ ነው።

እስራኤል ሆይ፤ ሰማ፤ እምላካችን እግዚአብሔር አንድ እግዚአብሔር ነው።—መካከለኛውም ለአንድ ብቻ አያደለም። እግዚአብሔር ግን አንድ ነው።

ከእባቶቻችን ጋር ኃጢአት ሠራን፡ በመፅንም፡ በደልንም፡ አባቶቻችን በግብጽ፡ ላሉ ተአምራትህን አላስተዋሉም፡ የምሕረተህንም ብዛት አላሰቡም፡... እንዳያጠፋቸው ቀጣውን ይመልስ ዘንድ የተመረጠው ሙሴ በመቅሠፍት ጊዜ በፊቱ በይቆም ኖሮ፡ ያጠፋቸው ዘንድ ተናገረ።

ስለዚህ፡ ከሰማያዊው ጥሪ ተከፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፡ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ክህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ፤ ሙሴ ደግሞ በቤቱ ሁሉ የታመነ እንደ ሆነ፡ እርሱ ለሾመው የታመነ ነበረ።

አሁን ግን በሚኸል ተስፋ ቃል በተመሠረተ በሚኸል ኪዳን ደግሞ መከከለኛ እንደሚሆን...። ዓመታቸውን እምራቸዋለሁና፡ ኃጢአታቸውንም ደግሜ አላሰብም።

፩ጢሞ. ፪፡፭። ዘዳግ ፮፡፱። ገላ. ፫፡፳። መዝ. ፻፭፡፮፡፯። ጳሪ። ዕብ. ፫፡፩፡፪። ዕብ. ፳፡፮፡፲፪።

ኅዳር ፲፪ ቀን

የፍቅሩ ልጅ።

እነሆ፡ ድምፅ ከሰማያት መጥቶ፡—በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው እሰ።—እነሆ ደግረ የያዝሁት ባሪያዬ፤ ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ምርጤ።—በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጄ።

በዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ ዘንድ ተገሰጠ፡ በእርሱ በኩል በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር እንድንልጁን ወደ ዓለም ልኮ ታልና። ፍቅርም እንደዚህ ነው፤ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ አንድ ወደደን ስለ ኃጢአታችንም ማስተሰሪያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደ ላከ እንጂ እኛ እግዚአብሔርን እንደ ወደድነው አይደለም። እግዚአብሔር ፍቅር ነው።

እኛም አንድ እንደ ሆንን እንድንደሆኑ ዘንድ፤ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን፤ በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ የለጠኸኝን ክብር እኔ በጥቅምታለሁ፤ እንዲሁም ዓለም አንተ እንደ ላከኸኝ በወደድኸ

ኝም መጠን እነርሱን እንደ ወደድሃቸው ያውቃል።—የእግዚአብሔር ልጆች ተብሰን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደ ሰጠን እዩ።

ቆላ. ፩፡፲፫። ማቴ. ፫፡፲፮። ኢሳ. ፵፪፡፩። ዮሐ. ፩፡፲፰። ፩ዮሐ. ፪፡፱፡፲፯። ዮሐ. ፲፯፡፳፪። ጳጳ. ጳጳ.። ፩ዮሐ. ፫፡፩።

ኅዳር ፲፫ ቀን

ዛፍ ቢቂረጥ ደግሞ ያቈጠቀጥ ዘንድ፡ ቅርንጫፉም እንዳያልቅ ተሰፋ አለው።

የተቀጠቀጠን ሽምቦቆ አይሰብርም።—ነፍሴን መለሳት። ጎዘን ጸጸት የሌለበትን፤ ወደ መዳንም የሚያደርሰውን ንስሐ ያደርጋልና፤ የዓለም ጎዘን ግን ሞትን ያመጣል።—ቅጣት ሁሉ ሰጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ እይመስልም፤ ዳሩ ግን በኋላ ሰለመዱት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል።

እኔ ሳልጨነቅ ሳትሁ፤ አሁን ግን ቃልህን ጠበቅሁ።—ስለ ክፉ ሥራችንና ስለ ታላቁ በደላችን ካገኘን ነገር ሁሉ በኋላ፤ አንተ አምላካ ካችን እንደ ኃጢአታችን ብዛት አልቀወፍኸንም ነገር ግን ቅሬታን ሰጠኸን።

ጠላቱ ሆይ፤ ብወድቅ እነሣሰሁና፤ በጨሰማም ብቀመጥ እግዚአብሔር ብርሃን ይሆንልኛልና በእኔ ላይ ደስ አይዘልሽ።... ወደ ብርሃን ያወጣኛል፤ ጽድቅንም አያለሁ።

ኢዮብ ፲፬፡፯። ኢሳ. ፵፪፡፫። መዝ. ፳፪፡፫። ጴቆሮ. ፯፡፲። ዕብ. ፲፪፡፲፩። መዝ. ፻፲፰፡፳፮። ዕገራ. ፱፡፲፫። ሚካ. ፯፡፳፡፱።

ኅዳር ፲፬ ቀን

መንግሥቱ ከዚህ ዓለም አይደለችም።

እርሱ ግን ስለ ኃጢአት አንድን መሥዋዕት ሰዘለለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ፤ ጠላቶቹም የእግሩ መረገጫ እስኪያረጉ ድረስ ወደ ፊት ይጠብቃል።—ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኋይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ።

ጠላቶቹን ሁሉ ከእግሩ በታች እስኪያደርግ ድረስ ሊነግሥ ይገባዋልና።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንግትን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን።—ክርስቶስንም ከሙታን ሲያሰነግው ከአለቅነትና ከሥልጣንም ከኃይልም ከጌትነትም ሁሉ በላይና በዚህ ዓለም ብቻ ላይሆን ነገር ግን ሊመጣ ባለው ዓለም ደግሞ ከሚጠራው ስም ሁሉ በላይ በሰማያዊ ስፍራ በቀኝ ሲያስቀምጠው በክርስቶስ ባደረገው ሥራ የብርታቱ ጉልበት ይታያል፤ ሁሉንም ከእግሩ በታች አስገዛለት ከሁሉ በላይም ራስ እንዲሆን ለቤተ ክርስቲያን ሰጠው። እርሱም አካሉና ሁሉን በሁሉ የሚሞላ የእርሱ ሙላቱ ናት።—ያንም መገለጡን በራሱ ጊዜ ብፁዕና ብቻውን የሆነ ገዥ፣ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ፣ ያሳያል።

የሐ. ፲፭፡፱፮። ዕብ. ፲፡፲፪፡፲፫። ማቴ. ፳፮፡፳፱። ልቆር ፲፭፡፳፭። ልጁ ቆር ፲፭፡፶፭ ኤፌ. ፩፡፳፫—፳፫። ስጢዮ. ፯፡፲፭።

ኅዳር ፲፭ ቀን

ኤልያስ ሆይ፣ በዚህ ምን ታደርጋለህ?

የምሄድበትን መንገድ ያውቃል።—አቤቱ፣ መረመርኸኝ፣ አወቅኸኝም። አንተ መቀመጤንና መንግሥቱን አወቅህ፤ አላቤን ሁሉ ከሩቅ አስተዋልህ። ፍለጋዬንና ዕረፍቴን አንተ መረመርህ፤ መንገዶቼን ሁሉ ቀድመህ አወቅህ። ከመንፈስህ ወደት አሄዳለሁ? ከፊት ሀስ ወደት እሸሻለሁ? እንደንበር የነጋትን ክንፍ ብወስድ፣ እስከ ባሕር መጨረሻም ብበርር፤ በዚያ እጅህ ትመራኛለች፣ ቀኝህም ትይዘኛለች።

ኤልያስ እንደ እኛ የሆነ ሰው ነበረ።—ሰውን መፍራት ወጥመድ ያመጣል፤ በእግዚአብሔር የሚታመን ግን እርሱ ይጠበቃል።—ቢወድቅም ለድንጋጌ አይጣልም፤ እግዚአብሔር እጁን ይዞ ይደግፈዋልና።—ጻድቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃልና፣ ይነግማል።

በገዝልም በጊዜው እናጭዳለንና መልካም ሥራን ለመሥራት አንታክት።—መንፈስሰ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው።—አባት ለልጆቹ እንደሚራራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራል።

፩ነገ. ፲፱፡፱። ኢዮብ ፳፫፡፲። መዝ. ፻፴፭፡፩—፫፡፯፡፱—፲። ያፅ. ፭፡፲፯። ምላ. ፳፱፡፳፭። መዝ. ፴፯፡፳፱። ምላ. ፳፱፡፲፭። ገላ. ፯፡፱። ማቴ. ፳፮፡፱፩። መዝ. ፻፪፡፲፫።

ኅዳር ፲፮ ቀን

የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል።

ምናሴ... እንደ አሕዛብ ርዣሰት በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ... ለበአል መሠዊያ ሠራ። በእግዚአብሔር ቤት በሁለቱ ወለሎች ላይ ለሰማይ ሠራዊት ሁሉ መሠዊያዎችን ሠራ። ልጁንም በአላት አላለፈ፣ ሞራ ገላጭም ሆነ፤ እስማትም አደረገ፤ መናፍስት ጠረዎችንና ጠንቋዮችንም ለበሰበ፤ ያስቈጣውም ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገር አደረገ።—በተጨማሪም ጊዜ አምላኩን እግዚአብሔርን ፈለገ፤ በአባቶቹም አምላክ ፊት ለውነቱን እጅግ አዋረደ። ወደ እርሱም ጸለየ፤ እርሱም ተለመነው፣ ጸሎቱንም ሰማው።

ኑና እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር ኃጢአታችሁ እንደ አለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትነጸለች፤ እንደ ደምም ብትቅላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች።—ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ወደ ስለ እናንተ ይታገማል።

የሐዋ. ፪፡፳፩። ፪ነገ. ፳፩፡፩፤ ፪፡፫፡፭፤ ፪፡፭፡፯። ፪ዜና. ፴፫፡፲፫። ኢሳ. ፩፡፲፭። ፪ኢዮ. ፫፡፱።

ኅዳር ፲፯ ቀን

የዓለም ኅዘን ግን ሞትን ያመጣል።

እኪጠፈል ምክሩን እንዳልተከተሉ በየ ጊዜ አህያውን ጫን፤ ተነሥቶም ወደ ቤቱ ወደ ከተማው ሄደ፤ ቤቱንም አደራጅቶ በገዛ እጁ ታንቆ ሞተ።—የተቀጠቀጠን መንፈስ ግን ማን ያጠነክረዋል?

በገለፃድ የሚቀባ መድኃኒት የለምን? ወይስ በዚያ ሐኪም የለምን? የወገኔ ሴት ልጅ ፈውስ በለ ምን አልዘንም?—ለድሆች የምሥራችን እስብክ ዘንድ እግዚአብሔር ቀብቶኛልና ልባቸው የተሰበረውን እጠግን ዘንድ፤ ለተማረኩትም ነጻነትን ለታሰሩትም መፈታትን እና ገር ዘንድ ልኮኛል።... የሚያለቅሱትንም ሁሉ አጽናና ዘንድ፤... በአመጽ ፋንታ አክሊልን፤ በልቅሶም ፋንታ የደበታን ዘይት፤ በኃዘንም መንፈስ ፋንታ የምስጋና መግባደጃ እስጣቸው ዘንድ ልኮ

ኛል = እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ ፡ ወደ እኔ ፡ እኔም አሳርፋችኋለሁ ። ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ ፡ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና ፡ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ ፡ ቀንበሬ ልዝብ ሸክሜም ቀሊል ነውና ።

ፊልጶስ . . . ስለ ኢየሱስ ወንጌልን ሰበከለት ።—ልቦቸውን የቆሰ ሉትን ይፈውሳል ፡ ሕመማቸውንም ይጠግናል ።

፪ ቆሮ. ፮ ፡ ፲ ። ፪ ሳሙ. ፲፯ ፡ ፳፫ ። ምሳ. ፲፭ ፡ ፲፱ ። ኤር. ፳. ፳፪ ። ኢሳ. ፶፩ ፡ ፩—፫ ። ማቴ. ፲፩ ፡ ፳፰—፴ ። ዮሐዋ. ፳ ፡ ፴፭ ። መዝ. ፻፵፮ ፡ ፫ ።

ኅዳር ፲፰ ቀን

ልጄ ሆይ ፡ ኃጢአተኞች ቢያባብሉህ እሼ አትበል ።

ከፍሬው ወለደችና በላች ፤ ለባልዋም ደግሞ ሰጠችው እርሱም ከእርሷዋ ጋር በላ ።—የዛሬ ልጅ አካን እርም ነገር ዘመውሰድ ኃጢአትን ስለ ሠራ በእስራኤል ማንበር ሁሉ ላይ ቀጣ አልወረደምን ? እርሱም በኃጢአቱ ብቻውን አልሞተም ።

ከፋውን ለማድረግ ብዙ ሰዎችን አትከተል ።

በጠበዘው ደጅ ግቡ ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ ፤ መንገዱም ትልቅ ነውና ፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው ። ወንድሞች ሆይ ፡ እናንተ ለአርነት ተጠርታችኋልና ፤ ብቻ አርነታችሁ ለሥጋ ምክንያትን አይስተ ፤ ነገር ግን በፍቅር እርስ በርሳችሁ እንደ ባረያዎች ሁኑ ።—ዳሩ ግን ይህ መብታችሁ ለደካሞች ዕንቅፋት እንዳይሆንባቸው ተጠንቀቁ ። እንዲህም ወንድሞችን እየበደላችሁ ደካማም የሆነውን ሕሊናቸውን እያቋሰላችሁ ክርስቶስን ትበድላላችሁ ።

እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፋን ፤ ከእኛ አያንዳንዱ ወደ ዝዛ መነገዱ አበነበለ ፤ እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ ።

ምሳ. ፩ ፡ ፲ ። ዘፍጥ. ፫ ፡ ፮ ። ኢያሱ. ፳፪ ፡ ፳ ። ዘፀ. ፳፫ ፡ ፪ ። ማቴ. ፮ ፡ ፲፫ ። ገላ. ፭ ፡ ፲፫ ። ፩ ቆሮ. ፳ ፡ ፱ ፤ ፲፪ ። ኢሳ. ፶፫ ፡ ፮

ኅዳር ፲፱ ቀን

እንግዲህ ልጆቼ በሥጋና በደም ስለሚከፈሉ ፡ . . . በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሃት በበርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ ፤ በሥጋና በደም እንዲሁ ተከፈሉ ።

ሞት ሆይ ፤ መውጊያህ የት አለ ? ሲለል ሆይ ፤ ድል መንሣትህ የት አለ ? በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሣትን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምሥጋና ይሁን ።—በለዚህም አንታክትም ፤ ነገር ግን የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል ።

ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ ፤ በሰማይ ያለ በእጅ ያልተሠራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሠራ ሕንጻ እንዳለን አናውቃለንና ። እንግዲህ ሁልጊዜ ታምነን ፤ . . . በሥጋ ለናድር ከጌታ ተለይተን በስደት እንዳለን የምናውቅ ከሆንን ፤ ታምነናል ይልቁንም ከሥጋ ተለይተን በስደት መኖር በጌታም ዘንድ ማደር ደስ ይለናል ።

ልባችሁ አይታወክ ፤ በእግዚአብሔር እመኑ ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ ። በአባቱ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ ፤ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር ፤ ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ አሂዳለሁና ።

ዕብ. ፪ ፡ ፲፱ ፤ ፲፭ ። ፩ ቆሮ. ፲፭ ፡ ፶፭ ፤ ፶፮ ። ፪ ቆሮ ፱ ፡ ፲፯—፪ ቆሮ. ፭ ፡ ፩ ፤ ፩—፭ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፩ ፤ ፪ ።

ኅዳር ፳ ቀን

አሁን ታምናላችሁን ?

ወንድሞቼ ሆይ ፤ እምነት አለኝ የሚል ፤ ሥራ ግን የሌለው ሰው ቢኖር ምን ያጠቅመዋል ? እምነቱስ ሊያድነው ይችላልን ? ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ነው ።

አብርሃም በተፈተነበት ጊዜ ይስሐቅን በእምነት አቀረበ ፤ የተሰፋን ቃል የተቀበለው . . . አንድ ልጁን አቀረበ ፤ እግዚአብሔር ከሙታን እንኳ ሊያስነሣው እንዲችለው አስቦአልና—አባታችን አብ

ርሃም ልጁን ያስሐቅን በመሠዊያው ባቀረበ ጊዜ በሥራ የጸደቀ አልነ በረምን? ሰው በእምነት ብቻ ሳይሆን በሥራ እንዲጸድቅ ታያላችሁ ።

ነጻ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ ተመልክቶ የሚጸናበት ፡ ሥራ ንም የሚሠራ እንጂ ሰምቶ የሚረሳ ያልሆነው ፡ በሥራው የተባረከ ይሆናል ።

ከፍራዦቸው ታውቋቸዋል ። በሰማያት ያሰውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ ፡ ጌታ ሆይ ፡ ጌታ ሆይ ፡ የሚለኝ ሁሉ መን ግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም ።—ይዘን ብታውቁ ፡ ብታደርጉትም ብፁዓን ናችሁ ።

የሐ. ፲፮ ፡ ፴፩ ። ያዕ. ፪ ፡ ፲፬ ፡ ፲፮ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፲፮—፲፱ ። ያዕ. ፪ ፡ ፳፩ ፡ ፳፱ ። ያዕ. ፩ ፡ ፳፭ ። ማቴ. ፯ ፡ ፳ ፡ ፳፩ ። የሐ. ፲፫ ፡ ፲፮ ።

ኅዳር ፳፩ ቀን

በመከራችን . . . እንመክሳለን ።

በዚች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ ፡ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን ።

ወዳጆች ሆይ ፡ በእናንተ መካከል አንድ እሳት ሊፈትናችሁ ስለ ሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደ መጣበችሁ አትደነቁ ፤ ነገር ግን ክብሩ ሲገሉኝ ደግሞ ሐሜት እያደረጋችሁ ደስ እንዲላችሁ ፡ በክርስቶስ መከራ በምትከፈሉበት ልክ ደስ ይበላችሁ ።—ኅዘንተኞች ስንሆን ዘወ ትር ደስ ይሰናል ።

ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ ፤ ደግሜ እሳሱ ፡ ደስ ይበላ ችሁ—እነርሱ ስለ ስሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለ ተቈጠሩ ከሸንገው ፊት ደስ እያላቸው ወጡ ።

የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይመላበችሁ ።

ምንም እንኳ በለስም ባታፈራ ፡ በወይንም ሐረግ ፍሬ በይንኝ ፡ የወይራ ሥራ ቢጉድል ፡ እርሾችም መብልን ባይሰጡ ፡ በንች ከበረቱ

። ለጠፉ ፡ ሳሞችም በጋጡ ውስጥ ባይገኙ ፡ እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል ፤ በመድኃኒቱ እምላክ ሐሜት እደርጋለሁ ።

ሮሜ ፭ ፡ ፫ ። ፩ ቆሮ. ፲፭ ፡ ፲፱ ። ፩ ቆሮ. ፱ ፡ ፲፱ ፡ ፲፫ ። ፪ ቆሮ. ፯ ፡ ፲ ። ፊል. ፱ ፡ ፱ ። የሐዋ. ፭ ፡ ፴፩ ። ሮሜ ፲፭ ፡ ፲፫ ። እንባ. ፫ ፡ ፲፮ ፡ ፲፱ ።

ኅዳር ፳፪ ቀን

እነሆ ፡ እዲስ ሰማይና እዲስ ምድር አፈጥራለሁ ።

እኔ የምወራቸው እዲስ ሰማይና እዲስ ምድር ከፊቴ ጸንተው እንደሚኖሩ ፡ እንዲሁ ዘራችሁና ሰማችሁ ጸንተው ይኖራሉ ።

ጽድቅ የሚኖርባትን እዲስ ሰማይና እዲስ ምድር አንድ ተስፋ ቃሉ እንጠብቃለን ።

እዲስ ሰማይንና እዲስ ምድርንም እየሁ ፡ ፊተኛው ሰማይና ፊተኛው ምድር እልፈዋልና ፡ በሕርም ወደ ፊት የለም ። ቅድስቲቱም ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ፡ ለባልዋ እንደ ተሸለሙት መሸራ ተዘ ጋድታ ፡ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ ። ታላቅም ድምፅ ከሰማይ ፡—እነሆ ፡ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው ከእነርሱም ጋር ያድራል ፡ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ አምላካቸው ይሆናል ፡ እንባዎችንም ሁሉ ከዓይኖቻቸው ያብሳል ፡ ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም ፡ ኅዘንም ቢሆን ወይም ጩኸት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም ፡ የቀደመው ሥርዓት አልፎአልና ብሎ ሲናገር ሰማሁ ። በዙፋንም የተቀመጠው ፡—እነሆ ፡ ሁሉን እዲስ እደርጋለሁ አለ ።

ኢሳ. ፳፭ ፡ ፲፮ ። ኢሳ. ፳፮ ፡ ፳፪ ። ፪ ቆሮ. ፫ ፡ ፲፫ ። ራኦይ ፳፩ ፡ ፩—፭ ።

ኅዳር ፳፫ ቀን

ከክፉ ሕሊና ለመንጸት ልባችንን ተረጭተን ።

የክርማዎችና የፍየሎች ደም በረከቡትም ባይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጸት የሚቀድሱ ከሆኑ ፡ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ስለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እን

ደት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊና ችሁን ያንጸ ይሆን ?—ከአቤልም ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር ወደ መርጨት ደም ደርሳችኋል ።

እንደ ጸጋው ባለ ጠግነት መጠን ፣ በደሙ የተደረገ ቤዛነታችንን አገኘን እርሱም የበደላችን ስርየት ።

ሙሴም ትእዛዛትን ሁሉ እንደ ሕጉ ለሕዝቡ ሁሉ ከተናገረ በኋላ ፣ የጥጆችንና የፍየሎችን ደም ከውኃና ከቀይ የበግ ጠጉር ከሂሶ ጽም ጋር ይዞ . . . በመጽሐፉና በሕዝቡ ሁሉ ላይ ረጨው ። እንዲሁም በድንኳኑና በማገልገያው ፅቃ ሁሉ ደምን ረጨ ። እንደ ሕጉም ከጥቂቶች በቀር ነገር ሁሉ በደም ይነጸል ፣ ደምም ሳይፈሰ ስርየት የለም ።

ዕብ. ፲ ፣ ጽ፪ ። ዕብ. ፱ ፣ ፲፫ ፣ ፲፬ ። ዕብ. ፲፪ ፣ ጽ፬ ። ኤፌ. ፩ ፣ ፯ ። ዕብ. ፱ ፣ ፲፱ ፣ ጽ፩ ፣ ጽ፪ ።

ኅዳር ፳፬ ቀን

ሰውነታችንን በጥሩ ውኃ ታጥባን ።

የመታጠቢያ ሰን . . . ከናስ ሥራ ፣ በመገናኛው ድንኳንና በመሠዊያው መካከል እርሱን አድርገህ ውኃን ትጨምርበታለህ አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ይታጠቡበታል ። ወደ መገናኛው ድንኳን በገቡ ጊዜ . . . እንዳይሞቱ ይታጠቡበታል ። እንዳይሞቱም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ይታጠቡ—ሥጋችሁ . . . በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁምን?—ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል ፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና ፣ ያውም እናንተ ናችሁ ።

ይህ ቁርባኔ ከጠፋ በኋላ ፣ በዚያን ጊዜ ከሥጋዬ ተለይቼ እግዚአብሔርን እንዳይ እውቃለሁ ፣ እኔ ራሴ አየዋለሁ ፣ ዓይኖቼም ይመለከቱታል ፣ ከእኔም ሌላ አይደለም ።—ጸያፍ ነገር ሁሉ . . . ወደ እርሰዋ ከቶ አይገባም—ዓይኖችህ ከፋ እንዳያይ ገጹሐን ናቸው ፣ ጠማምነትንም ትመለከት ዘንድ እትችልም ።—እንግዲህ ፣ ወንድሞች ሆይ ፡

ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ ።

ዕብ. ፲ ፣ ጽ፪ ። ዘፀ. ፴ ፣ ፲፰—ጽ፩ ። ልቆሮ. ፯ ፣ ፲፱ ። ልቆሮ. ፫ ፣ ፲፮ ። ኢዮብ ፲፱ ፣ ጽ፭ ፣ ጽ፮ ። ራእይ ጽ፩ ፣ ጽ፮ ። ዕንባ. ፩ ፣ ፫ ። ሮሜ ፲፪ ፣ ፩ ።

ኅዳር ፳፭ ቀን

ለዘላለም ልኖር አልወድድም ።

በርሬ ዐርፍ ዘንድ እንደ ርገብ ከንፍን ማን በሰጠኝ! ከወውሉና ከብርቱ ንፋስ ሸሽቼ በፈጠንሁ አልሁ ።

በዚህ ውስጥ በእውነት እንቃትታለንና ፣ ከሰማይም የሚሆነውን መኖሪያችንን እንድንሰብስ እንናፍቃለን ። በእውነትም የሚሞተው በሕይወት ይዋጥ ዘንድ ልንሰብስ እንጂ ልንገፈፍ የማንወድ ስለ ሆነ ፣ በድንኳኑ ያለን እኛ ከብዶን እንቃትታለን ።—ልሄድ ከክርስቶስም ጋር ልኖር እናፍቃለሁ ።

የእምነታችንን ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን ፣ በፊታችን ያለውን ራሜ በትእግሥት እንሩጥ ፣ እርሱ ነውርን ንቆ በፊቱም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ በእግዚአብሔር ዙፋን ቁኝ ተቀምጦ አልና ። ዘንፍሳችሁ ዝላችሁ እንዳትደክሙ ፣ ከኃጢአተኞች በደረሰበት እንዲህ ባለ መቃወም የጸናውን አስቡ ።

ልባችሁ አይታጠክ አይፍራም ።

ኢዮብ ፯ ፣ ፲፮ ። መዝ. ፶፱ ፣ ፯ ፣ ፳ ። ልቆሮ. ፭ ፣ ፪ ፣ ፬ ። ፊል. ፩ ፣ ጽ፫ ፣ ዕብ. ፲፪ ፣ ፩—፫ ። ዮሐ. ፲፱ ፣ ጽ፮ ።

ኅዳር ፳፮ ቀን

ሰው በኃይሉ እይበረታም ።

ዳዊት ፍልስጥኤማዊውን አለው—እንተ ሰይፍና ጦር ጭፈም ይዘህ ትመጣብኛለህ ፤ እኔ ግን ዛሬ በተገዳደርኸው በእስራኤል ጭፍሮች አምላክ ስም በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ስም እመጣብሃለሁ ።

ዳዊትም እጁን ወደ ክረጃው አግብቶ እንድ ድንጋይ ወሰደ፤ ወንጌፈው
ውም ዳዊትም ፍልስጥኤማዊውን በወንጃፍና በድንጋይ እሸነፈው።

ንጉሥ በሠራዊቱ ብዛት አይድንም፤ ኃያልም በኃይሉ ብዛት እያ
መልጥም። እነሆ፤ የእግዚአብሔር ዓይኖች ወደሚፈሩት ናቸው፤
በምሕረቱም ወደሚታመኑ።—ብለጠግነትና ክብር ከአንተ ዘንድ ነው፤
አንተም ሁሉን ትገዛለህ፤ ኃይልና ብርታት በእጅህ ነው፤ ታላቅ ለማ
ድረግ፤ ለሁሉም ኃይልን ለመስጠት በእጅህ ነው።

የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመክ
እወዳለሁ። ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በድካም በመንገሳታትም በችግርም
በስደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል፤ ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና።

፩ሳሙ. ፪፡፱። ፩ሳሙ. ፲፯፡፵፭፤ ፵፱፡፱። መዝ. ፴፪፡፲፮፤ ፲፭፡፩።
፩ዜና. ፳፱፡፲፪። ፪ቆሮ. ፲፪፡፱፤ ፲፪፡፱።

ኅዳር ፳፯ ቀን

መንፈስ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው።

አቤቱ፤ በፍርድህ መንገድ ተስፋ አድርገንሃል፤ ስምህም መታሰ
ቢያህም የነፍሳችን ምኞት ነው። ነፍሴ በሌሊት ትናፍቅሃለች፤ መን
ፈሴም በውስጤ ወደ አንተ ትገሰግሳለች።

በእኔ ማለት በሥጋዬ በጎ ነገር አንዳይኖር አውቃለሁና፤ ፈቃድ
አለኝና፤ መልካሙን ግን ማድረግ የለኝም። በውስጡ ሰውነቴ በእ
ግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለኛልና፤ ነገር ግን በብልቶቼ ከአእምሮዬ ሕግ
ጋር የሚዋጋውንና በብልቶቼ ባለ በኃጢአት ሕግ የሚማርክኝን ሌላ
ሕግ አያለሁ።—ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛ
ልና፤ እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ፤ ስለዚህም የምትወዱትን
ልታደርጉ አትችሉም።

ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ።—በቃታችን ከእ
ግዚአብሔር ነው።—ጸጋዬ ይበቃሃል።

ማቴ. ፳፮፡፵፩። ኢሳ. ፳፮፡፭፤ ፱፡፱። ሮሜ ፯፡፲፭፤ ፳፪፡፳፫።
ገላ. ፭፡፲፯። ፊል ፱፡፲፫። ፪ቆሮ. ፫፡፭። ፪ቆሮ. ፲፪፡፱።

ኅዳር ፳፰ ቀን

ለእስራኤል እንደ ጠል እሆነዋለሁ።

የክርስቶስ የዋህነትና ገርነት።

የተቀጠቀጠን ሽምቦቶ አይሰብርም፤ የሚጠስንም ክር አያጠፋም።

የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድሆች ወንጌልን እስብክ ዘንድ
ቀብቶኛልና፤ ለታሰሩትም መፈታትን ለዕውሮችም ማየትን እስብክ
ዘንድ፤ የተጠቁትንም ነጻ አወጣ ዘንድ የተወደደችውንም የጌታን ዓመት
እስብክ ዘንድ ልክኛል። እርሱም፤—ዛሬ ይህ ሥጽሐፍ በጀርአችሁ
ተፈጸመ ይላቸው ጀመር። ሁሉም ይመሰክሩለት ነበር፤ ከአፋም ከሚ
ወጣው ከጸጋ ቃል የተነሣ . . . ተደነቁ።

ጌታም ዘወርብሎ እጥሮስን ተመለከተው፤ እጥሮስም፤—ዛሬ ዶሮ
ሳይሆኑ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ እንዳለው የጌታ ቃል ትገባ አለው።
እጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀለ።

መንጋውን እንደ እረኛ ያሰማራል፤ ጠባቶቹን በከንዱ ሰብሰቦ
በብብቱ ይሸከማል፤ የሚያጠቡትን በቀስታ ይመራል።

ሆሴ. ፲፬፡፭። ፪ቆሮ. ፲፡፩። ኢሳ. ፵፪፡፫። ሉቃ. ፱፡፲፭፤
፲፱፡፳፩። ሉቃ. ፳፪፡፳፩፤ ፳፪፡፳፪። ኢሳ. ፵፡፲፩።

ኅዳር ፳፱ ቀን

ሁሉም ከአፈር ነው ሁሉም ወደ አፈር ይመለሳል።

በመበስበስ ይዘራል፤ . . . ሰውርደት ይዘራል፤ . . . ፍጥረታዊ
አካል ይዘራል።—የፊተኛው ሰው ከመሬት መሬታዊ ነው።

አፈር ነህና፤ ወደ አፈርም ትመለሳለህ።—አንድ ሰው በሰላም
ተዘልሎ ሲተመጥ በሙሉ ኃይሉ ሳለ ይሞታል። ሌላውም ሰው መል
ክምን ነገር ከቶ ሳይቀምስ በተመረረች ነፍስ ይሞታል። በአፈር ውስጥ
በአንድ ላይ ይተኛሉ፤ ትልም ይከድናቸዋል።

ሥጋዬ . . . በተስፋ ታድራለች።—ይህ ቁርባና ከጠፋ በኋላ፤
በዚያን ጊዜ ከሥጋዬ ተሰይፎ እግዚአብሔርን እንዳይ አውቃለሁ።—

ፊታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠበቃለን፤ እርሱም ሁሉን እንኳ ለፊት ሊያስገዛ እንደሚችልበት አሠራር፣ ክቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይሰውጣል።

አቤቱ፣ ፍጻሜዬን አስታውቀኝ፣ የዘመኔ ቀጥሮች ምን ያህል እንደ ሆኑ፣ እኔ ምን ያህል ወደ ኋላ እንደምቀር አውቅ ዘንድ።—በልብ ጥበብን እንድንማር፣ ቀኝህን እንዲህ አስታውቀን።

መከ. ፫፡፳። ፩ቆሮ. ፲፭፡፵፪—፵፪። ፩ቆሮ. ፲፭፡፵፯። ዘፍጥ. ፫፡፲፱። ኢዮብ ሸፎ፡፳፫፡፳፭። መዝ. ፲፭፡፱። ኢዮብ ፲፱፡፳፮። ፊል ፫፡፳፡፳፭። መዝ. ፴፰፡፱። መዝ. ፹፱፡፲፪።

ኅዳር ፴ ቀን

ነፍስ ወደ ሰጠው ወደ እግዚአብሔር ሳይመለስ ፈጣሪህን አስብ።

እግዚአብሔር አምላክ ሰውን ከምድር አፈር አበጀው፣ በአፍንጫውም የሕይወት እስትንፋሱን እፍ አለበት፤ ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ።—በሰው ውስጥ መንፈስ አለ፣ ሁሉንም የሚችል የአምላክ እስትንፋስ ማስተዋልን ይሰጣል።—ፊተኛው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ሆነ።

በሥጋ ስናድር ከጌታ ተለይተን . . . ይልቁንም ከሥጋ ተለይተን በስደት መኖር በጌታም ዘንድ ማድረግ ያለ ይሰናል።—ከክርስቶስ ጋር ልናር እናፍቃለሁ፣ ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነውና።—ወንድሞች ሆይ፣ ተስፋ እንደ ሌላቸው እንደ ሌሎች ደግሞ እንዳታዝኑ፣ እንቀላፍተው ስላሉቱ ታውቁ ዘንድ እንወዳለን። ኢየሱስ እንደ ሞተና እንደ ተነሣ ከመንገድ እንዲሁም በኢየሱስ ያንቀላፋቱን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ያመጣቸዋልና።

ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና ሄጀም ስፍራ ባዘጋጅላችሁ፣ እኔ በስሁበት አናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳቸዋለሁ።

መከ. ፲፪፡፯። ዘፍጥ. ፪፡፯። ኢዮብ ፴፪፡፳። ፩ቆሮ. ፲፭፡፵፪። ፵፪። ፩ቆሮ. ፳፡፯። ፊል. ፩፡፳፫። ስተስ. ፱፡፲፫፡፲፱። ዮሐ. ፲፱፡፪፡፫።

ታኅሣሥ ፩ ቀን

ነጻ የሚያወጣው ፍጹሙ ሕግ።

እውነትን ታውቃላችሁ እውነትም እርነት ያወጣችኋል። እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባሪያ ነው። እንግዲህ ልጁ እርነት ቢያወጣችሁ በእውነት እርነት ትወጣላችሁ።

በነጻነት ልንኖር ክርስቶስ ነጻነት አወጣን፣ እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ። ወንድሞች ሆይ፣ እናንተ ለእርነት ተጠርታችኋልና፣ ብቻ እርነታችሁ ለሥጋ ምክንያትን ለይስተነገር ግን በፍቅር እርስ በርሳችሁ እንደ ባሪያዎች ሁኑ። ሕግ ሁሉ በአንድ ቃል ይፈጸማልና፣ እርሱም።—ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውድድ የሚል ነው።—ከኃጢአት እርነት ወጥታችሁ ለጽድቅ ስለተገዛችሁ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን።—ያገባችሁ ሌት ባልዋ በሕይወት ሲኖር ከእርሱ ጋር በሕግ ታስራለችና፣ ባልዋ ቢሞት ግን ስለባል ከሆነው ሕግ ተፈትታለች።

በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ እርነት አውጥቶኛልና።—ትእዛዛትህንም ፈልጌአለሁና አስፍኛ እሄዳለሁ።

ያዕ. ፩፡፳፭። ዮሐ. ፳፡፴፪፡፴፫። ገላ. ፭፡፩፡፲፫፡፲፱። ሮሜ ፮፡፲፰። ሮሜ ፯፡፪። ሮሜ ፳፡፪። መዝ. ፲፲፰፡፵፭።

ታኅሣሥ ፪ ቀን

አንተ የምትተኛ ንቃ ከሙታንም ተነሣ ክርስቶስም ያበራልሃል።

ከእንቅልፍ የምትነሱበት ሰዓት አሁን እንደ ደረሰ ዘመኑን እወቁ፣ ከመንገድ ጊዜ ይልቅ መጻፍችን ዛሬ ወደ እኛ ቀርቦአልና።—እንግዲያስ እንንቃ በመጠንም እንኑር እንጂ እንደ ሌሎች አናንቀላፋ። የሚያንቀላፉ በሌሊት ያንቀላፋሉና፣ የሚሰክሩም በሌሊት ይሰክራሉና፣ እኛ ግን ከቀን ስለሆንን፣ የእምነትንና የፍቅርን ጥሩር የመጻንንም ቀስፋ እንደ ራስ ቀጥሮ እየለበስን በመጠን እንኑር።

ብርሃንሽ መጥቶአልና፡ የእግዚአብሔርም ክብር ወጥቶላቸዋልና ተነሿ፡ እብረ። እነሆ፡ ጨለማ ምድርን ድቅድቅ ጨለማም አሕዘብን ይሸፍናል፤ ነገር ግን በእንቺ ላይ እግዚአብሔር ይወጣል ክብሩም በእንቺ ላይ ይታያል።

በስዚህ የልቡናችሁን ወገብ ታጥቃችሁና በመጠን ኖራችሁ፡ እያሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ የምታገኙትን ጸጋ ፈጽማችሁ ተስፋ አድርጉ።—ወገዛችሁ የታጠቀ መብራታችሁም የበራ ይሁን፤ እናንተም ጌታቸው እስኪመለስ ድረስ የሚጠብቁ ሰዎችን ምሰሉ።

ኤፌ. ሹ፡፲፱። ሮሜ. ፲፫፡፲፩። ሹተሱ. ሹ፡፯—፳። ኢሳ. ፳፡፩፡፪። ሹኢጥ. ሹ፡፲፫። ሉቃ. ፲፪፡፴፭፡፴፮።

ታኅሣሥ ፫ ቀን

ለምን ትመክብኛለህ? እንዲጓዙ ለእስራኤል ልጆች ንገር።

አይዘህ፡ በሰ ሕዝባችንና በሰ አምላካችንም ከተሞች እንበርታ፤ እግዚአብሔርም ደስ ያስኘውን ያድርግ።—ወደ አምላካችንም ጸስይን፡ . . . ተጠባባቂዎች በሌሊትና በቀን አደረግን።

በስማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፡ ጌታ ሆይ፡ ጌታ ሆይ፡ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም።—ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድ ቢኖር፡ እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቢሆን . . . ያውቃል።—እናውቅም ዘንድ እግዚአብሔርን እንከተል።

ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ።—ንቁ፡ በሃይማኖት ቁጡ፡ ጉልሙሱ ጠንክሩ።—ስሥራ ከመትጋት አትለግሙ፤ በመንፈስ የምትቃጠሉ ሁኑ፤ ለጌታ ተገዙ።

የደከመችን እጆች አበርቱ፡ የላሉትንም ጉልበቶች አጽኑ። ፈሪ ልብ ላላቸው አምላካችሁ . . . ያደናችኋልና በርቱ፡ አትፍሩ በሉአቸው።

ዘፀ. ፲፬፡፲፭። ሹዜና. ፲፱፡፲፫። ነህ. ፱፡፱። ማቴ. ፯፡፳፩። ዮሐ. ፯፡፲፮። ሆሌ. ፯፡፫። ማቴ. ፳፮፡፵፩። ሹቆሮ. ፲፮፡፲፫። ሮሜ. ፲፪፡፲፩። ኢሳ. ፴፭፡፫፡፱።

ታኅሣሥ ፬ ቀን

አንተ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ፍጻሜን ትሰጣለህ።

ከተመሠረተው በቀር ማንም ሌላ መሠረት ሊመሠርት አይችልምና፡ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ማንም በእርሱ ላይ ያነጸው ሥራ ቢጸናለት ደመወዙን ይቀበላል፤ የማንም ሥራ የተቃጠለበት ቢሆን ይጉዳበታል፡ እርሱ ራሱ ግን ይድናል። ነገር ግን በእሳት እንደ ሚድን ይሆናል።—መልክም ቢሆን ወይም ከፋ እንዳደረገ፡ እያንዳንዱ በሥጋው የተሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ በፍርድ ወንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናልና።

አንተ ግን ምፅዋት ስታደርግ ምፅዋትህ በስውር እንዲሆን ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ፤ በስውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል።—ከብዙ ዘመንም በኋላ የእነዚያን ባሮች ጌታ መጣና ተቂጣጠራቸው።

ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ፡ በገዛ እጃችን እንደሚሆን እንዳችን እንኳ ልናስብ ራሳችን የበቃን አይደለንም።—ሥራችንን ሁሉ ሠርተህልናልና ሰላምን ትሰጠናለህ።

መዝ. ፳፩፡፲፪። ሹቆሮ. ፫፡፲፩፡፲፱፡፲፭። ሹቆሮ. ፭፡፲። ማቴ. ፯፡፫፡፱። ማቴ. ፳፭፡፲፱። ሹቆሮ. ፫፡፭። ኢሳ. ፳፮፡፲፪።

ታኅሣሥ ፭ ቀን

እንደሌሎቹ ደግሞ ከፍጥረታችን የቀጣ ልጆች ነበርን።

እኛ ደግሞ አስቀድመን የማናስተውል ነበርንና፤ የማንታዘዝ፡ የምንስት፡ ለምኞትና ለልዩ ልዩ ተድላ እንደ ባሪያዎች የምንገዝ፤ በከፋትና በምቀኝነት የምንኖር፡ የምንጣላ፡ እርስ በርሳችን የምንጠላላ ነበርን።—ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል ሰላላሁህ አታድንቅ።

ኢዮብ መለሰ እግዚአብሔርንም እንዲህ አለው፡—እነሆ፡ እኔ ወራዳ ሰው ነኝ፤ የምመልስልህ ምንድር ነው? እጄን በእፌ ላይ እጭ ፍለሁ።—እግዚአብሔር ሰይጣንን፡—በውኑ ባሪያዬን ኢዮብን ተመለከ

ትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን፡ እግዚአብሔርንም፤
የሚፈራ፡ ከከፋትም የራቀ ሰው የለም አለው።

እነሆ፡ በዓመፃ ተፀነስሁ፡ እናቲም ቢኃጢአት ወለደችኝ።—ሲመ
ሰከርለት፡—እንደ ልዜ የሆነ ሰው ፈቃዴንም ሁሉ የሚያደርግ የእሴ
ደን ልጅ ዳዊትን እገኘሁ አለ።

እስቀድሞ ተላዳቢና አሳዳጅ አንገላችም ምንም ብሆን . . . ምሕ
ረትን አገኘሁ።

ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፡ ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው።

ኤፌ. ፪፡፫። ቴቶ. ፫፡፫። ዮሐ. ፫፡፮። ኢዮብ ፱፡፪።
ኢዮብ ፩፡፭። መዝ. ፱፡፭። ዮሐዋ. ፲፫፡፳፪። ፩ጢሞ. ፩፡፲፫።
ዮሐ. ፫፡፮።

ታኅሣሥ ፮ ቀን

ልጄ ሆይ፡ ዛሬ ሂድና በወይኔ እትከልት ሥራ።

ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ በሪያ አይደለህም፤ ልጅም
ከሆንህ ደግሞ በክርስቶስ የእግዚአብሔር ወራሽ ነህ።

እናንተ . . . ለኃጢአት እንደ ሞታችሁ፡ ግን በክርስቶስ እ.የ
ሱለ በጌታችን ሆናችሁ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደ ሆናችሁ ራሳች
ሁን ቀጥሩ። እንግዲህ ለምኞቱ እንድትታዘዙ በሚሞት ሥጋችሁ
ኃጢአት እደንገሥ፤ ብልቶቻችሁንም የዓመፃ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ
ለኃጢአት አታቅርቡ፡ ነገር ግን ከሙታን ተለይታችሁ በሕይወት እንደ
ምትኖሩ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ።—እንደሚታዘዙ ልጆች
የጦር ዕቃ እድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ።—እንደሚታዘዙ ልጆች
በለማወቃችሁ አስቀድሞ የኖራችሁበትን ምኞት አትከተሉ። ዳሩ
ግን፡— እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ በለ ተጻፈ የጠራችሁ
ቅዱስ እንደ ሆነ እናንተ ደግሞ ዘክርያችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ።—የተቀ
ደሰ ለጌታውም የሚጠቅም ለበጎም ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ዕቃ ይሆናል።

ስለዚህ፡ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፡ ድካማችሁ በጌታ ከንቁ
እንዳይሆን እውቃችኋልና የምትደላደሉ፡ የማትነቃነቁም፤ የጌታም
ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ።

ማቴ. ፳፩፡፳፭። ገላ. ፱፡፮። ሮሜ ፮፡፲፩—፲፫። ፩ኢዮ. ፩፡
፲፱—፲፯። ፪ጢሞ. ፪፡፳፩። ፩ቆሮ. ፲፭፡፶፭።

ታኅሣሥ ፯ ቀን

የእግዚአብሔር ጥልቅ ነገር።

ከእንግዲህ ወዲህ በሮች እልላችሁም፤ ባርያ ጌታው የሚያደርግ
ውን አያውቅምና፤ ወዳጆች ግን ብያችኋለሁ፤ ከአባቱ የሰማሁትን
ሁሉ ለእናንተ አስታውቄ እችላለሁ።—ለእናንተ የመንግሥተ ሰማያ
ትን ምስጢር ማወቅ ተስጥቶአችኋል።

እኛ ግን ከእግዚአብሔር እንዲያው የተሰጠንን እናውቅ ዘንድ
ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ የዓለምን መንፈስ አልተቀበ
ልንም።

ስለዚህ ምክንያት በሰማይና በምድር ያለ አባትነት ሁሉ ከሚሰየ
ምዘት ከእብ ፊት እንበረከክለሁ፤ በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በኃ
ይል እንድትጠነክሩ ከርስቶስም በልባችሁ በእምነት እንዲኖር እንደ
ከብሩ ባለ ጠገነት መጠን ይስጣችሁ፤ የእናንተ ሥርና መሠረት በፍ
ቅር ይጸና ዘንድ፡ ከቅዱሳን ሁሉ ጋር ስፋቱና ርዝመቱ ከፍታውም
ጥልቀቱም ምን ያህል መሆኑን ለማስተዋል፡ ከመታወቅም የሚያል
ፈውን የክርስቶስን ፍቅር ለማወቅ ትበረቱ ዘንድ፡ እስከ እግዚአብሔ
ርም ፍጹም ሙላት ደርሳችሁ ትሞሉ ዘንድ።

፩ቆሮ. ፪፡፲። ዮሐ. ፲፭፡፲፭። ማቴ. ፲፫፡፲፩። ፩ቆሮ. ፪፡፲፪።
ኤፌ. ፫፡፲፱—፲፱።

ታኅሣሥ ፰ ቀን

ፍሬ ከሌለው ከጨለማ ሥራ ጋር አትተበበሩ፡ ይልቁን

ግለሙት እንጂ።

አትሳቱ፤ ከፋ በልንጀርነት መልካሙን አመል ያጠፋል።

ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ እንዲያበሳ አታውቁምን? እንግዲህ
ያሰ እርሾ እንዳላችሁ አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ እርጌውን እርሾ አስ
ጫጭ። ከሌለኞች ጋር እንዳትተበበሩ በመልእክቱ ጻፍሁላችሁ።
በጠቅላላው የዚህን ዓለም ሴለኞችን፡ ወይም ገንዘብን የሚመኙትን
ነጣቂዎችንም፡ ወይም ጣዖትን የሚያመልኩትን አላልሁም፤ ይህስ
ጊዜን ከዓለም ልትወጡ ይገባችሁ ነበር። እሁን ግን ወንድሞች ከሚ

ባሉት እዳን ሴቦኛ ወይም ገንዘብን የሚመኝ ወይም ጣዖትን የሚያመልክ ወይም ተሳጻቢ ወይም ስከር ወይም ነጣቂ ቢሆን ከእርሱ ጋር እንዳትተባበሩ እጽፍላችኋለሁ፤ እንደነዚህ ካለው ጋር መብል እንኳን አትብሉ።—በመጥፎና በጠማማ ትውልድ መካከል ያለ ነቀፋ የዋሆችም ነውርም የሌለባቸው የእግዚአብሔር ልጆች እንድትሆኑ . . . በዓለም እንደ ብርሃን ትታያላችሁ።

በትልቅ ቤት የእንጨትና የሸክላ ዕቃ ደግሞ አለ እንጂ የወርቅና የብር ዕቃ ብቻ አይደለም፤ እነሱቶቹም ለክብር እነሱቶቹም ለውር ደት ይሆናሉ።

ኤፌ. ሩ፡፲፩። ሸቆሮ. ፲፭፡፴፱። ሸቆሮ. ሩ፡፯፡፯፡፱—፲፩። ፊል. ፪፡፲፱፡፲፭። ፪ጢሞ. ፪፡፳።

ታኅሣሥ ፱ ቀን

አውነትንም ታውቃላችሁ አውነትም አርነት ያወጣችኋል።

የጌታ መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ።—በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶቻልና።—ልጁ አርነት ቢያወጣችሁ በአውነት አርነት ትወጣላችሁ።

ወንድሞች ሆይ፤ የሠዊድኑ ልጆች ነን እንጂ የባርያይቱ አይደለንም።—ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲጸድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን አውቀን፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በሕግ ሥራ በለማይጸድቅ፤ እኛ ራሳችን በሕግ ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ እምነት እንጸድቅ ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ እምነትናል።

ነጻ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ ተመልክቶ የሚጸናበት፤ ሥራንም የሚሠራ እንጂ በምቶ የሚረሳ ያልሆነው፤ በሥራው የተበረከ ይሆናል።—በነጻነት ልንኖር ክርስቶስ ነጻነት እወጣን፤ እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደ ገናም ፀባርነት ቀንበር አትያዙ።

ዮሐ. ፭፡፴፪። ፪ቆሮ. ፫፡፲፯። ሮሜ ፭፡፪። ዮሐ. ፭፡፴፮። ገላ. ፪፡፴፩። ገላ. ፪፡፲፮። ያዕ. ፩፡፳፭። ገላ. ፭፡፩።

ታኅሣሥ ፲ ቀን

መንጋውን እንደ እረኛ ያስማራል፡፡ ጠባቂዎችን በከንዱ ሰብስቦ በብብቱ ይሸከማል፡፡ የሚያጠቡትንም በቀስታ ይመራል።

ሕዝቡ ከእኔ ጋር እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚባሉት ስስ ሌላቸው አዝንላቸዋለሁ፤ በመንገድም እንዳይዘሉ ጠማቸውን ሳሰናብታቸው አልወድም።—ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ፤ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም።

እንዲጸበሳቸው ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ አቀፋቸውም እጁንም ጭና በረከቸው።

እንደ ጠፋ በግ ተቅበዘበዝሁ፤ . . . ባሪያህን ፈልገው።—የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአል።—እንደ በጎች ትቅበዝበዙ ነበርና፤ አሁን ግን ወደ ነፍሳችሁ እረኛና ጠባቂ ተመልሳችኋል።

አንተ ታናሽ መንጋ፤ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ በጎ ፈቃድ ነውና አትፍሩ።—እኔ ራሴ በጎችን አስማራለሁ አስመስጋቸውማ ስሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

ኢሳ. ፶፡፲፩። ማቴ. ፲፭፡፴፱። ዕብ. ፱፡፲፭። ማር. ፲፡፲፫፡፲፮። መዝ. ፻፲፭፡፻፸፯። ሉቃ. ፲፱፡፲። ፲፮፡፱። ሉቃ. ፲፱፡፴፪። ሕዝ. ፴፱፡፲፭።

ታኅሣሥ ፲፩ ቀን

እግዚአብሔር በሰማይ መስከቶች ቢያደርግ ይህ ነገር ይሆናልን?

በእግዚአብሔር አመኑ።—ያለ እምነትም እግዚአብሔርን ደስ ማስኘት አይቻልም።—በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል።

መታደግ እንዳትችል እጄ አጭር ሆናለችን? ወይስ ለማዳን ኃይል የለኝምን?

አሳቤ እንደ አሳባችሁ መንገዳችሁም እንደ መንገዱ አይደለምና፤ ይላል እግዚአብሔር። ሰማይ ከምድር ከፍ፤ እንደሚል፤ እንዲሁ መንገዱ ከመንገዳችሁ አሳቤም ከአሳባችሁ ከፍ ያለ ነው።—የሰማይን መስከቶች

ታኅሣሥ ፲፫ ቀን

የመምጣቱ የተስፋ ቃል ወደት ነው?

ከት ባልከፍትላችሁ፡ በረከትንም አትረፍ። ባላፈለሰላችሁ በዚህ ፈት ኑኝ፡ ያላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

እነዚህ፡ የእግዚአብሔር እጅ ከማዳን አላጠረችም፡ ጀርወም ከመ ሰማት አልደነቀረችም።—እቤቱ፡ በብዙም ሆነ በጥቂቱ ማዳን እያ ሳንህም።

ሙታንን በሚያነሣ በእግዚአብሔር እንጂ በራሳችን አንዳንታ ሙን።

ደነገ ጌ፡ ዪ። ማር. ፲፩፡ ፳፪። ዕብ. ፲፩፡ ፯። ማቴ. ፲፱፡ ፳፮።
ኢሳ. ፶፡ ፪። ኢሳ. ፶፩፡ ፳፡ ፱። ሚል. ፫፡ ፲። ኢሳ. ፶፱፡ ፩። ዪዜና.
፲፬፡ ፲፩። ዪቆሮ. ፩፡ ፱።

ታኅሣሥ ፲፪ ቀን

መምህር ሆይ፡ ስንጠፋ አይገድህምን?

እግዚአብሔር ለሚታገሡት ዋር ነው። ምሕረቱም በሥራው ሁሉ ላይ ነው።

ሕይወት ያለው ተንቀሳቃሽ ሁሉ መብል ይሁናችሁ፤ ሁሉን እንደ ለመለመ በቃደ ሰጠኝችሁ።—በምድር ዘመን ሁሉ መዝራትና ማጨድ፡ ብርድና ሙቀት፡ በጋና ከረምት፡ ቀንና ሌሊት አያቋርጡም።

እግዚአብሔር መልካም ነው፡ በመከራ ቀንም መሸሸጊያ ነው፡ በእርሱ የሚታመኑትንም ያውቃል።—እግዚአብሔር የብላቴናውን ድምፅ ሰማ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ከሰማይ አጋርን እንዲህ ሲል ጠራት፡—አጋር ሆይ፡ ምን ሆንሽ? እግዚአብሔር የብላቴናውን ድምፅ ባለበት ለፍራ ሰምቶአልና አትፍረ። እግዚአብሔርም ዓይንዋን ከፈተ ላት፡ የውሃ ጉድጓድንም አየች፤ ሄዳም አቁማዳውን በውኃ ሞላች፡ ብላቴናውንም አጠጣች።

ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን? ምንስ እንለብላለን? ብላ ችሁ አትጨነቁ፤ . . . ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማዩ አባታ ችሁ ያውቃልና።—ደስ እንዳለን ሁሉን እትርፎ በሚሰጠን፡ በሕያው፡ እግዚአብሔር እንጂ በሚያልፍ ባለጠግነት ተስፋ እንዳያደርጉ።

ማር. ፱፡ ፳፭። መዝ. ፻፵፬፡ ፱። ዘፍጥ. ፱፡ ፫። ዘፍጥ. ፳፡ ፳፪።
ናሆም ፩፡ ፯። ዘፍጥረት ፳፩፡ ፲፯። ፲፱። ማቴ. ፯፡ ፵፩፡ ፵፪። ሸጠ. ሞ.
፯፡ ፲፯።

ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ የሆነ ሄኖክ፡—እነዚህ፡ ጌታ በሁሉ ላይ እንዲፈርድ . . . ከአእላፋት ቅዱሳኑ ጋር መጥቶአል ብሎ ለእነዚህ ደግሞ ትንቢት ተናገረ።—እነዚህ፡ ከደመና ጋር ይመጣል፤ ዓይንም ሁሉ የወጉትም ያዩታል፡ የምድርም ወገኖች ሁሉ ስለ እርሱ ዋይ ዋይ ይላሉ።

ጌታ ራሱ በትእዛዝ በመላእክትም አላቃ ድምፅ በእግዚአብሔርም መለከት ከሰማይ ይወርዳልና፤ በከርስቶስም የሞቱ አስቀድመው ይነሣሉ፤ ከዚያም በኋላ እኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው፡ ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን፤ እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን።

ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦአልና፤ ይህም ጸጋ፡ ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊን ምኞት ክደን፡ የተባረከውን ተስፋ ችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ከብር መገለጥ እየጠበቅን . . . እንድንኖር ያስተምረናል።

ዪሉጥ. ፫፡ ፲፬። ይሁዳ ፲፱፡ ፲፭። ራእይ ፩፡ ፯። ሾተላ. ፱፡ ፲፯። ፲፮።
ቴዎ. ፪፡ ፲፩—፲፫።

ታኅሣሥ ፲፬ ቀን

እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት እንደ ሰጠን ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ።

አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው እንዲሁ ደግሞ ለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታልና። አብ ሙታንን እንደሚያነሣ ሕይ ወትም እንደሚሰጣቸው፡ እንዲሁ ወልድ ደግሞ ለሚወዳቸው ሕይወ ትን ይሰጣቸዋል።

ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤ ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም።— መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በንቹ ያኖራል።

ነፍሴን ደግሞ አነሣት ዘንድ አኖራለሁና . . . እኔ በፈቃዴ አኖራታለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም። ላኖራት ሥልጣን አለኝ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ ይህችን ትእዛዝ ከአባቴ ተቀበልሁ።—በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም።—ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም።—ሞታችኋልና፤ ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውሮአልና፤ ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ፤ በዚያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለግላችሁ።

፩ዮሐ. ፭፡፲፩። ዮሐ. ፭፡፳፮፤ ፳፩። ዮሐ. ፲፩፡፳፭፤ ፳፮። ዮሐ. ፲፡፲፩፤ ፲፮፤ ፲፭፤ ፲፮። ዮሐ. ፲፩፡፯፤ ፩ዮሐ. ፭፡፲፱። ቆላ. ፫፡፲፱።

ታኅሣሥ ፲፭ ቀን

የፍልስጥኤማውያን አለቆች፡—እነዚህ ፅብራውያን በዚህ ምን ያደርጋሉ? አሉ።

ሰለ ክርስቶስ ስም ብትነቀፉ የክብር መንፈስ የእግዚአብሔርም መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብወዳን ናችሁ። ከእናንተ ማንም ነፍስ ገዳይ ወይም ሌባ ወይም ክፉ አድራጊ እንደሚሆን ወይም በሌሎች ጉዳይ እንደሚገባ ሆኖ መከራን አይቀበል።

ለእናንተ ያለው መልካም ነገር አይሰደብ።—በአሕዛብ መካከል ኑሮአችሁ መልካም ይሁን።

ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ፤ ጽድቅ ከዓመፅ ጋር ምን ተከፋይነት አለውና? ብርሃንም ከሠለማ ጋር ምን ተብረት አለው? እኛ የሕይወት እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነንና፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ተናገረ እንዲህ ሲል፡— . . . ከመካከላቸው ውጤት የተለያችሁ ሁኑ ርዕሱንም አትንኩ።

እናንተ ግን ከሠለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በገነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ፤ የንጉሥ ከሀናት፤ ቅዱስ ሕዝብ፤ ለርሰቱ የተለየ ወገን ናችሁ።

፩ላሙ. ፳፱፡፫። ፩ሊጥ. ፱፡፲፱፤ ፲፭። ሮሜ ፲፱፡፲፮። ፩ሊጥ. ፱፡፲፱። ፩ሊጥ. ፱፡፲፱፤ ፲፮፤ ፲፮። ፩ሊጥ. ፱፡፲፱።

ታኅሣሥ ፲፮ ቀን

ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።

እኔ መንገድና አውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም።—መዳንም በሌላ በማንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና።

በጎቼ ድምጺን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝግል፤ እኔም የዘላለም ሕይወትን አሰጣቸዋለሁ፤ ለዘላለምም አይጠፋም፤ ከእጄም ግንም አይነጥቃቸውም።—በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽሙ ይህን ተረድቼአለሁና።—በወኑ ለእግዚአብሔር የሚሳኑው ነገር አለን?

ሳትሰናከሱም ንዲጠብቃችሁ በክብሩ ፊት በደብታ ነውር የሌላችሁ አድርጎ እንዲያቆማችሁ ለሚችለው ብቻውን ለሆነ አምላክና ሙድጋኒታችን ከዘመን ሁሉ በፊት አሁንም እስከ ዘላለምም ድረስ በኔ ታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ክብርና ግርግ ኃይልም ሥልጣንም ይሁን፤ አሜን።

ፅብ. ፯፡፳፭። ዮሐ. ፲፱፡፯። ዮሐ. ፱፡፲፱። ዮሐ. ፲፡፳፯፤ ፳፭። ፈል. ፩፡፮። ዘፍጥ. ፲፭፡፲፱። ይሁዳ ፳፱፡፳፭።

ታኅሣሥ ፲፯ ቀን

እርሱ ሰላማችን ነው።

እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከፈሰ ጋር ያስታርቅ ነበርና፤ በደላቸውን አይቂጥርባቸውም ነበር። እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው።—በእርሱም በኩል በመስቀሉ ደም ሰላም አድርጎ . . . ሁሉ ለፈሰ እንዲያስታርቅ ፈቅዶአልና። እናንተንም ነውርና ነቀፋ የሌላችሁና ቅዱሳን አድርጎ በእርሱ ፊት ያቀርባችሁ ዘንድ፤ በፊት የተለያችሁትን ክፉ ሥራችሁንም በማድረግ በእሳባችሁ ጠላቶች የነበራችሁትን አሁን በሥጋው ሰውነት በሞቱ በኩል አስታረቃችሁ።—በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዛት የተጻፈውን የፅዳ ጽሕፈት ደመሰሰው፤ እርሱንም በመከቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶ ይታል።—

የተነገሩትን የትእዛዛትን ሕግ ቨር በመከከል ያለውን የጥል ግድ ግዳን በሥጋው ያፈረሰ ፤ ይህም ከሁለታቸው አንድን አዲስን ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ ለላምንም ያደርግ ዘንድ ።

ሰላምን እተውላችኋለሁ ፤ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ ፤ እኔ የምሰጣ ችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም ። ልባችሁ እይታወክ አይፍራም ።

ኤፌ. ዪ. ፤ ፲፱ ። ዪቆሮ. ር. ፤ ፲፱ ። ሸፊ ። ቆላ. ሸ. ፤ ር. ፤ ፳፪ ። ቆላ. ዪ. ፤ ፲፱ ። ኤፌ. ዪ. ፤ ፲፭ ። ዮሐ. ፲፫ ፤ ፳፮ ።

ታኅሣሥ ፲፰ ቀን

ኢየሱስን ልናይ እንወዳለን ።

ሕይወት ፣ በፍርድህ መንገድ ተሰፋ አድርገንሃል ፤ ሰምህም መታ ለቢያህም የነፍሳችን ምኞች ነው ።

እግዚአብሔር ለሚጠሩት ሁሉ ፣ በእውነት ለሚጠሩት ሁሉ ቅርብ ነው ።

ሁሉን ወይም ሦስት በሰሜ በሚሰበሰቡት በዚያ በመከከላቸው እሆናለሁና ።—ወላጆች እንደ ሌላቸው ልጆች አልተዋችሁም ፤ ወደ እናንተ እመጣለሁ ።—እነሆም ፤ እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ ።

የእምነታችንን ራስና ፈጽሟውን ኢየሱስን ተመልክተን ፤ በፊታችን ያለውን ራሜ በትዕግሥት እንሩጥ ።

ዛሬ በመስተዋት በድንግዝግዝ እንደምናይ ነን በዚያን ጊዜ ግን ፊት ለፊት እናያለን ።—ልሄድ ከክርስቶስም ጋር ልኖር እናፍቃለሁ ፤ ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነውና ።

ወዳጆች ሆይ ፤ እሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን ፤ ምንም እንደ ምንሆን ገና አልተገለጠም ። ዳሩ ግን ቢገለጥ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን ። በእርሱም ይህን ተስፋ የሚ ያደርግ ሁሉ እርሱ ንጹሕ እንደ ሆነ ራሱን ያነጻል ።

ዮሐ. ፲፪ ፤ ፳፭ ። ኢሳ. ፳፮ ፤ ፭ ። መዝ. ፻፵፬ ፤ ፲፭ ። ማቴ. ፲፭ ፤ ፳ ። ዮሐ. ፲፱ ፤ ፲፭ ። ማቴ. ፳፭ ፤ ፳ ። ዕብ. ፲፪ ፤ ፩ ፤ ፪ ። ዪቆሮ. ፲፫ ፤ ፲፪ ። ፊል. ፩ ፤ ፳፫ ። ዪዮሐ. ፫ ፤ ፪ ፤ ፫ ።

ታኅሣሥ ፲፱ ቀን

ወደ እግዚአብሔር ቅርቡ ወደ እናንተም ይቀርባል ።

ሂኖክ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ ። በሙኑ ሁለት ሰዎች ሳይሰማሙ በአንድነት ይሄዳሉን?—ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ይቻላል ።

እናንተ ከእግዚአብሔር ጋር ስትሆኑ እርሱ ከእናንተ ጋር ነው ፤ ብትፈልጉትም ይገኛላችኋል ፤ ብትተውት ግን ይተዋችኋል ። በመከ ፊቸውም ወደ እስራኤል እምላክ ወደ እግዚአብሔር ተመልሰው በፈ ለጉት ጊዜ አገኙት ።

ለእናንተ የማበባትን አሳብ እኔ እውቃለሁ ፤ ፍጻሜና ተስፋ እለ ጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የከፉ ነገር አይደለም ። እናን ተም ትጠሩኛላችሁ ። ሂጃቶሁም ወደ እኔ ትጽልያላችሁ ፤ እኔም እሰ ማችኋለሁ ። እናንተ ትሹኛላችሁ ፤ በፍጹም ልባችሁም ከሻችሁኝ ታገኙኛላችሁ ።

እንግዲህ ፤ ወንድሞች ሆይ ፤ በመረቀልን በአዲስና በሕያው መን ገድ ወደ ቅድስት ዘኢየሱስ ደም . . . በእግዚአብሔርም ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ካህን በላለን . . . በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅ ረብ ።

ያዕ. ፱ ፤ ፭ ። ዘፍጥ. ር. ፤ ፳፪ ። አሞ. ፫ ፤ ፫ ። መዝ. ፻፱ ፤ ፳፭ ። ዪዜና. ፲፭ ፤ ፪ ፤ ፱ ። ኤር. ፳፱ ፤ ፲፭—፲፫ ። ዕብ. ፲ ፤ ፲፱—፳፪ ።

ታኅሣሥ ፳ ቀን

እርሱ የቅዱሳኑን እግር ይጠብቃል ።

ከእርሱ ጋር ኅብረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋ ሻለን እውነትንም አናደርግም ፤ ነገር ግን እርሱ ዘብርሃን እንዳለ በብር ሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ኅብረት አለን ፤ የልጁም የኢየሱስ ክር ስቀስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል ።—የታጠበ እግሩን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም ፤ ሁለንተናው ግን ንጹሕ ነው ።

የጥበብን መንገድ እስተማርሁ ፤ በቀናች ጎዳና መራሁህ በሄድህ ጊዜ እርምጃህ አይጠብብም ፤ በርጥህም ጊዜ አትሰናከልም ። ዘኃጥ

አን መንገድ አትግባ፤ በክፉ ሰዎችም ጎዳና አትሂድ። ከእርስዎ ፊቅ፣ አትሂድባትም፤ ፈቀቅ በል ተዋቅም። ዓይኖችህ አቅንተው ይዩ፤ ሽፋሽፍቶችህም በቀጥታ ይመልከቱ። የእግርህን መንገድ አቅና፤ አካሄድህም ሁሉ ይጽና። ወደ ቀኝም ወደ ግራም አትበል፤ እግርህንም ከክፉ መልስ።

ጌታም ከክፉ ነገር ሁሉ ያድነኛል ለሰማያዊውም መንግሥት ይጠብቀኛል፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።
፩ ሰሙ. ፪፣ ፪። ሸዮሉ. ፩፣ ፮፣ ፯። ዮሐ. ፲፫፣ ፲። ምሳሌ ፪፣ ፩፣ ፲፪፣ ፲፬፣ ፲፭፣ ሸ፭። ሸ፭። ፪ጢሞ. ፪፣ ፲፭።

ታኅሣሥ ፳፩ ቀን

ያልተወረሰች እጅግ ብዙ ምድር ገና ቀርታለች።

አሁን እንዳገኘሁ ወይም አሁን ፍጹም እንደ ሆንሁ አይደለም፤ ነገር ግን ስለ እርሱ በክርስቶስ ኢየሱስ የተያዝሁበትን ያን ደግሞ እይዛለሁ ብዬ አፈጥናለሁ።

ፍጹማን ሁኑ።—ትጋትን ሁሉ እያለያችሁ በእምነታችሁ በጎነትን ጨምሩ፤ በበጎነትም እውቀትን፤ በእውቀትም ራስን መግዛት፤ ራስንም በመግዛት መጽናትን፤ በመጽናትም እግዚአብሔርን መምሰል፤ እግዚአብሔርንም በመምሰል የወንድማማችን መዋደድ፤ በወንድማማችም መዋደድ ፍቅርን ጨምሩ።

ፍቅራችሁ በእውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛ ይህን እጽልያለሁ።

ዓይን ያሳዩችው ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው . . . ለእኛ እግዚአብሔር በመንፈስ በኩል ገለጠው።

ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል።—ዓይኖችህ ንጉሥን በውበቱ ያዩታል፤ እነርሱም በራቅ ያሸች ምድርን ያዩላታል።

ኢያ. ፲፫፣ ፩። ፊል. ፫፣ ፲፪። ማቴ. ፭፣ ፵፮። ፪ኢጥ. ፩፣ ፭—፯። ፊል. ፩፣ ፪። ፪ቆሮ. ፪፣ ፱፣ ፲። ዕብ. ፪፣ ፱። ኢሳ. ፴፫፣ ፲፮።

ታኅሣሥ ፳፪ ቀን

ጸሎቱን በፊትህ እንደ ዕጣን ተቀበልልኝ፤ እጅ መንግሥቱም እንደ ሠርክ መሥዋዕት ትሁን።

የዕጣን መወደውን ሥራ፤ በምስክሩ ታበት አጠገብም ካለው መጋረጃ በፊት ታኖራለህ ይህንም አንተን በምገናኝበት ከምስክሩ በላይ ባለው በስርየት መክደኛ ፊት ታኖረዋለህ። እርንም የጣፋጭ ሽቱ ዕጣን ይጠንባት፤ በማለዳ በማለዳ መብራቶችን ሲያዘጋጅ ይጠነው። ይህም በእግዚአብሔር ፊት ለልጅ ልጃችሁ የዘወትር ዕጣን ይሆን ዘንድ እርን በማታ ጊዜ መብራቶችን ሲያበራ ያጥነዋል።

ስለ እነርሱ ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።—የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልአኩ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ።

እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱሳን ክህናት አንድትሆኑ መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ።

ስታዲርጡ ጸልዩ።

መዝ. ፻፵፩፣ ፪። ዘፀ. ፴፣ ፩፣ ፯—፳። ዕብ. ፯፣ ፳፭። ራሊ. ፳፣ ፱። ፩ኢጥ. ፪፣ ፭። ፩ተሰ. ፭፣ ፲፮።

ታኅሣሥ ፳፫ ቀን

ምን ላደርግለህ ትወዳለህ? . . . ጌታ ሆይ፤ አይ ዘንድ ነው።

ዓይኖቼን ክፈት፤ ከሕግህም ተአምራትህን እያለሁ።

በዚያን ጊዜ መጸሐፍትን ያስተውሉ ዘንድ እከምሮአቸውን ከፈቀላቸው።—አብ በስሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽኖኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል።—በጎ ስጦታ ሁሉ ፍጹምም በረከት ሁሉ ከላይ ናቸው . . . ከብርሃናት አባት ይወርዳሉ።

የክብር አባት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እርሱን በማወቅ የጥበብንና የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጣቸው እለምናለሁ። ይህም የእግዚአብሔር ዓይኖች ሲበሩ የመጥራቱ ተስፋ ምን እንዲሆን በቅዱሳንም

ዘንድ ያለው የርስት ክብር ባለ ጠግነት ምን እንዲሆን ለምናምንም ከሁሉ የሚበልጥ የኃይሉ ታላቅነት ምን እንዲሆን ታውቁ ዘንድ ነው።

ከሙሴና ክነሲያት ሁሉ ጀምሮ ስለ እርሱ በመጻሕፍት ሁሉ የተጻፈውን ተረጎመላቸው።

ሉቃ፡ ፲፰፡ ፱፩ ። መዝ፡ ፻፲፰፡ ፲፰ ። ሉቃ፡ ፳፬፡ ፵፭ ። ዮሐ፡ ፲፱፡ ፳፮ ። ያዕ፡ ፩፡ ፲፯ ። ኤፌ፡ ፩፡ ፲፯-፲፱ ። ሉቃ፡ ፳፱፡ ፳፮ ።

ታኅሣሥ ፳፬ ቀን

ሞት ሆይ፡ መውጊያህ የት አለ ? ሲክል ሆይ፡ ድል መንሣትህ።

የት አለ ?

የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው።—አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሊሸር አንድ ጊዜ ተገልጦአል። ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው፣ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ፣ የብዙዎችን ኃጢአት ሊሸከም አንድ ጊዜ ከተሠዋ በኋላ፣ ያድናቸው ዘንድ ለሚጠበቁት ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ደታይላቸዋል።

እንግዲህ ልጆቹ በሥጋና በደም በለሚካፈሉ፣ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሸር፣ ይኸውም ዲያብሎስ ነው። በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሃት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ፣ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈለ።

በመሥዋዕት እንደሚደረግ፣ የእኔ ሕይወት ይሠዋልና፣ የምሄድበትም ጊዜ ደርሶአል። መልከሙን ገድል ተጋድዬአለሁ፣ ሩጫውን ጨርሼአለሁ፣ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ፤ ወደ ፊት የጽድቅ አካሊል ተዘጋጅቶልኛል።

ጳጳሩ፡ ፲፭፡ ፶፭ ። ጳጳሩ፡ ፲፭፡ ፶፮ ። ዕብ፡ ፱፡ ፳፭-፳፮ ። ዕብ፡ ፱፡ ፲፭ ። ጀጢሞ፡ ፱፡ ፮-፳፮ ።

ታኅሣሥ ፳፭ ቀን

አቤቱ፣ ለአፋፊ ጠባቂ አኑር፤ የከንፈሮቼንም መዝጊያ ጠብቅ።

አቤቱ፣ ኃጢአትን ብትጠባበቅ፣ አቤቱ፣ ግን ይቆማል?—መንፈሱን አስመርፈውታልና፤ ስለ እነርሱም ሙሴ ተዘላጩ፤ በከንፈሮቹም በስንፍና ተናገረ።

ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባ አይደለም፤ ከአፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው።

ጆሮ ጠቢ ሰው የተማመኑትን ወዳጆች ይሰያያል።—እንደሚዋጋ ሰይፍ የሚሰፈልፍ ሰው አለ፣ የጠቢባን ምላስ ግን ጤና ነው። የእውነት ከንፈር ለዘላለም ትቆማለች፤ ውሸተኛ ምላስ ግን ለቅጽበት ነው።—እንደበትን ሊገራ ማንም ሰው አይችልም፤ የሚገድል መርዝ የሞላበት ወላዋይ ክፋት ነው። ከአንድ አፍ በረከትና መርገም ይወጣሉ። ወንድሞቼ ሆይ፣ ይህ እንዲህ ሊሆን አይገባም።

እናንተ . . . ቁጣንና ንዴትን ክፋትንም፣ ከአፋችሁም ስድብን የሚያሳፍርንም ንግግር እነዚህን ሁሉ አበወግዱ፤ እርስ በርሳችሁ ውሸት አትነጋገሩ፤ አሮጌውን ሰው ዘሥራው ጋር ገፋችሁታልና።—ይህ የአግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም መቀደሳችሁ ነውና።—በአፋቸውም ውሸት አልተገኘም።

መዝ፡ ፱፱፡ ፫ ። መዝ፡ ፪፳፱፡ ፫ ። መዝ፡ ፪፭፡ ፴፫ ። ማቴ፡ ፲፭፡ ፲፩ ። ምላ፡ ፲፮፡ ፳፰ ። ምላ፡ ፲፱፡ ፲፭፡ ፲፱ ። ያዕ፡ ፫፡ ፳፡ ፲ ። ቆላ፡ ፫፡ ፳፡ ፱ ። ሐተሱ፡ ፱፡ ፫ ። ራእይ ፲፱፡ ፭ ።

ታኅሣሥ ፳፮ ቀን

ሐዋርያት ወደ ኢየሱስ ተሰብስበው ያደረጉትን . . . ሁሉ ነገሩት።

ከወንድም አብልጦ የሚጠጋጋ ወዳጅ አለ።—እግዚአብሔር ሰው ከባልንጀራው ጋር እንደሚነጋገር ፊት ለፊት ከሙሴ ጋር ይነጋገር ነበር።—እኔ ያዘዝኋችሁን ሁሉ ብታደርጉ እናንተ ወዳጆቼ ናችሁ። ከእንግዲህ ወዲህ በፊት አልላችሁም፤ በርያ ጌታው የሚያደርጋውን አያውቅምና፤ ወዳጆች ግን ብያችኋለሁ፤ ከአባቱ የሰማሁትን ሁሉ ለእናንተ አስታውቁኦችኋለሁና።

የታዘዛችሁትን ሁሉ ባደረጋችሁ ጊዜ፣—የማንጠቅም ባሪያዎች ነን . . . በሉ።

አባ አባት ብለን የምንጮኸበትን የልጅነትን መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ አንድ ገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና።

በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ።—የቀኖች ጸሎት . . . በእርሱ ዘንድ የተወደደ ነው።

ማር. ፩፡፱። ምሳ. ፲፰፡፳፱። ዘፀ. ፴፫፡፲፩። ዮሐ. ፲፭፡፲፱፡፲፱።
፲፭። ሉቃ. ፲፯፡፲። ሮሜ. ፰፡፲፭። ሌፊ. ፱፡፯። ምሉ. ፲፭፡፱።

ታኅሣሥ ፳፯ ቀን

አልጥልህም፡ አልተውህም።

እግዚአብሔር ለእስራኤል ቤት ከተናገረው መልካም ነገር ሁሉ ተፈጽመው እንጂ ምንም አልቀረም።—ሐሰትን ይናገር ዘንድ እግዚአብሔር ሰው አይደለም፤ ይጸጸትም ዘንድ የሰው ልጅ አይደለም። እርሱ ያለውን አያደርገውምን? የተናገረውንስ አይፈጽመውምን? አምላክህ እግዚአብሔር እርሱ አምላክ እንደ ሆነ፤ ለሚወድዱትም ትእዛዙንም ለሚጠብቁ ቃል ኪዳንና ምሕረቱን . . . የሚጠብቁ የታመነ አምላክ እንደ ሆነ እውቅ።—ኪዳንንም ለሀላም ያስባል።

በሙኑ ሴት ከማንፀፀም ለተወለደው ልጅ እስከማትፈራ ድረስ ሕፃንዋን ትረሳ ዘንድ ትችላለችን? አዎን፤ እርስዋ ትረሳ ይሆናል፤ እኔ ግን አልረሳሽም። እነሆ፤ እኔ በእጄ መጻፍ ቀርጬኸለሁ።

አምላክሽ እግዚአብሔር በመከከልሽ ታዳጊ ኃያል ነው፤ በደስታ በእንቁ ደስ ይለዋል፤ በፍቅሩም ያርፋል፤ በእልልታም በእንቁ ደስ ይለዋል።

ኢያ. ፩፡፭። ኢያ. ፳፩፡፱፭። ዘኁል. ፳፫፡፲፱። ዘዳግ. ፯፡፱። መዝ. ፻፲፡፭። ኢሊ. ፱፱፡፲፭፡፲፮። ሶፎ. ፫፡፲፯።

ታኅሣሥ ፳፰ ቀን

ነውር የለባቸውም።

እነዚህን ያስቀረጃቸውን ይቅር እሳቸዋለሁና በዚያን ወራት በዚያም ዘመን፤ ይላል እግዚአብሔር፤ የእስራኤል በደል የይሁዳም ኃጢአት ይፈለጋል ምንም እያገኝም።—በደልን ይቅር የሚል፤ የርሱቱ

ንም ቅሬታ ዓመፅ የሚያሳልፍ እንደ እንተ ያለ አምላክ ማን ነው? ምሕረትን ይወድዳልና ቀጣውን ለዘላለም አይጠብቅም። ተመልሶ ይምረናል፤ ከፋታችንም ይጠቀጥቃል፤ ኃጢአታችንንም በባሕሩ ጥልቅ ይጥለዋል።

በውድ ልጁም እንዲያው የሰጠን የጸጋው ክብር ይመሰገን ዘንድ ይህን አደረገ።—እናንተንም ነውርና ነቀፋ የሌላችሁና ቅዱሳን እድርጎ በእርሱ ፊት ያቀርባችሁ ዘንድ።

ሳትሰናከሱም እንዲጠብቃችሁ፤ በክብሩም ፊት በደስታ ነውር የሌላችሁ አድርጎ እንዲያቆማችሁ ለሚችለው ብቻውን ለሆነ አምላክና መድኃኒታችን ከዘመን ሁሉ በፊት አሁንም እስከ ዘላለምም ድረስ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ክብርና ግርማ ኃይልም ሥልጣንም ይሁን፤ አሜን።

ራእይ. ፲፱፡፭። ኤር. ፱፡፳። ሚክ. ፯፡፲፭፡፲፱። ኤፌ. ፩፡፯። ቆላ. ፩፡፳፪። ይሁዳ. ፳፱፡፳፭።

ታኅሣሥ ፳፱ ቀን

ስለማይነገር ስጦታው እግዚአብሔር ይመሰገን።

ምድር ሁሉ፤ ለእግዚአብሔር አልል በሉ፤ በደስታም ለእግዚአብሔር ተገዙ፤ በሐሜትም ወደ ፊቱ ግቡ። ወደ ደጃቹ በመገዛት፤ ወደ አደባባዮቹም በምስጋና ግቡ፤ አመሰግኑት፤ ለሙንም ባርኩ።—ሕፃን ተወልዶልናልና፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፤ አለቅነትም በሜንቃው ሳይ ይሆናል፤ ለሙም ድንቅ መከር፤ ኃያል አምላክ፤ የዘላለም አባት፤ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል።

ለገዛ ልጁ ያልፈራለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አሳልፎ የሰጠው . . . የሚወደው እንድ ልጅ ገና ነበረው፤ . . . እርሱን . . . ላከ።

ለሰው ልጆች ስላደረገው ተአምራት ስለ ምሕረቱም እግዚአብሔርን ያመሰግኑ።—ንፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ፤ አጥንቶቼም ሁሉ፤ የተቀደሰ ስሙን።

ማርያም እንዲህ አለች፡—ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፡ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቱ ሐሴት ታደርጋለች።

፪ ቆሮ. ፱፡፲፭። ሙዝ. ፶፱፡፩፡፪፡፩። ሊሳ. ፱፡፯። ሮሜ ፰፡፴፪። ማር. ፲፪፡፯። መዝ. ፻፯፡፳፩። መዝ. ፻፪፡፩። ሉቃ. ፩፡፵፯፡፵፯።

ታኅሣሥ ፴ ቀን

የሚያስፈልገው . . . አንድ ነገር ነው።

በጎውን ማን ያሳየናል? የሚሉ ብዙ ናቸው። አቤቱ፣ የፈትህ ብርሃን በላያችን ታወቀ በልቤ ደስታን ጨመርህ፤ ከለንዴ ፍሬና ከወያን ከዛይትም ይልቅ በዛ።

ዋላ ወደ ውኃ ምንጭ እንደሚናፍቅ፣ አቤቱ፣ እንዲሁ ነፍሴ ወደ እንተ ትናፍቃለች። ነፍሴ ወደ ሕያው እምላክ ተጠማች።—አምላኬ፣ አምላኬ፣ ወደ አንተ እገመግማለሁ፤ ነፍሴ አንተን ተጠማች፣ ሥጋዬ አንተን እንዴት ናፈቀች እንጨትና ውኃ በሌለበት በምድረ በዳ።

የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምንም ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም። ይህን እንጀራ ዘወትር ለጠን።—ማርያም . . . ቃሉን ልትሰማ በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጣ ነበረች።—እግዚአብሔርን አንዲት ነገር ለመንሁት እርስዋንም እሻለሁ፤ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ፣ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውንም እይ ዘንድ፣ መቅደሱንም እመለከት ዘንድ።

ሉቃ. ፲፡፵፪። መዝ. ፱፡፯፡፯። መዝ. ፵፩፡፩፡፪። መዝ. ፳፪፡፩። ዮሐ. ፮፡፴፭፡፴፱። ሉቃ. ፲፡፴፱። መዝ. ፳፮፡፩።

ጥር ፩ ቀን

በውኑ እግዚአብሔር ከሰው ጋር በምድር ላይ ይኖራል?

በመካከላቸው አድር ዘንድ መቅደስ ይሥራልኝ።—ከእስራኤል ልጆች ጋር በዚያ እገናኛለሁ፤ ድንኳኑም በከብሬ ይቀደሳል። በእስራኤልም ልጆች መካከል እኖራለሁ፤ አምላክም እሆናቸዋለሁ።

እነሆ ፣ ድንግል ትዕንሳለች ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል . . . ትርጓሜውም እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው።

እኛ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነንና፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ተናገረ እንዲህ ሲል፡—በእነርሱ እኖራለሁ በመካከላቸውም አመለላለሁ፤ አምላካቸውም እሆናለሁ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።—ሥጋችሁ . . . በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁምን?—እናንተ . . . ለእግዚአብሔር መኖሪያ ለመሆን በመንፈስ አብራችሁ ትሠራላችሁ።

መቅደሴም ለዘላለም በመካከላቸው በሆነ ጊዜ፣ እኔ እስራኤልን የምቀድሰው እግዚአብሔር እንደ ሆነሁ አሕዛብ ያውቃሉ።

ዳ. ፪፡፲፭። ዘፀ. ፳፭፡፭። ዘፀ. ፳፱፡፵፱፡፵፱። ማቴ. ፩፡፳፫። ዳ. ፪፡፲፭። ዳ. ፪፡፲፱። ዳ. ፪፡፲፱። ዳ. ፪፡፲፱። ዳ. ፪፡፲፱። ዳ. ፪፡፲፱።

ጥር ፪ ቀን

ሕይወትሽን ከጥፋት የሚያድናት።

ተቤገርአቸው ብርቱ ነው፤ ስሙም የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው።—ከሲኦል እጅ እታደጋቸዋለሁ፤ ከሞትም እቤዣቸዋለሁ፤ ሞት ሆይ፣ ቸንፈርህ ወዴት አለ? ሲኦል ሆይ፣ ማጥፋትህ ወዴት አለ?

ልጆቼ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ፣ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሸር፣ ይኸውም ዲያብሎስ ነው፤ በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሃት በባርነት ይታሠሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ፣ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈሉ።

በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቀጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም።

ሞታችኋልና፣ ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ክርስቶስ ጋር ቆለውጥላልና፤ ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ፣ በዚ

ያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ።—በዚያም ቀን በትዱሳኑ ሊከብር... በሚያምኑት ሁሉ ዘንድ ሊገረም ሲመጣ...

መዝ. ፻፱፡፱ = ኤር. ፱፡፴፬ = ሆሴ. ፲፫፡፲፬ = ዕብ. ፪፡፲፬፡፲፭ = ዮሐ. ፫፡፴፮ = ቆላ. ፫፡፫፡፱ = ደተሱ. ፩፡፲ =

ጥር ፫ ቀን

መቼ እንሳለሁ? አላለሁ። ሌሊቱ ግን ይረዝማል።

ጉበኛ ሆይ፣ ሌሊቱ ምን ያህል ነው? ... ጉበኛውም—ይነ ጋል ... አለ።

ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው፣ ሊመጣ ያለውም ይመጣል አይዘገ ይምም።—እርሱ እንደ ማለፍ ብርሃን እንደ ፀሐይ አወጣጥ፣ በጥቀትም ያለ ደመና እንደሚደምቅ።

ስፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ አሄዳለሁና፣ ሄጀም ስፍራ በዘጋጅላ ችሁ፣ እኔ ባለቤት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ አመጣለሁ ወደ እኔም አወስዳችኋለሁ። ልባችሁ አይታወክ አይፍራም። እኔ አሄዳለሁ ወደ እናንተም አመጣለሁ እንዳልኋችሁ ሰማችሁ።

አቤቱ፣ ጠላቶችህ ሁሉ እንዲሁ ይጥፉ፣ ወዳጆችህ ግን ፀሐይ በኃይሉ በወጣ ጊዜ እንደሚሆን፣ እንዲሁ ይሁኑ—ሁላችሁ የብርሃን ልጆች የቀንም ልጆች ናችሁና። እኛ ከሌሊት ወይም ከጨለማ አይ ደለንም።

በዚያም ሌሊት የለም።

ኢዮብ ፮፡፱፣ ኢሳ. ፳፩፣ ፲፩፣ ፲፪ = ዕብ. ፲፡፴፮ = ደሳሙ. ፳፫፣ ፱ = ዮሐ. ፲፱፣ ፪፣ ፫፣ ፳፮፣ ፳፰ = መሳ. ፭፡፴፩ = ደተሱ. ፭፡፭ = ራእይ ፳፩፣ ፳፭።

ጥር ፬ ቀን

በቀጣችሁ ላይ ፀሐይ አይግባ።

ወንድምህ ቢበድልህ፣ ሄደህ አንተና እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ ውቀሰው። ቢሰማህ፣ ወንድምህን ገንዘብ አደረግኸው። ... ጌታ ሆይ፣ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ልተውላት? እስከ ሰባት ጊዜን?

አለው። ኢየሱስ እንዲህ አለው፡—እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም።—አጸሎት በቆማችሁ ጊዜ፣ በሰማያት ያለው እባታችሁ ደግሞ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ፣ በማንም ላይ እንዳት ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት።

እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ምርጦች ቅዱሳን ሆናችሁ የተወደ ላችሁም ሆናችሁ፣ ምሕረትን፣ ርኅራኄን፣ ዋርነትን፣ ትሕትናን፣ የዋ ህነትን፣ ትዕግሥትን ልበሱ፣ እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን አድርጉ፣ ማንም በባልንጀራው ላይ የሚነቅፈው ነገር ካለው፣ ይቅር ተባብሉ፤ ክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉ።—እርስ በርሳችሁም ዋርችና ርኅራኄች ሁኑ፣ እግዚአብሔርም ደግሞ በክርስ ቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባብሉ።

ሐዋርያትም ጌታን፡—እምነት ጨምርልን አሉት።

ኤፌ. ፱፡፳፮ = ማቴ. ፲፰፡፲፭፣ ፳፩፣ ፳፪ = ማር. ፲፩፣ ፳፭ = ቆላ. ፫፡፲፪፣ ፲፫ = ኤፌ. ፱፡፴፪ = ሉቃ. ፲፯፣ ፭።

ጥር ፭ ቀን

(የሌቲቱ ዘር) ራስህን ይቀጠቅጣል፤ እንተም ስኩናውን ትቀጠቅጣለህ።

ፈቱ ከሰዎች ሁሉ ይልቅ፣ መልኩም ከሰዎች ልጆች ይልቅ ተጉሳቀሱልል።—እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቂሰለ፣ ስለ በደላ ችንም ደቀቀ፣ የደላንነታችንም ተግዛጽ በእርሱ ላይ ነበረ፣ በእር ሱም ቀስል እኛ ተፈወስን።

ይህ ... ጊዜ እችሁና የጨለማው ሥልጣን ነው።—ከላይ ካልተ ሰጠህ በቀር በእኔ ላይ ምንም ሥልጣን ባልነበረህም።

የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገ ለጠ።—በዙዎችን አጋንንት አወጣ፣ አጋንንትም ክርስቶስ መሆኑን አውቀው ነበርና ሊናገሩ አልፈቀደላቸውም።

ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ።—በሰሜ እጋንንትን ይወጣሉ።

የሰላምም አምላክ ሰይጣንን ከእግራችሁ በታች ፈጥሮ ይቀጠቅጠዋል።

ዘፍጥ. ፫፡፲፭። ኢላ. ዘ፪፡፲፱። ኢላ. ዘ፫፡፭። ሉቃ. ሸ፪፡፱። ዮሐ. ፲፱፡፲፩። ሄዮሐ. ፫፡፭። ማር. ፩፡፴፱። ማቴ. ሸ፭፡፲፭። ማር. ፲፮፡፲፯። ሮሜ ፲፮፡፳።

ጥር ፯ ቀን

የአምነት መጠን ።

በአምነት የደከመው።—ለእግዚአብሔር ክብር እየሰጠ . . . በአምነት በረታ።

አንተ አምነት የጉደለህ ፣ ስለ ምን ተጠራጠርህ ?—አምነትሽ ታላቅ ነው ፤ እንደ ወደድሽ ይሁንልሽ።

ይህን ማድረግ አንድችል ታምናላችሁን ? አላቸው። አምን ፤ ጌታ ሆይ አሉት። . . . አንድ አምነታችሁ ይሁንላችሁ።

አምነት ጨምርልን።—በተቀደሰ ሃይማኖታችሁ ራሳችሁን ለማነጽ።—ሥር ሰዳችሁ በእርሱ ታነጹ ፤ እንደ ተማራችሁም በሃይማኖት ጽኑ።—በክርስቶስም ከእናንተ ጋር የሚያጸናን . . . እግዚአብሔር ነው።—የጸጋ ሁሉ አምላክ ለጥቂት ጊዜ መክራን ከተቀበላችሁ በኋላ ራሱ ፍጹማን ያደርጋችኋል ያጸናችሁማል ያበረታችሁማል።

እኛም ኃይለኞች የሆንን የደከሞችን ድካም እንድንሸከም ራሳችንንም ደስ እንዳናሰኝ ይገባናል።—

ሮሜ ፲፱፡፫። ሮሜ ፲፱፡፩። ሮሜ ፱፡፳። ማቴ. ፲፱፡፴፩። ማቴ. ፲፭፡፳፭። ማቴ. ፱፡፳፭፡፳፱። ሉቃ. ፲፮፡፭። ይሁዳ ሄ። ቆላ. ፪፡፯። ፪ቆሮ. ፩፡፳፩። ሄዮሐ. ፭፡፲። ሮሜ ፲፭፡፩።

ጥር ፯ ቀን

ያየኸውን አሁንም ያለውን ከዚህም በኋላ ይሆን ዘንድ

ያለውን ጸፍ።

በእግዚአብሔር ተልካው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩ።—ያየነውንና የሰማነውን ለእናንተ ደግሞ እናወራለን

ችኋለን። ኅብረታችንም ካላባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው።

እኔ ራሴ እንደ ሆንሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ ፤ በእኔ እንደምታዩት ፤ መንፈስ ሥጋና እጥንት የለውምና . . . ይህንም ብሎ እጆቼንና እግሮቼን አሳያቸው።—ያየውም መስክሮአል ፤ ምስክሩም እውነት ነው ፤ እናንተም ደግሞ ታምኑ ዘንድ እርሱ እውነት እንዲናገር ያውቃል።

የእርሱን ግርማ አይተን እንጂ በብልሃት የተፈጠረውን ተረት ሳንከተል የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይልና መምጣት አስታወቅናችሁ።—አምነታችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን።

ራእይ. ፩፡፲፱። ፪ቆሮ. ፩፡፳፩። ሄዮሐ. ፩፡፫። ሉቃ. ሸ፪፡፱። ፴፱፡፱። ዮሐ. ፲፱፡፴፭። ፪ቆሮ. ፩፡፲፮። ሄዮሐ. ፩፡፭።

ጥር ፰ ቀን

አሁን ያለው።

ዛሬስ በመስተዋት በድንግግግግ እንደምናይ ነን።—አሁን ግን ሁሉ እንደ ተገዛለት ገና እናደም።

የጸና የትንቢት ቃል አለን ፤ ምድርም እስኪጠባ ድረስ የንጋትም ከከብ በልባችሁ እስኪወጣ ድረስ ፤ ሰው በጨለማ ስፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ይህን ቃል እየጠነቀቃችሁ መልካም ታደርጋላችሁ።— ሐግህ ለእግራ መብራት ፤ ለመንገዱ ብርሃን ነው።

ወዳጆች ሆይ ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያት ቀድሞ የተነገረውን ቃል አስቡ ፤ እነርሱ።—በመጨረሻው ዘመን በኃጢአተኝ ነት እንደ ገዛ ምቹታቸው እየሄዱ ዘባቾች ይሆናሉ ብለዋችኋልና።—መንፈስ ግን በግልጽ—በኋለኞች ዘመናት እንዳንዶች የሚያስቱ መናፍስትንና . . . የእጋንንትን ትምህርት እያዳመጡ ፤ ሃይማኖትን ይከፍሉ ይላል።

ልጆች ሆይ ፡ መጨረሻው ሰዓት ነው ።—ሌሊቱ አልፎአል ፡ ቀኑም ቀርቦአል ። እንግዲህ የጨለማውን ሥራ አውጥተን የብርሃንን ጋሻ ጦር እንልበስ ።

ራእይ ል፡፲፱። ልቆሮ ፡፲፫፡፲፪። ዕብ. ፪፡፳። ፪ኢጥ. ፩፡፲፱። መዝ. ፻፲፰፡፻፭። ይሁዳ ፲፮፡፲፰። ልጢሞ. ፱፡፩። ልዮሐ ፪፡፲፰። ሮሜ ፲፫፡፲፪።

ጥር ፱ ቀን

ከዚህ በኋላ ይሆን ዘንድ ያለው ።

ዓይን ያላየችው ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው አግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንደ ተጻፈ . . . ለአኛ አግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው ።—የእውነት መንፈስ . . . የሚመጣውን ይነግራችኋል ።

እነሆ ፡ ከደመና ጋር ይመጣል ፤ ዓይንም ሁሉ የወጉትም ያዩ ታል ፡ የምድርም ወገኖች ሁሉ ስለ እርሱ ዋይ ዋይ ይላሉ ። አዎን ፡ አሜን ።

ወንድሞች ሆይ ፡ ተስፋ እንደ ሌላቸው እንደ ሌሎች ደግሞ እንጻ ታዝኑ ፡ አንቀላፍተው ስላሉቱ ታውቁ ዘንድ አንወዳለን ። ኢየሱስ እንደ ሞተና እንደ ተነሣ ካመንን ፡ እንዲሁም በኢየሱስ ያንቀላፉቱን አግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ያመጣቸዋልና ። ጌታ ራሱ በትእዛዝ በመላክትም አለቃ ድምፅ በአግዚአብሔርም መሰከት ከሰማይ ይወርዳልና ፡ በክርስቶስም የሞቱ አስቀድመው ይነሣሉ ፤ ከዚያም በኋላ አኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው ፤ ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን ፤ እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን ።

ራእይ ል፡፲፱። ልቆሮ. ፪፡፱፡፲። ዮሐ. ፲፮፡፲፫። ራእይ ል፡፯። ልቶሐ. ፱፡፲፫፡፲፱። ፲፮፡፲፮።

ጥር ፲ ቀን

ከአኛ እያንዳንዱ ወደ ዝጊ መንገዱ እዘነበለ ።

ኖኅ . . . ወይን ተከለ ። ከወይን ጠጃም ጠጣና ሰከረ ።—አብ ራም . . . ሚስቱን ሥራን እንዲህ አላት . . . ስለ እንቺም ነፍሴ

ትድን ዘንድ ። አገቱ ነኝ በዪ ።—ይስሐቅም ያዕቆብን . . . አንተ ልጄ ጌላው ነህን ፤ እርሱም ።—እኔ ነኝ አለ ።—ሙሴ ተበሳጠ ፤ በከንፈሮቹም በስንፍና ተናገረ ።—ሰዎቹም ከስንቃቸው ወሰዱ ፡ እግዚአብሔር ንም አልጠየቁም ። ኢያሱም ከእነርሱ ጋር ሰላም እደረገ ።—ናታን ዳዊትን አለው . . . ኬጢያዊውን እርዮን በስይፍ መትተሃል ፤ ሚስቱ ንም ለእንተ ሚስት ትሆን ዘንድ ወስደሃል ።

እነዚህም ሁሉ በእምነታቸው ተመሰከረላቸው ።—በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቢዛነት በኩል እንዲያው ስጺጋው ይጸድቃሉ ።—እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ ።

ይህን የሠራው ስለ እናንተ እንዳይደለ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን ፡ ያላል ጌታ አግዚአብሔር ፤ . . . ስለ መንገዳችሁ እፈራና ተዋረዱ ።

ኢሳ. ፶፫፡፯። ዘፍጥ. ፱፡፳፡፳፩። ዘፍጥ. ፲፪፡፲፡፲፩፡፲፫። ዘፍጥ. ፳፯፡፳፩፡፳፬። መዝ. ፻፭፡፴፪፡፴፫። ኢያ. ፱፡፲፱፡፲፭። ፪ሳሙ. ፲፪፡፯፡፱። ዕብ. ፲፩፡፴፱። ሮሜ ፫፡፳፱። ኢሳ. ፶፫፡፯። ሕዝ. ፴፯፡፴፪።

ጥር ፲፩ ቀን

የአግዚአብሔር እድል ፈንታ ሕዝቡ ነው ።

እናንተም የክርስቶስ ናችሁ ክርስቶስም የአግዚአብሔር ነው ።—እኔ የውዴ ነኝ ፡ የእርሱም ምኞት ወደ እኔ ነው ።—እኔም የእርሱ ነኝ ።—በወያደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በአግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው ።

በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ እይደላችሁም ፤ ለሰዚህ በሥጋችሁ አግዚአብሔርን አክብሩ ።—እናንተን ግን እንደ ዛሬው ሁሉ የርሱቱ ሕዝብ ትሆኑለት ዘንድ አግዚአብሔር ወሰዶ ከብረት እቶን ከግብፅ አወጣችሁ ።

የአግዚአብሔር እርሻ ናችሁ ፤ የአግዚአብሔር ሕንፃ ናችሁ ።—ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤቱ ላይ የታመነ ነው ፤ እኛም የምንደፍርበትን የምንመክበትንም ተስፋ እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ ቤቱ ነን ።— ቅዱሳን ከሆናት . . . መንፈስዊ ቤት ።

እኔ በምሠራበት ቀን እነርሱ የእኔ ገንዘብ ይሆናሉ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ።—

ዘዳግ. ሸፀ፡፱። ፩ቆሮ. ፫፡፳፫። መኃል. ፯፡፲፩። መኃል. ፪፡፲፮። ገላ. ፪፡፳። ፩ቆሮ. ፮፡፲፱፡፳። ዘዳግ. ፱፡፳። ፩ቆሮ. ፫፡፱። ዕብ. ፫፡፮። ፩ጴጥ. ፪፡፭። ሚሊ. ፫፡፲፮።

ጥር ፲፪ ቀን

አሁን የሚታበዩትን ሰዎች ብፁዓን ብለን እንጠራቸዋለን።

ለዘላለም የሚኖር ስሙም ቅዱስ የሆነ፤ ከፍ ያለው ልዑል እንዲህ ይላል፡—የተዋረዱትን ሰዎች መንፈስ ሕያው አደርግ ዘንድ፤ የተቀጠቀጠውንም ልብ ሕያው አደርግ ዘንድ፤ የተቀጠቀጠና የተዋረደ መንፈስ ካለው ጋር በከፍታና በተቀደሰ ስፍራ እቀመጣለሁ።

ከዕቡያን ጋር ምርኮ ከመከፈል ከትሔታን ጋር በተዋረደ መንፈስ መሆን ይሻላል።—በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና።

እግዚአብሔር የሚጠላቸው ሰድስት ነገሮች ናቸው፤ ስባትንም ነፍሱ አቀብቃ ትጸየፈዋለች፤ ትዕቢተኛ ዓይን . . .።—በልቡ የታበየ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ ርኩስ ነው።

እቤቱ፤ መርምረኝ ልቤንም እወቅ፤ ፍተነኝ መንገዴንም እወቅ፤ በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ፤ የዘላለምንም መንገድ ምራኝ።

ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን። . . . ባሰብኳችሁ ጊዜ ሁሉ አምላኬን አመሰግናለሁ።—የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና።

ሚሊ. ፫፡፲፩። ኢሳ. ፶፮፡፲፭። ምሳ. ፲፮፡፲፱። ማቴ. ፭፡፫። ምሳ. ፯፡፲፮፡፲፮። ምሳ. ፲፮፡፭። መዝ. ፻፴፮፡፳፫፤ ፳፱። ፊል. ፩፡፪፡፫። ማቴ. ፭፡፭።

ጥር ፲፫ ቀን

አቤቱ፤ ሰላሳ እንደ መከራዋ ብዛት ማጽናናትህ ነፍሴን ደስ አሰኛት።

ልቤ ተሰፋ በቂረጠ ጊዜ . . . በድንጋይ ላይ ከፍ ከፍ አደረግኸኝ።

ጌታ ሆይ፤ ተጨንቄአለሁና መከታ ሁኔታ፤—ትክክህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱም ይደግፍሃል።

እኔም መውጫንና መግቢያን የማላውቅ ታናሽ ብላቴና ነኝ።—ከእናንተ . . . ማንም ጥበብ ቢገድለው . . . እግዚአብሔርን ይለምን . . . ይሰጠዋል።

ሰዚህም ነገር የሚበቃ ማን ነው?—በእኔ ማለት በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁ።—ጸጋዬ ያበቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና።

እንተ ልጅ፤ አይዘህ፤ ኃጢአትህ ተሰረየኛልህ።—ልጄ ሆይ፤ አይዘኸ፤ እምነትሽ አድኖኸል።

ነፍሴ በቅቤና በስብ እንደሚጠግቡ ትጠግባለች . . . በመኝታዬም አስብሃለሁ።

መዝ. ፲፫፡፲፱። መዝ. ፳፡፪። ኢሳ. ፴፭፡፲፱። መዝ. ፶፬፡፳፪። ስንጉ. ፫፡፯። ያሱ. ፩፡፭። ፪ቆሮ. ፪፡፲፮። ሮሜ. ፯፡፲፭። ፪ቆሮ. ፲፪፡፱። ማቴ. ፱፡፪፡፳፪። መዝ. ፳፪፡፭፡፮።

ጥር ፲፬ ቀን

የመስቀል ዕንቅፋት።

እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሽ ከሞ ይከተለኝ።

ዓለምን መውደድ ለእግዚአብሔር ጥል እንዲሆን አታውቁምን? እንግዲህ የዓለም ወጃጅ ሊሆን የሚፈቅድ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት ሆኖአል።—ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል።

በአርሱ የሚያምን አያፍርም።—እንግዲህ ከብሩ ለእናንተ ለምታ ምኑት ነው፤ ለማያምኑ ግን አናጢዎች የጣሉት ድንጋይ እርሱ የማዕ ዘን ራስ የዕንቅፋትም ድንጋይ የማሰናከያም ዓለት ሆነ።

ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለዓለም የተሰቀልሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ።—ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬአለሁ።—የክርስቶስ ኢየሱስም የሆኑቱ ሥጋን ከከፉ መሻቱና ከምኞቱ ጋር ሰቀሉ።

ብንጸና፡ ከእርሱ ጋር ደግሞ እንነግላለን፤ ብንክደው፡ እርሱ ደግሞ ይከደናል።

ገላ. ፭፡፲፩ = ማቴ. ፲፮፡፳፬ ። ያሱ. ፱፡፱ ። ዮሐ. ፲፬፡፳፪ = ሮሜ. ፱፡፴፫ ። ጵጵ. ፪፡፯፡፰ ። ገላ. ፮፡፲፬ ። ገላ. ፪፡፳፱ ። ገላ. ፭፡፳፱ ። ይጢሞ. ፪፡፲፪ ።

ጥር ፲፭ ቀን

የተመረጠች ወይን።

ለወዳጄ በፍሬያማው ኮረብታ ላይ የወይን በታ ነበረው። በዙሪያው ቆፈረ፡ ድንጋዮችንም ለቅሞ አወጣ፤ ምርጥ የሆነውንም አረግ ተክለበት፤ በመካከሉም ግንብ ሠራ። . . . ወይንንም ያፈራ ዘንድ ተማመነ፤ ዳሩ ግን ሆምጣጣ ፍሬ አፈራ።—እኔ የተመረጠች ወይን ፍጹምም እውነተኛ ዘር እድርጌ ተክሎኸ ነበር፤ እንቺ ግን ክፉ የእንግዳ ወይን ግንድ ሆነሽ እንዴት ተለወጥሽብኝ?

የሥጋ ሥራ የተገለጠ ነው እርሱም ዝሙት፤ ርኩሳት፤ . . . ጣዖትን ማምለክ፤ ምዋርት፤ ጥል፤ ክርክር፤ ቅንዓት፤ ቅጣ፤ . . . ምቀኝነት፤ መግደል፤ ስከር፤ . . . ይህንንም የሚመስል ነው። . . . የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት፤ ቸርነት፤ በጎነት፤ እምነት፤ የውሃት፤ ራስን መግዛት ነው።

እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ ነበረውም አባቴ ነው። ፍሬ የማያፈራውን በእኔ ያለውን ቅርንጫፍ ሁሉ ያስወግደዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውንም ሁሉ አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል። በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ። . . . ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከበራል።

ኤር. ፪፡፳፩ = ኢሳ. ፭፡፩፡፪ ። ኤር. ፪፡፳፩ = ገላ. ፭፡፲፱፡፳፩—ጳጵ. ፳፫፡፳፫ ። ዮሐ. ፲፭፡፩፡፪፡፱፡፳፫ ።

ጥር ፲፮ ቀን

አባ አባት ብለን የምንጮኸበትን የልጅነትን መንፈስ።

ኢየሱስ . . . ወደ ሰማይ ዓይኖቹን አነሣና እንዲህ አለ፡—አባት፤ ሆይ፤ . . . ቅዱስ አባት ሆይ፤ . . . ጸድቅ አባት ሆይ።—አባ አባት፤

ሆይ፤ . . . አለ።—ልጆች ስለ ሆናችሁ እግዚአብሔር አባ አባት ብሎ የሚጮኸ የልጁን መንፈስ በልባችሁ ውስጥ ላክ።—በእርሱ ሥራ ሁላችን በእንድ መንፈስ ወደ አብ መግበት አለንና። እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር በላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጽተኞች አይደላችሁም።

አንተ አባታችን ነህ፤ እቤቴ፤ አንተ አባታችን ነህ፤ ስምህም ከዘላለም ታዳጊያችን ነው።

ተነሥቼም ወደ አባቴ እሄዳለሁና፡—አባቴ ሆይ፤ በሰማይና በፊትህ በደልሁ፤ ወደ ፊትም ልጅህ ልባል እደገባኝም፤ ከሞያተኞችህ እንደ አንዱ እድርገኝ እለዋለሁ። ተነሥቶም ወደ አባቴ መጣ።

እንግዲህ እንደ ተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ።

ሮሜ. ፰፡፲፭ = ዮሐ. ፲፯፡፩፡፲፩፡፳፭ = ማር. ፲፱፡፴፮ = ገላ. ፱፡፯ = ኤፌ. ፪፡፲፰፡፲፱ = ኢሳ. ፶፫፡፲፮ = ሉቃ. ፲፭፡፲፰—ጳ = ኤፌ. ፭፡፩።

ጥር ፲፯ ቀን

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ . . . ክቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ያለውጣል።

ከዙፋኑ አምሳያ ላይ እንደ ሰው መልክ አምሳያ ነበረ። ከወገቡም አምሳያ ወደ ላይ የሚብለጨለጭ የወርቅ ምስያ አየሁ፤ ከወገቡም አምሳያ ወደ ታች እንደ እሳት ምስያ አየሁ፤ ከዙሪያውም ፀዳል ነበረ። . . . የእግዚአብሔር ክብር ምሳሌ መልክ ይህ ነበረ።

እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብለጨለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን።—ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም። ዳሩ ግን ቢገለጥ እርሱ እንዳለ እና የዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን።

ከእንግዲህ ወዲህ አድራቢም፡ ከእንግዲህም ወዲህ አይጠሙም።
—የእግዚአብሔርን ባሪያ የሙሴን ቅጽና የዘጉን ቅጽ ይዘምራሉ።

ፊላ. ፫፡ ፳፩፡ ፳፩። ሕዝ. ፩፡ ፳፯—፳፰። ፪ቆሮ. ፫፡ ፲፰። ፩ዮሐ.
፫፡ ፪። ራእይ ፯፡ ፲፯። ራእይ. ፲፭፡ ፫።

ጥር ፲፰ ቀን

በፊታችሁ ሕይወትንና ሞትን በረከትንና መርገምን እንደስቀመጥሁ

... እንግዲህ ... ሕይወትን ምረጥ።

የምዋቸን ሞት አልፈቅድምና፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ በለ
ዚህ ተመለሱና በሕይወት ኑሩ።

እኔ መጥቼ ባልነገርኳቸውስ ኃጢአት ዘመነባቸውም ነበር፤
አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምክንያት የላቸውም።—የጌታውንም ፈቃድ
አውቆ ያልተዘጋጀ እንደፈቃዱም ያላደረገ ያ ባሪያ እጅግ ይገረፋል።

የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ
ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው።—በልጁ
የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብ
ሔር ቀጣ በእርሱ ላይ ይኖራል አንጂ ሕይወትን አያይም።—ለመታ
ዘዝ ባሪያዎች እንድትሆኑ ራሳችሁ ለምታቀርቡለት፤ ለእርሱ ለምትታ
ዘዙለት ባሪያዎች አንድ ሆናችሁ አታውቁምን? ወይም ለሞት የኃጢአት
ባሪያዎች ወይም ለጽድቅ የመታዘዝ ባሪያዎች ናችሁ።

የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፡ እኔም ባለሁበት አገልጋዩ ደግሞ
በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝም ቢኖር አብ ያከብረዋል።

ዘዳግ. ፴፡ ፲፱። ሕዝ. ፲፭፡ ፴፪። ዮሐ. ፲፭፡ ፳፪። ሉቃ. ፲፪፡
፵፯። ሮሜ ፮፡ ፳፫። ዮሐ. ፫፡ ፴፭። ሮሜ ፮፡ ፲፭። ዮሐ. ፲፪፡ ፳፯።

ጥር ፲፱ ቀን

የሰሜን ነፋስ ሆይ፤ ተነሥ፤ ... በገነቱ ላይ ንፈስ፤ ሽቱውም ይፍሰል።

ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ያለ የሚያሰኝ አይመስ
ልም፤ ዳሩ ግን በኋላ ለሰመዱት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈ
ራላቸዋል።—የመንፈስ ፍሬ።

አባት ሰልጆቹ እንደሚረራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት
ይራራል።

የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት
ዕለት ይታደሳል። የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት፤
ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን
ይልቅ ያደርግልናልና፤ የሚታየው የጊዜው ነውና፤ የማይታየው
ግን የዘላለም ነው።

(ኢየሱስ) ምንም ልጅ ቢሆን፤ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን
ተማረ።—ከኃጢአት በቅር በነገር ሁሉ አንድ እኛ የተፈተነ ነው።

መኃል. ፱፡ ፲፮። ዕብ. ፲፪፡ ፲፩። ገላ. ፭፡ ፳፪። መዝ. ፲፪፡ ፲፫።
፪ቆሮ. ፱፡ ፲፮—፲፰። ዕብ. ፭፡ ፳። ዕብ. ፱፡ ፲፭።

ጥር ፳ ቀን

አቤቱ አምላኬ ሆይ፤ በልቤ ሁሉ አመሰግንሃለሁ፤ ለዘላለምም
ሰምህን እከብራለሁ።

ምስጋናን የሚሠዋ ያከብረኛል።—እግዚአብሔርን ማመስገን መል
ካም ነው፤ ልዑል ሆይ፤ ለሰምህም ዝማሬ ማቀረብ፤ በማለዳ ምሕረ
ትን፤ በሌሊትም እውነትህን ማውራት።

እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያመስግን።

ወንድሞች ሆይ፤ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደለ የሚያሰኝና
ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ። ዘንድ በእግዚአብ
ሔር ርንፈኝ እለምናችኋለሁ።—ኢየሱስ ... በዝደሙ ሕዝቡን እን
ዲቀድስ ከበር ውጭ መከራን ተቀዘለ። እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአ
ብሔር የምስጋናን መሥዋዕት፤ ማለት ለሰሙ የሚመሰክሩ የክንፈሮ
ችን ፍሬ፤ በእርሱ እናቀርባለን።—ሁልጊዜ ስለ ሁሉ በጌታችን በኢ
የሱስ ክርስቶስ ስም አምላካችንንና አባታችንን ስለ ሁሉ አመስግኑ።

የታረደው በግ ኃይልና በሰ ጠግነት ጥበብም ብርታትም ክብርም
የምስጋናም በረከትም ሊቀበል ይገባዋል።

መዝ. ፴፭፡ ፲፪። መዝ. ፵፱፡ ፳፫። መዝ. ፲፭፡ ፳፪። መዝ. ፲፱፡
፳፯። ሮሜ ፲፪፡ ፩። ዕብ. ፲፫፡ ፲፪። ፲፭። ኤፌ. ፭፡ ፳። ራእይ ፭፡ ፲፪።

ጥር ፳፩ ቀን

ሰው በታናሽነቱ ቀንበር ቢሸከም መልካም ነው።

ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው፣ በሸመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም።

የቀጡን የሥጋችን አባቶች ነበሩን እናፍራቸውም ነበር፤ እንደ ትስ ይልቅ ለመናፍስት አባት አብልጠን ልንገዛና በሕይወት ልንኖር በተገባን? እነርሱ መልካም ሆኖ እንደ ታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ነበርና፤ እርሱ ግን ከቅድስናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል።

እኔ ሳልጨነቅ ሳትሁ፤ አሁን ግን ቃልህን ጠበቅሁ። ሥርዓ ትህን እማር ዘንድ ያለጨነቅኸኝ መልካም ሆነልኝ።

ለእናንተ የማለባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እስ ጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የከፉ ነገር አይደለም።—እንግዲህ በጊዜው ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከቃይለኛው ከእግዚአብሔር እጅ በታች ራሳችሁን አዋርዱ።

ሰቆቃ. ፫፣ ፳፮። ምሳ. ፳፪፣ ፮። ሰብ. ፲፪፣ ፱፣ ፲። መዝ. ፪፻፳፣ ፳፮፣ ፫፩። ኤር. ፳፱፣ ፲፩። ልዑጥ. ፳፣ ፮።

ጥር ፳፪ ቀን

ሰው... እግዚአብሔርን ቢበድል ስለ እርሱ የሚለምን ማን ነው?

ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱም የኃጢአታችን ማስተስሪያ ነው፤ ለኃጢአታችንም ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ኃጢአት እንጂ።—እርሱንም እግዚአብሔር በአምነት የሚገኝ በደሙም የሆነ ማስተስሪያ አድርጎ አቆመው፤ ይህም በፊት የተደረገውን ኃጢአት በእግዚአብሔር ችሎታ ስለ መተው ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው፤ ራሱም ጻድቅ እንዲሆን በኢየሱስም የሚያምነውን እንዲያጸድቅ አሁን በዚህ ዘመን ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው።

እየራራለት።—ቤዛ እግኝቻለሁና ወደ ጉድጓድ እንዳይወርድ አድነው ቢለው።

እንግዲህ ለእዚህ ነገር ምን እንላለን? እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው፤ የሚከራከርንን ስለ ማን ነው? የሞተው፤ ይልቁንም ከሙታን የተነሣው፤ በእግዚአብሔር ቀኝ ያለው፤ ደግሞ ስለ እኛ የሚግልደው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው።

ልሳሙ. ፪፣ ፳፭። ልዑሐ. ፪፣ ፩፣ ፪። ሮሜ. ፫፣ ፳፭፣ ፳፮። ኢዮብ. ፴፫፣ ፳፬። ሮሜ. ፰፣ ፴፩፣ ፴፫፣ ፴፬።

ጥር ፳፫ ቀን

እግዚአብሔር ጽድቃችን።

ሁላችን እንደ ርኩስ ሰው ሆነናል፤ ጽድቃችንም ሁሉ እንደ መርገም ጨርቅ ነው።

በእግዚአብሔር ኃይል እንባለሁ፤ አቤቱ፤ ጽድቅህን ብቻ አስባለሁ።—አክሊልን እንደለበስ ሙሽራ፤ በጌጥ ሽልማትም እንዳጌጠች ሙሽራ፤ የማዳንን ልብስ አልብሰኝልና፤ የጽድቅንም መገናኛጌያ ደርባልኝልና። በእግዚአብሔር አጅግ ደስ ይለኛል፤ ነፍሴም በአምላኬ ሐሜት ታደርጋለች።

ከሁሉ የተሻለ ልብስ አምሙና አልብሱት።—ያጌጠና የተጣራ ቀጭን የተለባ እግር ልብስ እንድትገናኝ፤ ተለጥቶአታል። ቀጭኑ የተለባ እግር የቅዱሳን ጽድቅ ሥራ ነውና።

ከሁሉ ይልቅ ለለሚበልጥ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ጌታዬ አውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን አቋጥራለሁ፤... ክርስቶስንም እንኝ ዘንድ፤ በክርስቶስም በማመን ያለው ጽድቅ ማለት በአምነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ጽድቅ እንጂ።

ኤር. ፳፫፣ ፮። ኢሳ. ፳፬፣ ፮። መዝ. ፪፣ ፲፮። ኢሳ. ፳፩፣ ፲። ሉቃ. ፲፭፣ ፳፪። ራእይ. ፲፱፣ ፳። ፈል. ፫፣ ፳፣ ፱።

ጥር ፳፬ ቀን

በክብር እንዱ ኮከብ ከሌላው ከከብ ይለያል።

እነርሱ . . . በመንገድ፡—ከሁሉ የሚበልጥ ግን ይሆን ! ተባብሎ ነበርና . . . ተቀምጦም አሥራ ሁለቱን ጠርቶ፡—ሰው ፊተኛ ሊሆን ቢወድ ከሁሉ በኋላ የሁሉም አገልጋይ ይሁን አላቸው።—ትሕትናን እንደ ልብስ ታጠቁ፤ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማልና፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል። እንግዲህ በጊዜው ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከኃይለኛው ከእግዚአብሔር እጅ በታች ራሳችሁን አዋርዱ።

በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ይህ አሳብ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን። የባሪያን መልክ ይዞ በሰው ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ። በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው፤ ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው፤ . . . ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንዘረከኩ ዘንድ።

ጥበበኞቹም እንደ ሰማይ ፀዳል፤ ብዙ ለሦችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም ይደምቃሉ።

፩ ቆሮ. ፲፭፡፱፩ ። ማር. ፱፡፴፱፡፴፭ ። ፩ ጴጥ. ፭፡፭፡፮ ። ፊል. ፪፡፭፡፱፡፲። ዳን. ፲፱፡፲።

ጥር ፳፭ ቀን

ጨለማ በእንተ ዘንድ አይጨልምም።

ዓይኖቹ በሰው መንገድ ላይ ናቸው፤ እርምጃውንም ሁሉ ያያል። ኃጢአትን የሚሠሩ ይሰወሩበት ዘንድ ጨለማ ወይም የሞት ጥላ የለም።—ሰው በሰውር ቢሸሸግ፤ እኔ አላየውምን ? ሰማደንና ምድርን በየሞላሁ እኔ አይደለሁምን ?

ከሌሊት ግርማ . . . በጨለማ ከሚሄድ ከፉ ነገር . . . አትፈረም። ልዑልን መጠጊያህ አደረግህ። ከፉ ነገር ወደ አንተ አይቀርብም፤ መቅሠፍትም ወደ ቤትህ አይገባም።—እግርህን ለመናወጥ አይሰጠውም፤ የሚጠብቅህም አይተኛም። እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፤ እግ

ዚአብሔርም በቀኝ እጅህ በኩል ይጋርድሃል። ፀሐይ በቀን አያቃጥ ልዘም ጨረቃም በሌሊት። እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሃል።

በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ከፉን አልፈራም።

መዝ. ፲፱፱፡፲፪ ። ኢዮብ ፴፬፡፳፩፡፳፪ ። ኤር. ፳፫፡፳፱ ። መዝ. ፲፡፭፡፮፡፱፡፲። መዝ. ፶፭፡፫፡፭፡፮ ። መዝ. ፳፪፡፬።

ጥር ፳፮ ቀን

አንተ የቀሠፍኸውን እነርሱ አላድደዋል።

እኔ ጥቂት ብቻ ተቂጥቼ ላለሁ እነርሱ ከፋትን . . . አገዙት። ወንድሞች ሆይ፤ ሰው በማናቸውም በደል ስንኳ ቢገኝ፤ መንፈሳውን የሆናችሁ አናንተ እንደዚህ ያለውን ሰው በየውሃት መንፈስ አቅኑት፤ አንተ ደግሞ እንዳትፈተን ራሳህን ጠብቁ።

ኃጢአተኛን ከተላላተበት መንገድ የሚመልሰው ነፍሱን ከሞት እንዲያድን፤ የኃጢአትንም ብዛት እንዲሸፍን ይወቅ።—ድፍረት የሌላቸውን አጽኑአቸው፤ ለደካሞች ትጉላቸው፤ ለውን ሁሉ ታገሙ።

እርስ በርሳችን አንፈራረድ፤ ይልቁን ግን ለወንድም እንቅፋትን ወይም ግለናክያን ማንም እንዳያኖርበት ይህን ቀረጡ።—እኛም ኃይለኞች የሆንን የደካሞችን ድካም እንድንሸከም ራሳችንንም ደስ እንዳናለኝ ይገባናል።

ቆሮ. . . ስለ ዓመፃ ደስ አይለውም።—እንደ ቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ።

መዝ. ፳፭፡፳፮ ። ዘክ. ፩፡፲፭ ። ገላ. ፮፡፩ ። ያሱ. ፭፡፳ ። ፩ተሱ. ፭፡፲፬ ። ሮሜ ፲፬፡፲፫ ። ሮሜ ፲፭፡፩ ። ፩ ቆሮ. ፲፫፡፱፡፲፪ ።

ጥር ፳፯ ቀን

በክርስቶስ ዘፍርድ ወንበር።

የእግዚአብሔር ፍርድ እውነተኛ እንደሆነ እናውቃለን።—የሰው ልጅ በከብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱ ጋር ቅዱሳን መለእክቱ ሁሉ፤

በዚያን ጊዜ በክብር ዙፋን ይቀመጣል፤ እሱም ሁሉ ዘፈቱ ይሰበሰብ ባሉ፤ እረኛም በጎቹን ከፍተኞች እንደሚለይ እርሱ በርሳቸው ይለያቸዋል።

በዚያን ጊዜ ጸድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ።—እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሰታቸዋል? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው፤ የሚከንንስ ማን ነው? የሞተው፤ ይልቁንም ከሙታን የተነሣው፤ በእግዚአብሔር ቀኝ ያለው፤ ደግሞ ስለ እኛ የሚማልደው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው።—እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ነኝ፤ የለባቸውም።

ከዓለም ጋር እንዳንከብን በጌታ እንገሠጻለን።

ደቆሮ ሄ፡፲። ሮሜ ፪፡፪። ማቴ. ሸ፩፡፴፪። ማቴ. ፲፫፡፵፫። ሮሜ ፰፡፴፫። ሮሜ ፰፡፩። ደቆሮ. ፲፩፡፴፪።

ጥር ፳፰ ቀን

እኔ . . . የሚያበራ የንጋት ኮከብ ነኝ።

ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል።

ሌሊቱ አልፎአል፤ ቀኑም ቀርቦአል። እንግዲህ የሠለማውን ሥራ አውጥተን የብርሃንን ጋሻ ጦር እንልበስ።—ወደ ሆይ፤ ቀኑ እስኪነፍስ፤ ጥላውም እስኪሸሽ ድረስ ተመለስ፤ በቅመም ተራራ ላይ ሚዳቋውን ወይም የዋላውን እምቦላ ምሰል።

እንዲሁ . . . ጉበኛ ሆይ፤ ሌሊቱ ምን ያህል ነው? ብሎ ጠራኝ። ጉበኛውም፤—ይነጋል ደግሞም ይመሻል፤ ትጠይቁ ዘንድ ብትወድዱ ጠይቁ፤ ተመልሳችሁም ኑ አለ።

እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ።—የንጋትን ኮከብ እስጠዋለሁ።

ጊዜው መቼ እንዲሆን አታውቁምና ተጠንቀቁ፤ ትጉ፤ ጸልዩም። ዜቱን ትቶ ወደ ሌላ እገር እንደ ሄደ በው ነው፤ ለባሮቹም ሥልጣን ለእያንዳንዱም ሥራውን ሰጥቶ ዘረኛውን እንዲተጋ አዘዘ። ድንገት

መጥቶ ተኝታችሁ እንዳያገኛችሁ ስለዚህ ትጉ። ለእናንተም የምንገራችሁን ለሁሉ እላለሁ፤ ትጉ።

ራእይ ሸ፩፡፲፮። ዘኁል. ሸ፩፡፲፮። ሮሜ ፲፫፡፲፪። መዓል. ፪፡፲፮። ኢሳ. ሸ፩፡፲፪። ሮሶ. ፩፡፲፪። ራእይ. ፪፡፳፭። ማር. ፲፫፡፴፫። ፴፫፡፴፮። ፴፮፡፴፮።

ጥር ፳፱ ቀን

ብዙ ሕዝብ አየና አዘነላቸው።

ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው።—ከጋጢእት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ፤ ዘድክ ግችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም።—ላልተማሩትና ለሚሰቱት ሊራራላቸው ይችላል።—መጣም ተኝተው እንኛቸው፤ ዲጥ ርስንም፤—ስምዖን ሆይ፤ ተኝተሃልን? እንዲት ስዓት ስንኳ ልትተጋ አልቻልህምን? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉ ጸልዩም፤ መንፈስህ ተዘጋ ጅታለች፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው።

አባት ለልጆቹ እንደሚራራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራል፤ ፍጥረታችንን እርሱ ያውቃልና፤ አቤቱ፤ እኛ አፈር እንደ ሆንን እስብ።

አቤቱ፤ አንተ ግን መሐሪና ርኅሩኅ አምላክ ነህ፤ መዓትህ የራቀ ምሕረትህም እውነትህም የበዛ፤ ወደ እኔ ተመልከት ማረኝም፤ ለባሪ ያህ ኃይልህን ስጥ፤ የሴት ባሪያህንም ልጅ አድን።

ማቴ. ፲፬፡፲፬። ዕብ. ፲፫፡፳። ዕብ. ፱፡፲፭። ዕብ. ፭፡፪። ማር. ፲፬፡፴፮። ፴፭፡፳። መዝ. ፲፪፡፲፫። ፲፬፡፳። መዝ. ፳፭፡፲፭። ፲፮፡፲፮።

ጥር ፴ ቀን

ቅጥርሽን መዳን በሮችሽንም ምስጋና ብለሽ ትጠሪያለሽ።

ለከተማይቱ ቅጥር አሥራ ሁለት መሠረቶች ነበሩለት፤ በእነርሱም ውስጥ የአሥራ ሁለቱ የበጉ ሐዋርያት ስሞች ተጽፈው ነበር። ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገርኝና የእግዚአብሔር ቤተ

ሰዎች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጻተኞች አይደላችሁም ። በሐዋርያ ትና በነቢያት መሠረት ሳይ ታንጸችኋል ፤ የማዕዘኑም ራስ ድንጋይ ክር በቶስ ኢየሱስ ነው ፤ በእርሱም ሕንጻ ሁሉ እየተጋጠመ በጌታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ያድጋል ፤ በእርሱም እናንተ ደግሞ በእግዚአብሔር መኖሪያ ለመሆን በመንፈስ አብራችሁ ትሠራላችሁ ።—ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደ ሆነ . . . በሰውም ወደ ተጣለው በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ወደ ተመረጠና ክቡር ወደ ሆነው ወደ ሕያው ድንጋይ ወደ እርሱ እየቀረባችሁ ፤ እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱሳን ከህናት እንድትሆኑ መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ ።

አቤቱ ፡ በጽዮን ለአንተ ምስጋና ይገባል ።

ኢ.ላ. ጽ ፡ ፲፭ ። ራኦይ ጽፎ ፡ ፲፬ ። ኤፌ. ደ ፡ ፲፱—ጽፎ ። ፩ኢጥ ። ፪ ፡ ፫—ጽ ። መዝ. ፳፬ ፡ ፩ ።

የካቲት ፩ ቀን

ማንም ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት ትመጣለች ።

በጌታ የሚሞቱ ሙታን ብፁአን ናቸው ። . . . ከድካማቸው ያርፉ ዘንድ ፤ ሥራቸውም ይከተላቸዋል ።—ክፉዎች በዚያ መናደዳቸውን ይተዋሉ ፤ በዚያም ደካሞች ያርፋሉ ።—ሳሙኤል ሳኦልን—ለምን አወክኸኝ? ለምንስ አስነሣኸኝ? አለው ።

አንተ በምትሄድበት በሲኦል ሥራና አሳብ እውቀትና ጥበብ አይገኝምና እጅህ ለማድረግ የምታገኘው ሁሉ እንደ ኃይልህ አድርግ ።—አቤቱ ፡ ሙታን የሚያመስግኑህ አይደሉም ፤ ወደ ሲኦልም የሚወርዱ ሁሉ ።

በመሥዋዕት እንደሚደረግ ፤ የእኔ ሕይወት ይሠዋልና ፤ የምሄድ በትም ጊዜ ደርሶአል ። መልክሙን ገድላ ተጋድዬአለሁ ፤ ሩጫውን ጨርሼአለሁ ፤ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ ፤ ወደፊት የጽድቅ አክሲል ተዘጋጅቶልኛል ፤ ይህንም ጸድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያሰረክባል ።

እንግዲያስ የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላዋል ። ወደ ዕረፍቱ የገባ ፤ እግዚአብሔር ከሥራው አንዳረፈ ፤ እርሱ ደግሞ ከሥራው አርፎአልና ።

ዮሐ. ፱ ፡ ፩ ። ራኦይ ፲፬ ፡ ፲፫ ። ኢዮብ ፫ ፡ ፲፮ ። ፩ሳሙ. ፳፭ ፡ ፲፭ ። መዝ. ፱ ፡ ፲ ። መዝ. ፻፲፫ ፡ ፳፭ ። ደጢሞ. ፱ ፡ ፯—፳ ። ዕብ. ፱ ፡ ፱ ።

የካቲት ፪ ቀን

ዓለቱን ሙታ ፤ ውኆችም ወጡ ፤ ወንዞችም ጉረፉ ።

አባቶቻችን ሁሉ ከደመና በታች ነበሩ ሁሉም በባሕር መካከል ተሻገሩ ፤ ሁሉም ሙሴን ይተባበሩ ዘንድ በደመናና በባሕር ተጠመቁ ፤ ሁሉም ያን መንፈሳዊ መብል በሉ ፤ ሁሉም ያን መንፈሳዊ መጠጥጠጡ ፤ ይከተላቸው ከነበረው ከመንፈሳዊ ዓለት ጠጥተዋልና ፤ ያም ዓለት ክርስቶስ ነበረ—ከጭፍሮች አንዱ ንኑን በጦር ወጋው—ወዲያ ውም ደምና ውኃ ወጣ— እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቂስለ ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ ፤ የደኅንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ ፤ በእርሱም ቀሳሳ እኛ ተፈወስን ።

ሕይወት እንዲሆንላችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም ።—ሕዝቤ ሁለቱን ክፉ ነገሮች አድርገዋልና ፤ እኔን የሕያውን ውኃ ምንጭ ትተውኛል ፤ የተቀደዱትንም ጉድጓዶች ፤ ውኃውን ይይዙ ዘንድ የማይችሉትን ጉድጓዶች ፤ ለራሳቸው ቆፍረዋል ።

ማንም የተጠግባ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ ።—የተጠግም ይምጣ ፤ የወደደም የሕይወትን ውኃ እንዲያው ይውሰድ ።

መዝ. ፳፯ ፡ ፳ ። ፩ቆሮ. ፲ ፡ ፩—፪ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፴፬ ። ኢላ. ፶፫ ፡ ፭ ። ዮሐ. ፭ ፡ ፵ ። ኤር. ፪ ፡ ፲፫ ። ዮሐ. ፯ ፡ ፴፮ ። ራኦይ ፳፪ ፡ ፲፮ ።

የካቲት ፫ ቀን

የእግዚአብሔር ዛፎች . . . ይጠግባሉ ።

ለእስራኤል እንደ ጠል እሆነዋለሁ ፤ እንደ አበባም ያብባል ፤ እንደ ሊባናስም ሥሩን ይሰድዳል ። ቅርንጫፎቻም ይዘረጋሉ ፤ ውበ

ቁም እንደ ወይራ ፡ ሽታውም እንደ ሊባኖስ ይሆናል ፡—በእግዚአብሔር የታመነ እምነቱም እግዚአብሔር የሆነ ሰው ቡሩክ ነው ፡ በውኃ አጠገብ እንደ ተተክለ ፡ በወንዝም ዳር ሥሩን እንደሚዘረጋ ሙቀትም ሲመጣ እንደማይፈራ ቅጠሉም እንደሚለመልም ፡ በድርቅ ዓመትም እንደማይሠጋ ፍሬውንም እንደማያቋርጥ ዛፍ ይሆናል ፡

ረጅሙን ዛፍ ዝቅ ያደረግሁ ፡ አጭሩንም ዛፍ ከፍ ያደረግሁ ፡ የለመለመውንም ዛፍ ያደረቅሁ ፡ የደረቀውንም ዛፍ ያለመለምሁ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ ፡

ጸድቅ እንደ ዘንባባ ያፈራል ፡ እንደ ሊባኖስ ዝግባም ያድጋል ፡ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተተክለዋል ፡ በእምላካችንም አደባባይ ውስጥ ይበቅላሉ ፡ ያን ጊዜ በለመለመ ሽምግልና ያፈራሉ ፤ ደስተኞችም ሆነው ይኖራሉ ፡

መዝ. ፻፲ ፡ ፲፮ ፡ ሆሴ. ፲፱ ፡ ፭ ፡ ፮ ፡ ኤር. ፲፮ ፡ ፮ ፡ ፭ ፡ ሕዝ. ፲፯ ፡ ፳፬ ፡ መዝ. ፲፭ ፡ ፲፪—፲፬ ፡

የካቲት ፬ ቀን

እባክህ ክብርህን አላየኝ።

በክርስቶስ ፊት የእግዚአብሔርን የክብሩን እውቀት ብርሃን እንዲሰጥ በልባችን ውስጥ የበራ ፡—በጨለማ ብርሃን ይብራ ያለ እግዚአብሔር ነውና ፡—ቃል ሥጋ ሆነ ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን ፡ መቼም ቢሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድ ሰንኳ የለም ፤ በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጁ እርሱ ተረከው ፡

ነፍሴ ወደ ሕያው አምላክ ተጠማች ፤ መቼ እደርሳለሁ ? የአምላክንስ ፊት መቼ አያለሁ ?—አንተ ፊቴን እሹት ባለህ ጊዜ—እቤቱ ፤ ፊትህን እሻለሁ ልቤ እንተን አለ ፡

እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይክደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብለጨለቁን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን ፡—አባት ሆይ ፡

ዓለም ላይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝን ክብራን እንዲያዩ እኔ ባለሁበት የሰጠኸኝ እነርሱም ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ እወዳለሁ ፡

ዘፀ. ፴፫ ፡ ፲፭ ፡ ይፋር. ፱ ፡ ፮ ፡ ዮሐ. ፩ ፡ ፲፬ ፡ ፲፭ ፡ መዝ. ፵፩ ፡ ፪ ፡ መዝ. ፳፮ ፡ ፭ ፡ ይፋር. ፫ ፡ ፲፭ ፡ ዮሐ. ፲፮ ፡ ፳፬ ፡

የካቲት ፭ ቀን

ቃልህ ሕያው እድርገኛል።

ፊተኛው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ሆነ ተብሎ ተጽፎአል ፤ ጌላኛው አዳም ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ሆነ ፡ ሕ አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው እንዲሁደግሞለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታልና ፡—ትንሣዔና ሕይወት እኔ ነኝ ፤ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል ፤ ሕያው የሆነም የሚያምንብኝ ሁሉ ለዘላለም አይሞትም ፡

በእርሱ ሕይወት ነበረች ፤ ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች ፡ ለተቀበሉት ሁሉ ግን ፤ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው ፤ እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም ፡

ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው ፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም ፤ እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው ፡—የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና ፤ የሚሠራም ፡ ሁለትም እፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሰለ ነው ፤ ነፍሱንና መንፈስንም ጅግተንና ቅልጥምንም እለኪለይ ድረስ ይወጋል ፤ የልብንም ሰሜትና አሳብ ይመረምራል ፡

መዝ. ፻፲፭ ፡ ፱ ፡ ይፋር. ፲፭ ፡ ፵፭ ፡ ዮሐ. ፩ ፡ ፳፮ ፡ ዮሐ. ፲፩ ፡ ፳፭ ፡ ዮሐ. ፩ ፡ ፱ ፡ ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ዮሐ. ፯ ፡ ፵፫ ፡ ዕብ. ፱ ፡ ፲፪ ፡

የካቲት ፮ ቀን

ድርሻህና ርሰትህ እኔ ነኝ።

በሰማይ ያለኝ ምንድር ነው? በምድርስ ውስጥ ከአንተ ዘንድ ምን እሻለሁ? የልቤ እምላክ ሆይ ፡ ልቤና ሥጋዬ አለቀ ፤ እግዚአብሔር

አግዚአብሔር በምሕረቱ ባለ ጠጋ ስለ ሆነ ፡ ከወይደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን ። እኛ ፍጥረት ነንና ፤ እንመላለስበት ዘንድ አግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን ።—ልጁ በገዢ ወንድሞች መካከል በክፍር ይሆን ዘንድ ፤ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና ።

ቢገሰጥ እርሱ አንዳለ እናየዋለንና እርሱን አንድንመስል እናውቃለን ።—ከብርሀን ሳይ አጠግባለሁ ።

ድል የሚነሣ ይህን ይወርሳል አምላክም አሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆንኛል።—ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን ፤ ማለት የአግዚአብሔር ወራሾች ነን ፡ . . . ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን ።

ዘፍጥ. ሸ፡፳፮ ። የሐዋ. ፲፯፡፳፱ ። ሊፌ. ፪፡፱፡፭፡፲ ። ሮሜ. ፮፡፳፱ ። ሸዮሐ. ፫፡፪ ። መዝ. ፲፯፡፲፭ ። ራእይ. ፳፭፡፯ ። ሮሜ. ፳፡፲፯ ።

የካቲት ፲ ቀን

አዳም . . . ልጅን በምሳሌው እንደ መልክ ወለደ ።

ክርስቲስ ነገር ንጹሕን ሊያወጣ ማን ይችላል?—እነሆ ፤ በዓመፃ ተፀነስሁ ፤ እናቱም በኃጢአት ወለደችኝ ።

በበደላችሁና በኃጢአታችሁ ሙታን . . . እንደ ሌሎችም ደግሞ ከፍጥረታችን የቀሣ ልጆች ነበርን።—እኔ ግን ከኃጢአት በታች ለሆን የተሸጥሁ የሥጋ ነኝ። የማደርገውን አላውቅም፤ የምጠላውን ያን አደርጋለሁና። በእኔ ማለት በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁና።

ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ ። በአንድ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደ ሆኑ ።—በአንድ ሰው በደል ብዙዎቹ ሞተዋልና ፤ ነገር ግን የአግዚአብሔር ጸጋና በአንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የሆነው ስጦታ ከዚያ ይልቅ ለብዙዎች በዛ።

በክርስቶስ ኢየሱስ ያሰው የሕይወት ማፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት እውጥቶኛልና ።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሣትን ለሚሰጠን ለአግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ።

ዘፍጥ. ፭፡፫ ። ኢዮብ ፲፱፡፱ ። መዝ. ፱፡፭ ። ሊፌ. ፪፡፱፡፫ ። ሮሜ. ፯፡፲፱፡፲፭፡፲፭ ። ሮሜ. ፭፡፲፱፡፲፱ ። ሮሜ. ፭፡፲፭ ። ሮሜ. ፰፡፪ ። ሸዮሐ. ፲፭፡፱፯ ።

የካቲት ፲፩ ቀን

የምቤሻቦት ዓመት ደርሶአል ።

አምሳኛውን ዓመት ትቀድሳላችሁ ፤ በምድሪቱም ለሚኖሩባት ሁሉ ነጻነትን ታውጃላችሁ ፤ እርሱ ስእናንተ ኢየሴልዩ ነው ፤ ሰው ሁሉ ወደ ርስቱና ወደ ወገኑ ይመለስ ።

ሙታንህ ሕያዋን ይሆናሉ ፤ ራሳዎችም ይነሣሉ ። በምድር የምትኖሩ ሆይ ፤ ጠልህ የብርሃን ጠል ነውና ፤ ምድርም ሙታንን ታወጣለችና ንቁ ዘምሩም ።

ጌታ ራሱ በትእዛዝ በመላእክትም አስቃ ድምፅ በአግዚአብሔርም መለከት ከሰማይ ይወርዳልና ፤ በክርስቶስም የሞቱ ተስቀድመው ይነሣሉ ፤ ከዚያም በኋላ እኛ ሕያዋን ሆንን የምንቀረው ፤ ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን ፤ እንዲሁም ሁል ጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን ።

ከሲኦል አጅ እታደጋቸዋለሁ ፤ ከሞትም እቢዣቸዋለሁ ፤ ሞት ሆይ ፤ ቸንፈርህ ወዴት አለ ፤ ሲኦል ሆይ ፤ ማጥፋትህ ወዴት አለ ፤

ተቤገርአቸው ብርቱ ነው ፤ ስሙም የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው ።

ኢሳ. ፳፫፡፱ ። ዘሐዋ. ፳፭፡፲ ። ኢሳ. ፳፯፡፲፱ ። ሸተሰ. ፱፡፲፯፡፲፯ ። ሆሌ. ፲፫፡፲፱ ። ሌር. ፶፡፱፱ ።

የካቲት ፲፪ ቀን
በጦድረ በዳ በፈተና ቀን ።

ማንም ሲፈተን—በእግዚብሔር እፈተናለሁ አይበል፤ እግዚአብሔር በክፉ እይፈተኝም፤ እርሱ ራሱን ማንንም እይፈተኝም ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል። ከዚህ በኋላ ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች።

በጦድረ በዳም ምኞትን ተመኙ፤ በበረሃም እግዚአብሔርን ተፈታተኑት።

ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስ መልቶበት . . . በመንፈስም ወደ ጦድረ በዳ ተመሮቶ፤ እርባ ቀን ከዲያብሎስ ተፈተነ። በነዚያም ቀኖች ምንም አልበላም፤ ከተጨረሰም በኋላ ተራበ። ዲያብሎስም፡—የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፤ ይህን ድንጋይ፡—እንጀራ ሁን ብለህ እዘዝ አለው።

እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተኑትን ሲረዳ ችው ይችላል።—ስምዖን ስምዖን ሆይ፤ እነሆ፤ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሲያበጥራችሁ ለመነ፤ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ አማለድሁ።

ዕብ. ፫፡፭። ያዕ. ፩፡፲፫—፲፭። መዝ. ፻፩፡፲፱። ሉቃ. ፪፡፫—፫። ዕቁ. ፪፡፲፭። ሉቃ. ፳፪፡፴፩፡፴፪።

የካቲት ፲፫ ቀን
ብርሃን ለዳድቃን፤ ደስታም ስልብ ቅኖች ወጣ።

በልቅሶ የሚዘሩ በደስታ ይለቅማሉ። በሄዱ ጊዜ፤ ዘራቸውን ተሸክመው እያለቀሱ ተሰማሩ፤ በተመሰሉ ጊዜ ግን ነዶአቸውን ተሸክመው ደስ እያላቸው ይመጣለሁ።

የምትዘራው የሚሆነውን አካል አይደለም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ ለሕያው ተሰፋ . . . እንደ ምሕረቱ ብዛት ሁለተኛ የወለደን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ

ከና አባት ይባረክ። በዚህም እጅግ ደስ ይላችኋል፤ ነገር ግን በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ አብልጦ የሚከበር የተፈተነ እምነታችሁ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ፤ ለምስጋናና ለክብር ለውዳ ሴም ይገኝ ዘንድ አሁን ስጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና እዝናችኋል።

መዝ. ፺፮፡፲፩። መዝ. ፻፳፭፡፭፡፮። ጳጳሮ. ፲፭፡፴፯። ጳጳሩ. ፩፡፫፡፯።

የካቲት ፲፬ ቀን
በተኛህ ጊዜ አትፈራም፤ ትተኛለህ፤ እንቅልፍህም የጣፈጠ ይሆንልሃል።

ብርቱ ዐውሎ ነፋስም ተነሣና ውኃ በታንኳይቱ እስኪሞላ ድረስ ማዕበሉ በታንኳይቱ ይገባ ነበር። እርሱም በስተኋላዋ ትራስ ተንተርሰ ተኝቶ ነበር።

በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በእንዳች አትጨነቁ። እከምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ለባችሁንና አላባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል።

በሰላም እተኛሰሁ አንቀላፋሰሁም፤ አቤቱ፤ አንተ ብቻህን በእምነት አሳድረኸኛልና።—ለወዳጆቹ እንቅልፍን በሰጠ ጊዜ።

እስጢፋኖስም፡—ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ነፍሴን ተቀበል ብሎ ሲጠራ ይወግሩት ነበር። ተንበርክኮም፡—ጌታ ሆይ፤ ይህን ኃጢአት አትቀጠርባቸው ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህንም ብሎ አንቀላፋ።—ከሥጋ ተለይተን . . . በጌታ ዘንድ ማደር።

ምሳ. ፫፡፳፱። ማር. ፱፡፴፯፡፴፰። ፈል. ፱፡፯፡፯። መዝ. ፱፡፭። መዝ. ፻፳፮፡፪። የሐዋ. ፯፡፶፱፡፷። ጳጳሮ. ፭፡፭።

የካቲት ፲፭ ቀን
የቀጣህን ጽናት ማን ያውቃል?

ከስድስት ሰዓትም ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ፡—ኤሎሂ ኤሎሂ ሳማ

በበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህም፡—አምላኬ አምላኬ፣ ሰለ ምን ተውኸኝ? ማለት ነው፡—እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ።

እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም።— በአምነት ከጸደቀን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ።—ክርስቶስ ሰለ እኛ እርግጥን ሆኖ ከሕግ እርግጥን ዋጀን።

በእርሱ በኩል በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልከታልና። ፍቅርም እንደዚህ ነው፤ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ እንደ ወደደን ስለ ኃጢአታችንም ማስተሰፊያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደ ላከ እንጂ እኛ እግዚአብሔርን እንደ ወደድነው አይደለም።—ራሱም ጸድቅ እንዲሆን በኢየሱስም የሚያምነውን እንዲያጸድቅ።

መዝ. ፱፱፡፲፩። ማቴ. ፳፮፡፵፭፡፵፮። ኢሳ. ፶፫፡፯። ሮሜ ፭፡፩። ሮሜ ፭፡፩። ያሊ. ፫፡፲፫። ጳውሎ. ፱፡፱፡፲። ሮሜ ፫፡፳፮።

የካቲት ፲፮ ቀን

እግዚአብሔር እጅ መልካሙን ተቀበልን፤ ክፉ ነገርንስ አንቀበልምን?

አቤቱ፡ ፍርድህ ጽድቅ እንደ ሆነኝ፤ በእውነትህም እንዳስቸገርኸኝ አወቅሁ።—አቤቱ፡ አንተ አባታችን ነህ፤ እኛ ጭቃ ነን አንተም ሠሪያችን ነህ፤ እኛም ሁላችን የእጅህ ሥራ ነን።—እርሱ እግዚአብሔር ነው፤ ደስ ያስኘውን ያድርግ።

አቤቱ፡ ... አንተ ጸድቅ ነህ፤ ነገር ግን ከአንተ ጋር ስለ ፍርድ ልናገር።

እርሱም ብርን እንደሚያነጥርና እንደሚያጠራ ሰው ይቀመጣል።—ጌታ የሚወደውን ይቀጣዋልና፤ የሚቀበለውንም ልጅ ሁሉ ይገርፈዋል።—ደቀ መዝሙር እንደ መምህሩ፤ በሪያም እንደ ጌታው መሆኑ ይበቃዋል።—ምንም ልጅ ቢሆን፤ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ።

ከብሩ ሲገለጥ ደግሞ ሐሜት እያደረጋችሁ ደስ እንዲላችሁ፤ በክርስቶስ መከራ በምትከፈሉበት ልክ ደስ ይበላችሁ።—እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው፤ ልብላቸውንም አጥበው በበጉ ደም እነጹ።

ኢዮብ ፱፡፲። መዝ. ፶፲፰፡፩፭። ኢሳ. ፳፱፡፭። ርዕሙ. ፫፡፲፰። ኤር. ፲፪፡፩። ሚል. ፫፡፫። ዕብ. ፲፪፡፯። ማቴ. ፲፡፳፭። ዕብ. ፭፡፭። ሸሊጥ. ፱፡፲፫። ራእይ. ፯፡፲፱።

የካቲት ፲፯ ቀን

እርሱን ወዴት እንጸገኘው ምንው በወቅሁ!

ከእናንተ እግዚአብሔርን የሚፈራ፤ የባሪያውንም ቃል የሚሰማ፤ በጨለማም የሚሄድ፤ ብርሃንም የሌለው፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ስም የሚታመን፤ በአምላኩም የሚደገፍ ማን ነው?

እናንተ ትሹኛላችሁ፤ በፍጹም ለባችሁም ከሸችሁኝ ታገኙኛላችሁ።—ፈልጉ፤ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን እንኳኩ፤ ይከፈትላችሁማል። የሚለምን ሁሉ ይቀበላልና፤ የሚፈልግም ያገኛል፤ መዝጊያውንም ለሚያንኳኳው ይከፈትለታል።

ኅብረታችን ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው።—አሁን ግን እናንተ በፈት ርቃችሁ የነበራችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ ሆኖችሁ በክርስቶስ ደም ቀርባችኋል። በእርሱ ሥራ ሁላችን በእንደ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና።

ከእርሱ ጋር ኅብረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን አውነትንም እናደርግም።

እነሆም እኔ ... ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።—አልለቅህም ከቶም አልተወሀም።—አጽናኝ ... ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጥ ጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ።

ኢዮብ ፳፫፡፫። ኢሳ. ፶፡፲። ኤር. ፳፱፡፲፫። ሉቃ. ፲፩፡፱። ፲። ሸዮሐ. ፩፡፫። ኤፌ. ፪፡፲፫፡፲፰። ሸዮሐ. ፩፡፮። ማቴ. ፳፰፡፩። ዕብ. ፲፫፡፭። ዮሐ. ፲፱፡፲፮፡፲፯።

የካቲት ፲፰ ቀን

በመልኩ መረግድን የመሰለ ቀስተ ደመና በዙፋኑ ዙሪያ ነበረ።

በእኔና በእናንተ መካከል ፡ ከእናንተም ጋር ባለው በሕያው ነፍስ ሁሉ መካከል ፡ ለዘላለም የማደርገው የቃል ኪዳን ምልክት ይህ ነው ፡ ቀስቲን በደመና እድርጌአስሁ። በእኔና በምድር ላይ በሚኖር ሥጋ ባለው በሕያው ነፍስ ሁሉ መካከል ያለውን የዘላለም ቃል ኪዳን ለማሰብ አያታለሁ።—በሁሉ ነገር ቅንና ጽኑ የሆነውን የዘላለም ቃል ኪዳን እድርጌአለሁ።—እግዚአብሔር ሊዋሽ በማይቻል በሁለት በማይሰወጥ ነገር ፡ በፊታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሸሸን ለእኛ ብርቅ መጽናናት ይሆናልን ዘንድ።

እኛም ለእባቶች የተሰጠውን ተስፋ የምሥራቹን ለእናንተ እንሰብክለን ፤ ይህን ተስፋ እግዚአብሔር . . . ኢየሱስን አስነሥቶ ለእኛ ሰልጆቻቸው ፈጽሞ አልፈና።

ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው።
ራእይ ፱ ፡ ፫ = ዘፍጥ. ፱ ፡ ፲፪ ፡ ፲፭ = ፪ ሳሙ. ፳፫ ፡ ፭ = ዕብ. ፭ ፡ ፲፭ = የሐዋ. ፲፫ ፡ ፴፪ ፡ ፴፫ = ዕብ. ፲፫ ፡ ፭።

የካቲት ፲፱ ቀን

ሳይንቅፍ በልግስና . . . የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ያስምን።

አንቺ ሴት ፡ እነዚያ ከሳሾችሽ ወደት አሉ ፤ የፈረደብሽ የለምን? አላት። እርስዋም—ጌታ ሆይ ፡ አንድ ስንኳ አለች። ኢየሱስም—እኔም እልፈርድብሽም ፤ ሂጂ ከአሁንም ጀምሮ ደግመሽ ኃጢአት አትሥራ አላት።

የእግዚአብሔር ጸጋና በአንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የሆነው ሰውታ ከዚያ ይልቅ ለብዙዎች በዛ . . . ስጦታው ግን በብዙ በደል ለማጽደቅ መጣ።

እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለ ጠጋ ስለ ሆነ ፡ ከወደደን ክትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር

ሕይወት ሰጠን ፤ በጸጋ ድናችኋልና ፤ በሚመጡ ዘመናትም በክርስቶስ ኢየሱስ ስእኛ ባለው ዋርነት ከሁሉ የሚበልጠውን የጸጋውን ባለ ጠጋ ነት ያሳይ ዘንድ ፤ ከእርሱ ጋር አስነሣን በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማ ያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን።

ለገዛ ልጁ ያልራራለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አሳልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር አንዲያው እንዴት አይሰጠንም? ያዕ. ፩ ፡ ፭ = ዮሐ. ፳ ፡ ፲ ፡ ፲፩ = ሮሜ ፭ ፡ ፲፭ ፡ ፲፮ = ኤፌ. ፪ ፡ ፱—፯ ሮሜ ፳ ፡ ፴፪።

የካቲት ፳ ቀን

የሰው መንፈስ የእግዚአብሔር መብራት ነው።

ከእናንተ ኃጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ያውገራት። እነርሱም ይህን ሲሰሙ ሕሊናቸው ወቀሳቸውና ከሽማግሌዎች ጀምረው አስከ ኋለኞች አንድ አንድ እያሉ ወጡ።

ዕረቁትህን እንደ ሆንህ ግን ነገረህ ፤ ከእርሱ እንዳትበላ ከዘገነ ሁህ ዛፍ በውኑ በላህን?

እንግዲህ በን ለማድረግ አውቆ ለማይሠራው ኃጢአት ነው።—ልባችን በእኛ ላይ በሚፈርድበት ሁሉ . . . እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና ሁሉንም ያውቃል። ወዳጆች ሆይ ፤ ልባችንስ ባይፈርድብን በእግዚአብሔር ዘንድ ድፍረት አለን።

ሁሉ ንጹሕ ነው ፤ በመጠራጠር የተበላ አንድ ሆነ ግን ለዚያ ሰው ክፉ ነው። ፈትና መልካም እንዲሆን በሚቁጥረው ነገር በራሱ ላይ የማይፈርድ ብፁዕ ነው።

አቤቱ ፡ መርምረኝ ልቤንም እወቅ ፤ ፍተነኝ መንገድንም እወቅ ፤ በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ የዘላለምንም መንገድ ምራኝ።

ምሳ. ፳ ፡ ፳፯ = ዮሐ. ፳ ፡ ፯ ፡ ፱ = ዘፍጥ. ፫ ፡ ፲፩ = ያዕ. ፱ ፡ ፲፯ = ፩ ዮሐ. ፫ ፡ ፲፱—፳፭ = ሮሜ ፲፱ ፡ ፳ ፡ ፳፪ = መዝ. ፲፱፳ ፡ ፳፫ ፡ ፳፱።

የካቲት ፳፩ ቀን

አንተ ግን ያው እንተ ነህ ፤ ማመቶችህም ከቶ አያልቁም።

ተራሮች ሳይወለዱ ፡ ምድርም ዓለምም ሳይሠሩ ፤ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ አንተ ነህ።

እኔ እግዚአብሔር አልለወጥም፤ እናንተ የያዕቆብ ልጆች ሆይ፤ ለሰዚህ የጠፋችሁ አይደላችሁም።—ትናንትና ዛሬ አስከ ለዘላለምም ያው ነው።

በጎ በጦታ ሁሉ ፍጹምም በረከት ሁሉ ከላይ ናቸው፤ መለወጥም በእርሱ ዘንድ ከሌለ በመዘርም የተደረገ ጥላ በእርሱ ዘንድ ከሌለ ከብርሃናት አባት ይወርዳሉ።—እግዚአብሔር በጸጋው ስጦታና በመጥራቱ አይጸጸትምና።

ሐሰትን ይናገር ዘንድ እግዚአብሔር ሰው አይደለም፤ ይጸጸትም ዘንድ የሰው ልጅ አይደለም።—ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ነው፤ ርኅራኄው አያልቅምና።

እርሱ ግን ለዘላለም የሚኖር ስለ ሆነ የማይለወጥ ክህነት አለው፤ ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ለሰዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።—አትፍራ፤ ፈተኛውና መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ።

መዝ. ፻፩፡፳፮። መዝ. ፻፱፡፪። ሚል. ፫፡፮። ዕብ. ፲፫፡፳። ያዕ. ፩፡፲፮። ሮሜ ፲፩፡፳፱። ዘኁ. ፳፫፡፲፱። ሰቆ. ፫፡፳፪። ዕብ. ፯፡፳፱፡፳፭። ራእይ ፩፡፲፮።

የካቲት ፳፪ ቀን

የህዌህ ንሲ፤ ግለት እግዚአብሔር ዓላማዬ።

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?—እግዚአብሔር ረዳቱ ነው፤ አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል?

ለሚፈሩዝ ምልክትን ስጠሃቸው።

እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኃኒቱ ነው፤ የሚያስፈራኝ ማን ነው? እግዚአብሔር የሕይወቴ መታመኛዋ ነው፤ የሚያስደነግጠኝ ማን ነው? ሠራዊትም ቢሰፈርዝኝ ልቤ አይፈራም፤ ሰልፍም ቢነሣብኝ በዚህ አትማመናለሁ።

እግዚአብሔር በእኛ ላይ አለቃ ነው።—የሠራዊት ጌታ ከእኛ ጋር ነው፤ የያዕቆብ አምላክ መጠጊያችን ነው።

እነዚህ በጉን ይወጋሉ፤ በጉም . . . እነርሱን ድል ይነሣል።

አሕዛብ ለምን ያጉረመርማሉ? ወገኖችህ ለምን ከንቱን ይናገራሉ? በሰማይ የሚኖር እርሱ ይሥቃል፤ ጌታም ይሣለቅባቸዋል።—ተመከከፍ፤ ምክራችሁም ይፈታል፤ ቃሉን ተናገሩ፤ ቃሉም አይጸናም፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነውና።

ዘጸአ. ፲፯፡፲፭። ሮሜ ፰፡፴፩። መዝ. ፻፲፯፡፭። መዝ. ፱፱፡፩። መዝ. ፳፯፡፩፡፫። ፪ዜና ፲፫፡፲፪። መዝ. ፵፭፡፯። ራእይ ፲፯፡፲፬። መዝ. ፪፡፩፡፩። ኢሳ. ፳፡፲።

የካቲት ፳፫ ቀን

የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል።

ክፉዎች በዚያ መናደዳቸውን ይተዋሉ፤ በዚያም ደካሞች ያርፋሉ። በዚያ ግዝተኞች በአንድነት ተዘልለው ተቀምጠዋል፤ የአሰጪናቂውን ድምፅ አይሰሙም።

በጌታ የሚሞቱ ሙታን ብዑዓን ናቸው። . . . ከድካማቸው ያርፉ ዘንድ፤ ሥራቸውም ይከተላቸዋል።

ወዳጆችን አልዓዘር ተኝቶአል፤ . . . ኢየሱስ ስለ ሞቱ ተናግሮ ነበር፤ እነርሱ ግን ስለ አንቀልፍ መተኛት እንደ ተናገረ መሰላቸው።

በድንኳኑ ያለን እኛ ከብዶን እንቃትታለን።—የመንፈስ በዙፈት ያለን ራሳችን ደግሞ የሰውነታችን ቢዛ የሆነውን ልጅነት እየተጠበቀን ራሳችን በውስጣችን እንቃትታለን። በተስፋ ድነናልና፤ ነገር ግን ተስፋ የሚደረግበቱ ነገር በታይ ተስፋ አይደለም። . . . የማናየውን ግን ተስፋ ብናደርገው ዘትፅግሥት እንጠበቃለን።

ዕብ. ፱፡፱። ኢዮብ ፫፡፲፯፡፲፰። ራእይ ፲፬፡፲፫። ዮሐ. ፲፩፡፲፩፡፲፫። ፪ቆሮ. ፭፡፩። ሮሜ ፰፡፳፫—፳፭።

የካቲት ፳፬ ቀን

በክርስቶስ ኢየሱስ ከፍ ከፍ ያለውን የእግዚአብሔርን መጥራት ዋጋ።

መዝገብ በሰማያት ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ።—እኔ ስለንተ ጋሻህ ነኝ፤ ዋጋህም እጅግ ታላቅ ነው።

መልካም፤ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታመነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ።—ለዘላለምም እስከ ዘላለም ያን ግሣሱ።

የማያልፈውን የክብርን አክሊል ትቀበላችሁ።—የሕይወት አክሊል።—የጽድቅ አክሊል።—የማይጠፋው አክሊል።

አባት ሆይ፤ . . . የሰጠኸኝን ክብረን እንዲያዩ እኔ ባለሁበት የሰጠኸኝ እነርሱ ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ እወዳለሁ።—እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን።

ለእኛም ይገለጥ ዘንድ ካለው ክብር ጋር ቢመዘዘን የአሁኑ ዘመን ሥቃይ ምንም እንዳይደለ አስባለሁ።

ፊል. ፫፡፲፱። ማቴ. ፲፱፡፳፩። ዘፍጥ. ፲፭፡፩። ማቴ. ፳፭፡፳፩። ራእይ ፳፱፡፭። ስሜ. ፭፡፱። ያዕ. ፩፡፲፪። ዩ. ፲፭፡፱። ስሜ. ፱፡፳፭። ማቴ. ፲፭፡፳፭። ዮሐ. ፲፮፡፳፱። ስተሉ. ፱፡፲፮። ሮሜ. ፳፡፲፭።

የካቲት ፳፭ ቀን

ትከሻውን ለመሸከም ዝቅ አደረገ።

ወንድሞች ሆይ፤ የመከራና የትዕግሥት ምሳሌ የሆኑትን በጌታ ስም የተናገሩትን ነቢያትን ተመልከቱ።—ይህም ሁሉ እንደ ምሳሌ የያነባቸው፤ እኛንም የዘመናች መጨረሻ የደረሰብንን ሊገሥጽን ተጻፈ።

ከእግዚአብሔር እጅ መልካሙን ተቀበልን፤ ክፉ ነገርንስ አንቀዘልን? . . . በዚህ ሁሉ ኢዮብ በከንፈሩ አልዘደለም።—አሮንም ዝም አለ።—እርሱ እግዚአብሔር ነው፤ ደስ ያሰኘውን ያድርግ።

ትከዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱም ይደግፍሃል።—በእውነት ደዌያችንን ተቀበለ ሕመማችንንም ተሸክሞአል።

እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አላርፋችኋለሁ። ቀንዘሬን በላያችሁ ተሸክሙ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ

የዋህ በልቤም ትሁት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀን በፊል ልዝብ ሸክሜም ቀሊል ነውና።

ዘፍጥ. ፱፱፡፲፭። ያዕ. ፭፡፲። ስቆሮ. ፫፡፲፩። ኢዮብ. ፱፡፲። ስሜ. ፲፡፱። ስሜ. ፱፡፲፩። ማቴ. ፲፭፡፳፭። ዮሐ. ፲፮፡፳፱። ስተሉ. ፱፡፲፮። ሮሜ. ፳፡፲፭።

የካቲት ፳፮ ቀን

የእምነት ገድል ተጋደል።

በሁሉ ነገር መከራን ተቀበልን እንጂ . . . በውጭ ጠብ ነበረ፤ በውስጥ ፍርሃት ነበረ።—ከእኛ ጋር ያሉት ከእነርሱ ጋር ካሉት ይበልጣሉና አትፍራ።—በጌታና በጋደሉ ችሎት የበረታችሁ ሁኑ።

አንተ ሰይፍና ጦር ጭሬም ይዘህ ትመጣብኛለህ፤ እኔ ግን ዛሬ በተገዳደርኸው በእስራኤል ጭፍሮች እምላክ ስም በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ስም እመጣብሃለሁ።

ጋደልን የሚያስታጥቀኝ . . . እግዚአብሔር ነው። እጆቼን ሰልፍ ያስተምራል፤ በከንዴም የናብ ቀስት እገትራለሁ።—ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው።

የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰፍራል፤ ያድናቸውማል።—በኤልሳቦ ዙሪያ ያሉት የእባት ፈረሶችና ሰረገሎች ተራራውን ሞልተውት ነበር።

ለለ (እነርሱ) እንዳልተርከ ጊዜ ያጥርብኛል። እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ። . . . ከድካማቸው በረቱ፤ በሰላምነት ጋደል ጥች ሆኑ፤ የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ።

ስሜ. ፯፡፲፱። ስቆሮ. ፯፡፭። ዩ. ፲፭፡፲፮። ኤፌ. ፯፡፲። ስሜ. ፲፭፡፲፱። ስሜ. ፱፡፲፩። ማቴ. ፲፭፡፳፭። ዮሐ. ፲፮፡፳፱። ስተሉ. ፱፡፲፮። ሮሜ. ፳፡፲፭።

የካቲት ፳፯ ቀን

አምላኬ አምላኬ ፡ ስለ ምን ተውኸኝ ?

እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቂሰለ ፡ ስለ በደላችንም ደቀቀ ፡ የደግንነታችንም ተግዛቦ በእርሱ ላይ ነበረ . . . እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ ፡ . . . ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ተመትቶ . . . እግዚአብሔር በደዌ ያደቀቀው ዘንድ ፈቀደ ።

ስለ በደላችን አልፎ የተሰጠው . . . ጌታችን ኢየሱስ . . . — ክርስቶስ . . . ወደ እግዚአብሔር አንዲያቀርበን እርሱ ጻድቅ ሆኖ ስለ ንመፀኞች አንድ ጊዜ በኃጢአት ምክንያት ሞቶአልና — እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በአንጨት ላይ ተሸከመ ፤ በመገረፉ ቀስላ ተፈወሳችሁ ።

እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ አንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው ።

ክርስቶስ ስለ እኛ እርግጥን ሆኖ ከሕግ እርግጥን ዋጀን ።

ማቴ. ፳፮ ፡ ፱፮ ። ኢሳ. ፶፫ ፡ ፭ ፡ ፮ ፡ ፳ ፡ ፲ ። ሮሜ ፱ ፡ ፳፱ ፡ ፳፭ ። ፩ ጴጥ. ፫ ፡ ፲፭ ። ፩ ጴጥ. ፱ ፡ ፳፱ ። ዪቆሮ. ፭ ፡ ፳፭ ። ገላ. ፫ ፡ ፲፫ ።

የካቲት ፳፰ ቀን

ርስቲ በአጅህ ነው ።

ቅዱሳኑ ሁሉ በአጅህ ናቸው ። — የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ለ (ኤልያስ) መጣለት ፡ — ከዚህ ተነሥተህ ወደ ምሥራቅ ሂድ ፡ በዮርዳኖስም ትይዩ ባለው በከራት ፈፋ ውስጥ ተሸሸግ ። ከወንዙም ትጠጣህ ፡ ቀራዎችም በዚያ ይመግቡህ ዘንድ አዝዣለሁ ። ተነስ ተህም በሲዶና አጠገብ ወዳሰችው ወደ ለፈጥታ ሂድ ፡ በዚያም ተቀመጥ ፤ እነሆም ፡ ትመግብህ ዘንድ አንዲት ባልቲት አዝዣለሁ የሚል የእግዚአብሔር ቃል መጣለት ።

ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት ፡ ወይም ስለ ለውነታችሁ በምትለበሱት አትጨነቁ ። ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የለማዩ አባታችሁ ያውቃልና ።

በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን ፡ በራስህም ማስተዋል አትደገፍ ፤ በመንገድህ ሁሉ እርሱን አወቅ ፡ እርሱም ጎዳናህን ያቀናል ሃል — እርሱ ስለ አናንተ ያስባልና የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት ።

መዝ. ፱ ፡ ፲፭ ። ዘዳግ. ፴፫ ፡ ፫ ። ፩ ነገ. ፲፯ ፡ ፱ — ፱ ፡ ፳ ፡ ፱ ። ማቴ. ፮ ፡ ፳፭ ፡ ፴፪ ። ምላ. ፫ ፡ ፭ ፡ ፮ ። ፩ ጴጥ. ፭ ፡ ፯ ።

የካቲት ፳፱ ቀን

ያመንሁትን አውቃለሁ . . . እንዲችል ተረድቼአለሁ ።

ከምንለምነው ወይም ከምናስበው ሁሉ ይልቅ እጅግ አብልጦ ሊያደርግ የሚችለው . . .

እግዚአብሔር ፡ ሁልጊዜ በነገር ሁሉ ብቃትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ሥራ ሁሉ ትበዙ ዘንድ ፡ ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል ። የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላል ።

ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ያኖራልና ስለዚህ . . . በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል ።

ሳትሰናከሱም እንዲጠብቃችሁ ፡ በክብሩም ፈት በደስታ ነውር የሌላችሁ አድርጎ እንዲያቆማችሁ የሚችለው . . .

የሰጠሁትን አደራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቼአለሁ ።

እርሱም ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስገዛ እንደሚችልበት አወራር ፡ ክቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል ።

ይህን ማድረግ እንድችል ታምናላችሁን ? . . . አምን ፡ ጌታ ሆይ ፡ . . . እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ ።

ዪጢሞ. ፩ ፡ ፲፪ ። ኤፌ. ፫ ፡ ፳ ። ዪቆሮ. ፱ ፡ ፳ ። ዕብ. ፱ ፡ ፲፭ ። ዕብ. ፯ ፡ ፳፭ ። ይሁዳ ፳፱ ። ዪጢሞ. ፩ ፡ ፲፪ ። ፊል. ፫ ፡ ፳፭ ። ማቴ. ፱ ፡ ፳፭ ፡ ፳፱ ።

የካቲት ፴ ቀን

አዲስ ቅኔ ዘምሩ ።

በመረቀልን በአዲስና በሕያው መንገድ።—እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳኝነት እንጂ፤ አኛ ሰላደረግነው በጽድቅ ስለ ነበረው ሥራ አይደለም፤ ... በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በአኛ ላይ አትርፎ አፈሰሰው።—ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከአናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመክ ከሥራ አይደለም።

ለአኛ አይደለም፤ አቤቱ፤ ለአኛ አይደለም፤ ነገር ግን ለሰምህ ... ምስጋናን ሰጥ። ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን፤ መንግሥትም ለእምሳኩና ለእባቱም ከህናት እንድንሆን ሳደረገ፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን፤ አሜን።—ታርዶ ሃልና፤ በደምህም በእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ ከቋንቋም ሁሉ ከወግንም ሁሉ ከሕዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ።—አየሁ፤ እነሆም፤ እንድ ስንኳን ሊቄጥራቸው የማይችል ... እጅግ ብዙ ሰዎች ነበሩ። ... በዙፋኑና በበጉ ፊት ቆሙ፤ በታላቅም ድምፅ እየራሁ፤ በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለእምሳክችንና ለዘጉ ማዳን ነው አሉ።

ራእይ ፲፬፡፫። ዕብ. ፲፡፳። ቲቶ. ፲፡፳፡፮። ኢፌ. ፪፡፳፡፱። መዝ. ፻፲፫፡፱። ራእይ. ፩፡፳፡፯። ራእይ. ፳፡፱። ራእይ. ፯፡፱፡፲።

መጋቢት ፩ ቀን

በሱፍ አበባዎች መካከል መንጋውን ያስማራል።

ሁለት ወይም ሦስት በሰሜን በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁ።—የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን።

እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር፤ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅራዊ ትኖራላችሁ።

ወደ ወደ ገነቱ ይግባ፤ መልካሙንም ፍሬ ይብላ።—እካቴ ሙሽ ራዬ ሆይ፤ ወደ ገነቱ ገባሁ፤ ከርቢዬን ከሽቲዬ ጋር ለቀምሁ፤ እንጂ ራዬን ከማሬ ጋር በላሁ።—የመንፈስ ፍሬ . . . ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕሥግት፤ ቸርነት፤ በጎነት፤ እምነት፤ የውሃት፤ ራስን መግዛት ነው።

ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከብራል።—ፍሬ የሚያፈራውንም ሁሉ አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል።—ለእግዚአብሔርም ክብርና ምስጋና ከኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኝ የጽድቅ ፍሬ ሞልቶባችሁ፤ ለክርስቶስ ቀን ተዘጋጅታችሁ . . . እንድትሆኑ . . . እጸልያለሁ።

መኃ. ፪፡፲፯። ማቴ. ፲፭፡፳። ዮሐ. ፲፱፡፳፫። ዮሐ. ፲፭፡፲። መኃ. ፪፡፲፯። መኃ. ፭፡፩። ገላ. ፭፡፳፱፡፳፫። ዮሐ. ፲፭፡፳። ዮሐ. ፲፭፡፪። ፊል. ፩፡፱፡፲፩።

መጋቢት ፪ ቀን

ኢየሱስ እንባውን አፈሰሰ።

የሕመም ሰው ደጃንም የሚያውቅ ነው።—በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ክህናት የለንም።—ብዙ ልጆችን ወደክብር ሲያመጣ የመዳናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ፤ ከእርሱ የተነሣ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፤ ለእርሱ ተገብቶታልና።—ምንም ልጅ ቢሆን፤ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ።

እኔም ዓመፀኛ አልነበርሁም ወደ ጓላዬም አልተመለስሁም። ጀርባዬን ለገራሬዎች ጉንጩንም ለጠጉር ነጩዎች ሰጠሁ፤ ፊቴንም ከውርደትና ከትፋት አልመለስሁም።

እንዴት ይወደው እንደነበረ እዩ።—የአብርሃምን ዘር ይዘአል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም። ስለዚህ የሕዝብን ኃጢአት ለማስተስረይ፤ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ክህናት እንዲሆን፤ በነገር ሁሉ ወንድሞቼን ሊመስል ተገባው።

ዮሐ. ፲፩፡፴፭። ኢሳ. ፶፫፡፫። ዕብ. ፱፡፲፭። ዕብ. ፱፡፲። ዕብ. ፭፡፳። ኢሳ. ፶፡፳፡፯። ዮሐ. ፲፩፡፴፮። ዕብ. ፪፡፲፯፡፲፯።